

Van Hoof

dus daarover hebben wij geen verschil van mening. Aan de hand daarvan zullen de catalogi in het private domein worden ingevuld.

Voorzitter: Ten Hoopen

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Mijn motie gaat niet over de SER. Ik ben van mening dat een breed draagvlak bij de sociale partners voor de modernisering van de Arbowet van groot belang is. Is de staatssecretaris dat met mij eens?

De concrete doelvoorschriften geven het beschermingsniveau helder aan. Van daaruit kun je verder onderhandelen over de implementatie in de bedrijven, wat het private domein gaat doen. De werknemers zeggen: dat hebben wij nodig, want anders hebben wij niets van waaruit wij dat gesprek kunnen beginnen; dat geeft alleen maar ruzie. Ik vraag de staatssecretaris om daarvoor een oplossing aan te dragen. U wilt toch overeenstemming tussen sociale partners? U wilt toch dat zij u helpen om de Arbowet te moderniseren? U wilt toch geen ruzie?

Staatssecretaris **Van Hoof**: De rol van sociale partners was gelegen in de adviesaanvraag aan de SER. Die positie heeft men ingevuld met uitzondering van de nationale kop. Ik heb u naar aanleiding van de adviesaanvraag aan de SER medegedeeld dat ik nog overleg wil voeren over de nationale kop, maar dat de conclusies niet in overleg, maar na overleg worden getrokken en dat ik daarin mijn eigen verantwoordelijkheid zal nemen. Dat is nog steeds mijn standpunt. Het betekent dan ook niet automatisch dat ik geen stap kan zetten, als er geen algehele overeenstemming met de sociale partners bestaat. Die lijn heb ik scherp getrokken en die trek ik nog steeds scherp.

Waarschijnlijk is het voor mevrouw Van Gent interessant om te vernemen dat gisteravond in het tijdens het algemeen overleg al aangekondigde informele gesprek met sociale partners hierover is gesproken. De stellige overtuiging van de werkgevers is dat ik het SER-advies volg. Voorzover de werknemers aanwezig waren, hebben zij niet tot de conclusie kunnen komen dat ik het SER-advies niet volg. Wat mij betreft, kan daaruit alleen de conclusie worden getrokken dat wij het nog steeds met elkaar eens zijn. Ik voeg eraan toe dat met name bij de vakorganisaties nog vragen spelen. Die zullen de komende tijd ongetwijfeld aan de orde komen. Ik heb dan ook geen enkele reden om in de denktrant van mevrouw Van Gent nu te bedenken dat er in de polder iets aan de hand zou zijn. Los daarvan heeft de regering haar eigen verantwoordelijkheid.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Het is een heel verhaal, maar ik wil toch een helder antwoord op de vraag of de staatssecretaris het nog steeds van groot belang vindt dat er bij de sociale partners een breed draagvlak blijft bestaan om de modernisering van de Arbowet een kans te geven. Is dat uw uitgangspunt? Bent u dan bereid om wat te geven en te nemen?

Staatssecretaris **Van Hoof**: Hoe breder het draagvlak hoe beter, maar het is geen noodzaak. Dat heeft alles te maken met de verantwoordelijkheidsverdeling en de visie op doel en middel.

Ik kom bij de motie van mevrouw Rambocus over het vrijwilligerswerk. De vraag is in hoeverre de huidige en de toekomstige Arbowetgeving op vrijwilligers van toepassing zal moeten zijn en blijven. Twee elementen zijn hierbij van belang. Je moet deze activiteiten, die door vele organisaties in het maatschappelijk veld zeer op prijs worden gesteld, niet onmogelijk maken. Ik kan mij dan ook voorstellen dat mevrouw Rambocus en de heer Varela vragen of er niet wat ruimte in moet komen. Daarnaast mag ik hopen dat ook mevrouw Rambocus het met mij eens is dat er wel iets van een beperking en van regelgeving moet zijn. Het mag niet zo zijn dat vrijwilligers, anders dan alle andere werkkenden, blootgesteld worden aan heel grote risico's. Ik denk daarbij aan gevaar voor vallen bij bijvoorbeeld de bouw van een kantine voor een sportclub. Ik vind dan ook dat de Arbowetgeving ook van toepassing moet zijn op vrijwilligers. Voor deze groep moet hetzelfde regime gelden als voor de groep van zelfstandigen.

Mevrouw **Van Egerschot** (VVD): Wij hebben nogal wat stukken van de staatssecretaris gekregen over de positie van vrijwilligers. Volgens mij maken die stukken deze motie redelijk overbodig. Vindt de staatssecretaris dat ook?

Staatssecretaris **Van Hoof**: Wij hebben over dit onderwerp al gesproken tijdens het algemeen overleg. Bij het vrijwilligerswerk leeft de behoefte om dit nog eens expliciet uitgesproken te krijgen. Ik kan mij dat ook voorstellen. Die uitspraak is volgens mij vandaag ook gedaan. Het is aan mevrouw Rambocus om te bepalen hoe zij verder met haar motie omgaat.

De beraadslaging wordt gesloten.

De vergadering wordt enige ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de gezamenlijke behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van enkele belastingwetten (Belastingplan 2006) (30306);**
- **het wetsvoorstel Wijziging van enkele belastingwetten (Wet VPB-pakket) (30307).**

(Zie wetgevingsoverleg van 7 november 2005.)

De algemene beraadslaging wordt geopend.

De heer **Crone** (PvdA): Voorzitter. Het is bij dit soort debatten altijd een kwestie van heel veel verschillende onderwerpen. Voor ieder onderwerp heb ik een mapje, maar ik begin met een algemene opmerking. In tegenstelling tot vorig jaar zal het een leuk, open debat worden. Het is geen kwestie van de coalitie tegen de rest. Het lijkt wel of iedereen het met iedereen wil doen, als er maar een meerderheid voor komt. Bovendien lijkt het wel het feest van het uitdelen geworden. Ik citeer uit Godfried Bomans' biografie van de bekende politicus Pieter Bas:

"Al een eeuw geleden noemde de bekende politicus Pieter Bas belastingheffing een noodlottige gedachte. Zij berust op de merkwaardige mening dat men mensen geld moet afnemen. Het ware staatsmanbeleid is er juist

Crone

op gericht de mensen geld in handen te geven. Indien men mij antwoordt dat 's lands financiën dit niet gedogen, dan zou ik antwoorden dat de financiën dan herzien moeten worden. Indien men zou opwerpen 'maar hoe?', zou ik antwoorden: door op lijst 5 te stemmen."

Dit is kenmerkend voor het huidige belastingdebat. Het gaat helemaal niet meer over heffen. Het gaat erom wie het mooiste witte voetje kan halen met uitdelen. De accijns op de borrel moet omlaag. Dat kost niks, wordt niet gedekt. De lease-auto's moeten gratis worden, zeker het grijs kenteken. De coalitiepartijen buitelen over elkaar heen met het uitdelen van cadeautjes. Wij doen daar niet aan mee. Uiteraard zijn al onze voorstellen gedekt. Wij durven zelfs belastingverhogingen voor te stellen, bijvoorbeeld om de belastingen te vergroenen. Prof. Van Doorn schreef vorige week in een column in dagblad Trouw dat men niet lijst 5, maar Peter R. de Vries moest stemmen, omdat hij ook heel veel geld uitgeeft zonder een financiële paragraaf. Wij zullen dat niet doen.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): De heer Crone noemt het grijs kenteken nu opeens gratis. Hij moet hebben gezien dat de wegenbelasting verhoogd wordt.

De heer **Crone** (PvdA): Ik kom daar straks op terug.

Het belangrijkste punt betreft de verzilvering. Hoe kunnen wij ervoor zorgen dat mensen die recht hebben op een korting, een ouderenkorting of een kinderkorting, hun recht ook kunnen halen? Wij hadden een meerderheid. Alle partijen, behalve het CDA en de VVD, wilden dit eindelijk regelen. Wij kregen een brief van het kabinet, waarin een aantal stappen vooruit wordt gezet. In ieder geval wordt de principiële stap gezet dat wij echt iets gaan doen. Ik dank het kabinet daarvoor. Wij zijn een stapje dichterbij de negatieve inkomstenbelasting. Het voorstel van het kabinet schiet echter op drie punten tekort. Ten eerste gebeurt het pas in 2008. Wat moeten wij daarvan denken? Een volgend kabinet kan nog nee zeggen. Dat valt mij tegen. Wij zouden liever hebben dat dit kabinet en deze Kamer een onomkeerbaar besluit nemen en dat het volgende kabinet dit gewoon uitvoert. Onze inzet is er dan ook op gericht om dit een jaar eerder voor elkaar te krijgen. Wij hebben veel informatie ingewonnen. Wij hebben onder meer aan de Belastingdienst gevraagd waarom het niet eerder kan en wij gaan nu voor een deel door de bocht. Wij erkennen dat de Belastingdienst onder grote druk staat om alle zorgtoeslagen en vernieuwingen, zoals de Walvis, uit te voeren en willen de stress niet verder te vergroten door te zeggen dat dit er nog wel even bij gedaan kan worden. Het is namelijk heel ingewikkeld. In de brief van het kabinet staat dat de invoeringstermijn – het schrijven van programma's en proefdraaien – alles bij elkaar anderhalf jaar duurt. Als wij hier nu over besluiten, kan daar in januari mee begonnen worden. Als wij daar anderhalf jaar bij optellen, zitten wij nog in 2007. Wij menen dan ook dat het sneller kan en dat dit vooral een kwestie van politieke wil is. Aangezien 2006 niet kan, schuiven wij een jaar naar achteren, maar het kabinet moet dan een jaar naar voren, namelijk van 2008 naar 2007. Zo nodig zal ik in tweede termijn op dit punt een uitspraak aan de Kamer vragen.

In de brief van het kabinet wordt verder helemaal niets gezegd over de ouderenkorting, terwijl wij toch gevraagd hebben om de ouderenkorting uitkeerbaar te maken. Wij willen dat de ouderenkorting gewoon in het traject

meeloopt. Overigens zegt het kabinet eigenlijk niet dat de kinderkorting wordt uitgekeerd, maar dat de kinderkorting wordt omgebouwd in een inkomensafhankelijke toeslag. Is hierdoor sprake van verzilvering, in die zin dat een belastingkorting een recht is dat wordt uitgekeerd, of wordt de kinderkorting afgeschaft en vervangen door een toeslag, die wel uitgekeerd mag worden? Als het laatste gebeurt, heeft de VVD het helemaal gewonnen want dan hebben wij geen negatieve inkomensbelasting of uitkeerbare kortingen, maar een nieuwe toeslag. Niet alleen het kabinet, maar ook de drie coalitiefracties zullen dadelijk moeten aangeven of D66 en CDA een verder stapje richting negatieve inkomstenbelasting hebben binnengehaald of dat het, zoals de VVD wil, een hogere inkomensafhankelijke toeslag wordt, waarover overigens pas het volgende kabinet zal beslissen. Verder willen wij graag een overgangsregeling. Of het nou over een, twee of drie jaar wordt ingevoerd, er is altijd een overgangsperiode van minstens een jaar en misschien zelfs wel twee jaar.

Ik heb mij suf zitten zoeken hoe wij een en ander eenvoudig kunnen regelen. Het blijkt niet mogelijk te zijn dat de gelden automatisch via computers bij de mensen terecht komen. Daarom lijkt het mij wel wat om het op een ouderwetse manier te doen. Mensen krijgen hun belastingaanslag nu al volautomatisch thuis. Op die belastingaanslag staat op welke kortingen mensen recht hebben. Verder staat er dat van deze korting maximaal een kleiner bedrag in aanmerking genomen zal worden, voor de doelgroep waar het om gaat. Wat is er nu simpeler om, wanneer deze maximaal in aanmerking te nemen heffingskorting meer dan € 50 is, de mensen met hun blauwe envelop in de hand naar de Belastingdienst of een andere daartoe aan te wijzen instelling te laten gaan, alwaar zij een forfaitaire uitkering in ontvangst kunnen nemen. Wellicht wijkt die uitkering af van het bedrag waar mensen precies recht op hebben, maar gemiddeld gaat het om € 135 voor ouderen en € 500 aan kinderkorting. Als het legitimatiebewijs is gecontroleerd, kunnen die bedragen bij wijze van spreken worden uitbetaald door iemand die met een sigarenkistje zit te wachten, waarna hij een stempeltje op het formulier zet. Sinds ik dit vorige week vrijdag heb voorgesteld, heeft bijvoorbeeld Postkantoren BV mij gebeld met de mededeling dat de postkantoren dit heel goed kunnen. Ook de vakbonden en de gemeenten zouden dit kunnen doen. Het gaat hier niet om een fooi of een extraatje, maar om een recht dat op de meest eenvoudige manier uitgedeeld moet worden. Wij hebben inmiddels een amendement voorbereid dat erin voorziet dat een en ander bij algemene maatregel van bestuur kan worden geregeld. Ik vraag de collega's om dit amendement te steunen. Verder overweeg ik een uitspraak van de Kamer te vragen om de verzilvering van de kinderkorting en de ouderenkorting iets eerder te regelen.

De sleutel ligt bij D66, zoals vaker. De andere partijen willen dit volgens mij allemaal. Ik las in de krant dat de heer Bakker van D66 een overgangsrecht niks vindt. Dat zou ik jammer vinden. De heer Bakker is niet voor flip-flopbeleid; hij is altijd heel consistent. Dat zal hij behalve de afgelopen vier weken hoop ik ook deze week nog zijn. Ik reken daarom echt op zijn steun. Het is zoals zijn partijvoorzitter van D66 zegt: wij moeten meer onze rug rechthouden.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik heb met grote interesse

Crone

naar de heer Crone geluisterd. De verzilveringsmotie moet gewoon uitgevoerd worden. Die motie ging over het jaar 2006. De uitkomst van dit debat moet dan ook zijn dat de kinderkorting en de ouderenkorting per 1 januari 2006 op hun plek terecht komen, hoe wij het ook precies technisch regelen. Is de heer Crone het daarmee eens?

De heer **Crone** (PvdA): Ja, dat is mijn inzet. Wij steunen de principiële lijn van het kabinet om een en ander zo snel mogelijk uit te voeren: 2008, misschien zelfs 2007. In ieder geval moet er in het overgangsjaar 2006, en misschien ook 2007, een overgangsregeling zijn.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Stel dat de staatssecretaris geen zin heeft in de uitvoeringsmodaliteit die de heer Crone hier voor het jaar 2006 naar voren brengt, is hij dan minimaal gehouden om de kinderkorting en de ouderenkorting, waar mensen in 2006 recht op hebben, in 2007 met terugwerkende kracht toe te kennen?

De heer **Crone** (PvdA): Ja, maar ik wil nu nog niet over een second-bestoplossing spreken. Het beste is natuurlijk dat mensen die in april of later een aanslagbiljet ontvangen en zien dat zij de kinderkorting of ouderenkorting niet krijgen, naar het postkantoor of een andere daartoe aangewezen instelling kunnen gaan. De belastingdienst wordt zo niet belast met extra activiteiten. Dan kan het dus al eerder. Mocht het helpen: desnoods met terugwerkende kracht. Dat is altijd beter dan niks. Laten wij eerst maar voor het beste gaan. De staatssecretaris zal vast bevestigen dat dit zijn dienst niet belast en dat de oplossing die wij voorstellen, eigenlijk best goed is.

Over het spaarloon en de levensloopregeling wil ik niet zo gek veel zeggen. Ik heb wel twee hoofdpunten.

1. Mijn eigen huis wordt op dit moment verbouwd. Er was een lekkage in de badkamer. Als de bouwvakkers die de badkamer moeten aanpakken, merken dat je in de politiek zit, zeggen zij meteen dat zij de foldertjes over het spaarloon helemaal niks vinden. Zij snappen er helemaal niks van of willen de levensloop niet hebben omdat zij het spaarloon al jaren hebben en dat goed bevalt. Er is dus een mix van negatieve en positieve emoties rond dit thema. Het is immers weer zo'n vernieuwing waarvan mensen denken dat die niet goed zal zijn. Dat is jammer, want wij zijn erg voor de spaarloonregeling en de levensloopregeling. Voor je het weet zeggen ook de werkgevers dat de werknemers niet moeten veranderen en gewoon hun spaarloonregeling moeten verlengen. Niet veranderen is vaak makkelijk. Het is echter doodzonde als mensen door gebrek aan informatie en inzicht in januari of april erachter komen dat zij het toch liever anders hadden gedaan omdat zij dan van vrienden of anderen horen dat zij toch voor de levensloopregeling hadden moeten kiezen.

De regelingen moeten precies zo blijven als zij nu zijn. De discussie daarover is gevoerd. Wij vinden het wel goed als er een langere bedenktijd komt. Daarom hebben wij volgaarne het amendement van mevrouw Van Vroonhoven gesteund.

2. Zoals dat bij alle dividenden het geval is, houden ook de instellingen die beleggen voor de levensloop 25% dividendbelasting in. Dat moet via de inkomstenbelasting worden teruggehaald. Die 25% wordt dus in feite onttrokken aan de levensloopbelegging. Het was beter

als dat niet gebeurde. Rente-inkomsten gaan immers wel zonder voorheffing in het levenslooppotje. Wij willen dat gelijkschakelen, zodat beleggingen waarbij dividend wordt uitgekeerd, niet achtergesteld worden bij andere beleggingen en wel door een vrijstelling te regelen voor deze dividendbelasting. Deze moet dus gewoon betaald worden uit het levenslooppotje. Dan heb je als het ware bruto dividendinkomsten in je levenslooppotje. Op dat punt hebben wij vandaag een amendement ingediend. Ik hoop dat wij hiervoor een Kamermeerderheid kunnen vinden. Dit was immers nooit de bedoeling. Je moet via de levensloopregeling neutraal kunnen beleggen zonder na te hoeven gaan welke vorm fiscaal het gunstigst is.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Er is nadrukkelijk voor gekozen om het spaarloon per 1 januari 2006 in te laten gaan. De instellingen die spaarloonregelingen verkopen, doen ontzettend hun best om het allemaal rond te krijgen. Vanwaar een jaar uitstel? Confronteert u de bedrijven niet met een enorme administratieve lastenverzwaring? Er zijn mensen die wel op tijd hebben gekozen, terwijl degenen die dat niet hebben gedaan een jaar respijt krijgen. Er is hierover toch goed nagedacht en gecommuniceerd?

De heer **Crone** (PvdA): Het verschil tussen u en mij is wellicht dat ik de laatste weken meer heb gesproken met gewone mensen die een beslissing moeten nemen dan met de bankiers en verzekeraars die nu klagen dat het zo'n rompslomp is. Zij overdonderen ons overigens met al hun reclamespotjes. Vastgesteld moet worden dat de mensen die een keuze moeten maken, aarzelen. Zij voelen zich een beetje onwennig bij die levensloop en blijven daarom liever bij het spaarloon zitten. Als dat een weloverwogen keuze is, is dat prima. Ik stel niet voor om de regeling uit te stellen. Mensen kunnen morgen beslissen om een levensloopregeling aan te gaan, maar wij willen de mogelijkheid bieden om alsnog over te stappen naar een spaarloonregeling als zij daaraan de voorkeur geven. Dat moet natuurlijk op de meest eenvoudige administratieve manier gebeuren en daarover zal mevrouw Van Vroonhoven straks nog iets zeggen. Wij willen dus de mensen ter wille zijn en de banken en verzekeraars zullen daar alleen maar baat bij hebben. Mensen kunnen via levensloopregelingen meer sparen dan via een spaarloonregeling. Mensen die te weinig hebben gespaard omdat zij in een spaarloonregeling blijven zitten, kunnen volgend jaar extra sparen, wat zij anders niet meer kunnen. Een langere denkperiode lijkt mij heel verstandig.

De heer **Bakker** (D66): Ik heb er niet zulke grote bezwaren tegen, maar voorziet de levensloopregeling er als zodanig al niet in? Men kan elk jaar de keuze maken en als je het niet voor 1 januari doet, doe je het eventueel een jaar later.

De heer **Crone** (PvdA): Inderdaad. Als je verkeerd kiest, ben je een jaar kwijt. Levensloopregelingen zijn echter gebaseerd op veel sparen en lang volhouden en daarom is het zonde als je een jaar mist. Zo heeft alles zijn voor- en nadelen. Onze algemene klacht is dat het kabinet van alles razendsnel over de mensen heen stort waardoor zij door de bomen het bos niet meer zien. Wij zullen niet ophouden met daarvoor te waarschuwen en oplossingen te verzinnen.

Crone

Wij weten allemaal hoe moeilijk starters aan een huis kunnen komen. Door de overdrachtsbelasting voor deze categorie af te schaffen, wordt het voor hen een stuk makkelijker. Twee weken nadat wij met dit voorstel kwamen, nam het CDA-congres het tot onze vreugde over. Er gloort dus een meerderheid in de Kamer. Wij begrijpen dat het budgettair niet in één keer kan worden ingevoerd. Daarom spitsen wij het toe op starters in de zogenaamde 56 achterstandswijken. Dat zijn ook de wijken waar koopkrachtige vraag moet ontstaan en waar meer koopwoningen moeten worden gebouwd. Ook de financiering ervan is overzichtelijk geregeld in ons amendement. Ik hoop werkelijk dat het CDA hieraan mee wil doen, want anders is de uitspraak van het CDA-congres wel erg weinig waard.

Ook hebben wij het voorstel gedaan om een deel van de onderhoudskosten van de verenigingen van eigenaren buiten box 3 te houden. Ik zie graag de reactie van het kabinet hierop tegemoet.

Het kabinet schaft de overdrachtsbelasting voor wijkontwikkelingsmaatschappijen gelukkig af. Nu zijn er enkele geweest die het al hebben gedaan voordat deze regeling er kwam. Zij worden nu dus gestraft voor hun vooruitlopende beleid. Is er een mogelijkheid om hen alsnog die vrijstelling te geven? Is daar een amendement voor nodig of kan dit op een andere manier, bij ministeriële regeling of hoe dan ook?

Ik heb in het wetgevingsoverleg al gesproken over de kennisbox en toegelicht hoe belangrijk het is om de tarieven niet generiek te verlagen. Zeker voor de vennootschapsbelasting geldt dat het geld moet worden ingezet voor verlaging van de belasting op die activiteiten die je graag in Nederland wilt hebben en dit is bij uitstek de kenniseconomie, de ontwikkeling en toepassing van kennis. Ik verwijs naar de motie van mevrouw Dezentjé en de regeringscoalitie waarin wordt gevraagd om een onderzoek naar de vraag of dit wel kan. Het kabinet heeft die motie nog niet uitgevoerd, maar wij wel. Wij hebben onderzocht of dit kan en het kan. Er ligt nu een amendement en als iedereen daar voor stemt, kan dit op 1 januari aanstaande ingaan. Laten wij nu niet wachten op het wetgevingsoverleg over de vennootschapsbelasting, want dan is het te laat en dan komt dit pas weer in beeld in het Belastingplan voor 2007. Wij kunnen dit betalen, het eerste jaar kost het vrijwel niets, maar daarna gaat het meer kosten. Wij kunnen dit financieren uit de extra meevaller die minister Zalm in het vooruitzicht heeft gesteld voor het vennootschapsbelastingpakket.

De heer **Van As** (LPF): Dit initiatief spreekt ons wel aan, maar er zitten wel de nodige fiscale haken en ogen aan. Zou het niet beter zijn om dit initiatief bij de behandeling van de nota Werk en winst aan de orde te stellen? De staatssecretaris heeft dan de tijd om alles op een rijtje te zetten en om in goed en begrijpelijk Nederlands een en ander te formuleren. Hij kan dan bovendien nagaan of wij hiermee Europeesrechtelijk wel uit de voeten kunnen.

De heer **Crone** (PvdA): De heer Van As heeft een punt, want dit moet goed geregeld worden. De motie die de heer Van As mede heeft ondertekend, is twee jaar geleden ingediend. Wij hebben het gevraagde onderzoek afgerond en in samenwerking met de werkgeversorganisaties en het ministerie een amendement opgesteld dat naar mijn mening alle toetsen der kritiek kan doorstaan.

Er is ook geen reden om te denken dat het niet kan. Dit is eigen belastinggebied, wij mogen zelf bepalen waar wij op heffen en wat wij vrij stellen. Zo mogen wij ook hier bepalen welk afschrijvingsregiem wij kiezen. Er is geen sprake van staatssteun of van concurrentievervalsing in die zin dat dit alleen geldt voor Nederlandse bedrijven, ook buitenlandse bedrijven die in Nederland op dit terrein actief zijn, kunnen hier een beroep op doen.

Laten wij niet te lang wachten waardoor het betere de vijand van het goede wordt, want op dit moment, morgen en overmorgen vertrekken er weer research- en developmentafdelingen uit Nederland naar Ierland of Singapore. Wij kunnen dit nu invoeren en bij ministeriële regeling, daar hebben wij in voorzien, nadere regels treffen. De hoofdlijn ligt dan vast in de Belastingwet, de uitwerking kan volgen en de ondernemers weten dat er iets aan komt. Ik hoop dat dit wordt gesteund en dat het kabinet over de brug komt. Wij hebben weliswaar een innovatieplatform, maar daar komt niets uit.

De heer **Van As** (LPF): Ik ben erg benieuwd naar het antwoord van de staatssecretaris. Ik wacht dit eerst af.

De heer **Crone** (PvdA): Die is ook erg voor innovatie, dit gaat dus vast de goede kant op.

Ik kom nu op de auto's. Wij hebben diverse voorstellen gedaan voor milieumaatregelen. Ik heb daar helaas niet veel steun voor gekregen, behalve dan van linkerszijde. Ik meld daarom dat er een aantal amendementen ligt in de hoop dat mijn collega's hier in eerste of tweede termijn op ingaan en wij tot zaken kunnen komen.

Dit geldt ook voor de verhoging van de energieprijzen. Wij weten nu zeker dat de energieprijzen sterker stijgen dan wij hadden verwacht. De motie van de heer Verhagen waarin wordt gevraagd om een compensatie voor de gestegen energieprijzen, kan worden gefinancierd uit de opbrengst van de extra aardgasbaten. Ik hoop dat het kabinet in de eerste termijn een concreet voorstel daartoe zal doen, opdat dit snel geregeld kan worden. Ik dring erop aan dat de staatssecretaris samen met de minister regelt dat de burgers de extra kosten van € 50 terug krijgen.

De lease-auto en dan met name de bestelauto's met een grijs kenteken zorgen voor een drama. De manier waarop het debat wordt gevoerd, is een drama, maar ook het feit dat er verrekening plaatsvindt via de loonbelasting omdat de coalitie dit vorig jaar en het jaar daarvoor wilde. Het geld was nodig om leuke dingen voor de mensen te doen, maar nu komen de coalitiepartijen erachter dat die dekking tot een enorme administratieve rompslomp heeft geleid. Wij hebben daarvoor gewaarschuwd, maar de amendementen van onze kant zijn steeds van tafel geveegd. Ik heb ze nu opnieuw ingediend. Inmiddels zijn ze verfijnd, want ze passen nu beter bij de huidige systematiek. Ik roep de collega's op om hier niet de strijd te voeren wie het als eerste heeft bedacht of wie de eerste ondertekenaar is. Laten wij het kabinet uitnodigen om een nota van wijziging te sturen, waarin wij het beste kunnen verenigen wat wij in de Kamer hebben. De keus is dan tussen drie opties.

Wij stellen alle grijze kentekens vrij, zoals mevrouw Dezentjé doet. Ik deel de bezwaren dat dit tot rechtsongelijkheid leidt. Als wij alle grijze kentekens vrijstellen, dan

Crone

zal dit tot een enorme vlucht leiden van mensen die nu een gewone lease-auto hebben en die allemaal een grijs kenteken willen. Dan staan wij hier over een jaar weer. Het is een sympathiek voorstel, maar het is te ruimhartig in de geest van de oud-politicus Pieter Bas.

Het voorstel van de heer De Nerée gaat de andere kant op. Hij blijft controleren hoeveel mensen er in dat busje zitten. Als er drie mensen in een busje rijden, dan mogen zij er afwisselend in zitten. Wij gaan controleren of ze ook sturen, want ernaast zitten lijkt mij niet genoeg. Als zij dat doen, hoeven zij niets te betalen, want dan betaalt de werkgever forfaitair € 600. Dat klinkt elegant. Als iemand drie maanden achter elkaar in een schildersbusje rijdt, dan geldt de volledige forfaitaire bijtelling. Weliswaar gaat het niet om 22%, want dat is wel veel. Misschien gaat het om de helft, maar de heer De Nerée noemt geen getallen. Dit leidt tot uitvoeringsproblemen. Moet je aaneensluitend een kwartaal in een busje zitten? Of geldt het ook als je een maand alleen in een busje rijdt, vervolgens een maand met collega's, weer een maand alleen, nog eens een maand met collega's en in december weer alleen? Krijg je dan achteraf een bijtelling? Drie keer een maand is toch ook een kwartaal. Hoe gaan wij dat doen? En waarom een kwartaal en niet twee kwartalen? Gaat het om een, twee, drie of vier mensen? Dat leidt tot administratieve rompslomp bij de werknemers en de werkgevers. Bovendien leidt het tot een acht pagina's dikke regeling. Wat is samen rijden en gaat het om aaneensluitende periodes of niet?

Met alle respect voor ieders poging om eruit te komen, is er maar één oplossing die echt werkt. Laat de mensen deze regelingen niet zelf uitvoeren en controleren. Je verleidt mensen niet alleen om het verkeerd te doen en te ontduiken, maar het leidt ook tot een administratieve chaos van heb ik jou daar. Kijk gewoon naar de techniek van de auto. Hoe ziet de auto eruit? Een auto met twee stoelen voorin en verder niets waardoor de auto is ingericht op het vervoer van goederen en niet op het vervoer van personen, is vrijgesteld van administratieve rompslomp. Dit is een wettelijke omschrijving die wij al kennen van de oude systematiek. Hiervoor betaalt de werkgever € 600 forfaitair. De persoon mag daar best privé mee rijden als hij 's avonds naar het zwembad of de voetbalclub moet. Daar betaalt de werkgever die € 600 forfaitair voor. Volgens mij kunnen wij zelfs regelen dat het alleen in Nederland mag. Het is eenvoudig te controleren of zo'n busje de grens over gaat voor vakantie. Wij kennen de risicogroep en wij weten ongeveer wanneer de vakanties zijn. Dat is een heel eenvoudige steekproef zoals wij die van de fiscus kennen, want de FIOD is heel slim in slimme steekproeven. Wij hebben dan een eenvoudige regeling die op de techniek te controleren is. De meeste mensen zijn dan vrijgesteld. Er is nog een kleine groep die op de grens zit, maar dat houd je toch. Zij moeten dan maar een ritadministratie bijhouden. Dat is jammer, maar de meeste mensen zijn dan gered. Ik lever mijn amendement graag in voor een beter amendement of een nota van wijziging, zodat wij als Kamer over onze schaduw heen springen en dit gewoon uitvoeren.

De heer **De Nerée tot Babberich** (CDA): Ik voel mij aangesproken op de auto's. Ik vind dat de heer Crone een buitengewoon selectief geheugen heeft. Het is niet het geval dat de zaak al twee jaar geleden in de loonbelasting betrokken zou worden. Dat is bij de

motie-Verhagen naar voren gebracht. De heer Crone weet net zo goed als ik dat dit gedaan is om fraude met de grijs en gele kentekens te bestrijden. Daar loopt de heer Crone voor weg. Hij komt nu met een amendement waarin wordt gezegd dat de systematiek kan worden verfijnd, dat kan worden gecontroleerd of zij naar het buitenland gaan, dat er wordt gerekend op de FIOD en de Belastingdienst. Overal wordt iemand achteraan gestuurd. De heer Crone probeert een karikatuur te maken van het amendement van mijn fractie, waarmee wordt geprobeerd fraude tegen te gaan en uitzonderingen te maken om het gemakkelijker te maken voor de sector. De heer Crone zet er zelfs de FIOD en de Belastingdienst op waardoor tienduizenden busjes vrij kunnen rijden in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Mijnheer Crone, u spreekt met een dubbele tong.

De **voorzitter**: Volgens mij was dat geen vraag.

De heer **Crone** (PvdA): Het was erger dan een vraag, want het was een beschuldiging. Die wil ik graag weerleggen. Het is toch de coalitie die is gekomen met de motie-Verhagen waardoor alles in de loonbelasting zou worden geregeld. Dat moest ook geld opleveren voor iets anders. Dat is allemaal prima, maar dan moet u niet zeggen dat het niet uw schuld was; het kwam uit de Kamer. Wij moeten ons er misschien bij neerleggen, maar dat is dan niet anders. Wij hebben al twee keer een amendement ingediend over de vrijstelling voor de "schildersbusjes". Twee keer achter elkaar hebben wij van de heer Hofstra gehoord dat hij dit heel goed vond en dat het geregeld zou worden, maar elke keer gebeurt het niet. Dan mag ik het toch een derde keer proberen? Maar als het nog beter kan, vind ik het prima.

U had het ook over de 10.000 km privé rijden. Wij hebben honderd keer tegen Financiën gezegd: vroeger mocht je 10.000 km privé rijden, want toen zat het woon-werkverkeer er nog in. Dat is nu überhaupt vrijgesteld; het is eerder werkverkeer geworden dan woon-werkverkeer. Wij hebben steeds gezegd dat een ander omlaag kan. Het hoeft echter niet te worden genoemd, omdat wij het nu forfaitair vrijstellen. Men betaalt € 600 per busje; dat is de forfaitaire vergoeding voor privé rijden. Het doet er niet meer toe hoeveel men rijdt, als het maar in Nederland is. Dat is de enige controle: men mag met het schildersbusje gewoon rijden. Uiteraard kan de baas zeggen: ik wil niet dat je het doet. Dat is het allerverstandigste. Maar als men het een beetje doet, is het niet zo erg, zolang het maar geen irritatie veroorzaakt. Want het irriteert mensen dat men met een gratis busje op vakantie kan. Dat kan volgens onze regeling niet meer. Dit is niet discriminatoir, want het geldt voor alle Nederlanders. Men mag rijden op eigen terrein; daar kan men zelfs de verzekering op aanpassen, zodat het busje niet in het buitenland is verzekerd. Het geldt ook voor de buitenlandse werknemer die in een Nederlands schildersbusje rijdt.

De heer **De Nerée tot Babberich** (CDA): U gaat langs het feit heen dat vorig jaar voor deze dekking gekozen is omdat er sprake was van fraude met lease-auto's en met auto's met een grijs kenteken. Verder is het zo dat iemand die in een bus rijdt met een geel kenteken, niet van uw regeling gebruik mag maken. Als men echter in een bus met een grijs kenteken rijdt, kan men wel van de regeling gebruik maken. Men krijgt de FIOD en de

Crone

Belastingdienst achter zich aan, want u vindt dat er een zekere mate van controle moet zijn. Dan zijn wij weer waar wij waren.

De heer **Crone** (PvdA): Ik wil het niet groter maken dan het is. Wij sluiten aan bij de vraag hoe een busje er technisch gesproken uitziet. Die controle hadden wij vroeger ook. Er is dan sprake van bijtelling van € 600 per jaar bij de werkgever. Alle anderen moeten inderdaad rittenadministraties bijhouden of 22% betalen. Simpel kan het niet.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Ik stel vast dat u weinig vertrouwen hebt in de ondernemers, nu u zo bang bent dat allerlei mensen misbruik van de regeling zullen maken. Ik dacht al wel dat wij in de discussie over weekendjes in de Ardennen verzeild zouden raken. Ik ben wel ontzettend blij dat u eindelijk erkent dat het grijze kenteken moet blijven. De PvdA-fractie wilde dat vorig jaar nog afschaffen. U gebruikte het in allerlei tegenbegrotingen om allerlei cadeautjes uit te delen. Ik ben dus ontzettend blij dat u tot andere inzichten bent gekomen, waarvoor dank.

De heer **Crone** (PvdA): Vorig jaar hebben wij vanaf het moment dat het kabinetsplan er lag gezegd dat er voor het grijze kenteken een betere overgangsregeling moest komen. Van het begin af aan hebben wij gezegd dat het grijze kenteken moest blijven, maar ook dat het moest worden teruggebracht tot de groep waarvoor het bedoeld was, te weten ondernemers, en geen privépersonen. Inderdaad hebben wij voorstellen gedaan, niet in de tegenbegroting van vorig jaar, maar van daarvoor, om het grijze kenteken af te schaffen. Ondernemers zouden in plaats daarvan een rechtstreekse belastingverlaging krijgen. Dat was een generiek beleid in plaats van een specifiek beleid. Ik ben blij dat wij vorig jaar uiteindelijk wel voor een betere overgangsregeling waren dan de regeling die u hebt ingevoerd. U hebt het vorig jaar nodeloos ingewikkeld gemaakt. Dat blijkt ook wel, want u komt nu weer met andere voorstellen. In het voorstel van u en in dat van de heer De Nerée tot Babberich zitten grote gaten, dus als een van beide voorstellen wordt aangenomen, staan wij hier volgend jaar weer. Ik kom dan wel weer.

□

De heer **Irrgang** (SP): Voorzitter. Het punt waar het de SP-fractie om gaat bij de behandeling van het Belastingplan is de verzilvering van de extra belastingaftrek van € 90 voor mensen die weinig of geen belasting betalen. Toen ik in het wetgevingsoverleg pleitte voor een oorlog tegen armoede, zei de staatssecretaris dat het niet ging om mensen in de bijstand. Het probleem speelt vooral, aldus de staatssecretaris, bij werkenden met een heel laag inkomen, tot maximaal 122% van het minimumloon. Welnu, de staatssecretaris kent de betekenis van het woord armoedeval: werken is niet lonend door het verlies van inkomensafhankelijke regelingen, waardoor iemand met een laag inkomen er uiteindelijk niet of nauwelijks op vooruit gaat. Mensen blijven gevangen in armoede, waardoor wij nu ook in Nederland de zogenaamde "working poor" hebben. De staatssecretaris maakt deze armoedeval zelfs groter. Als je bijstand hebt, krijg je die € 90 straks wel en als je gaat werken voor het

minimumloon, dan krijg je ze niet meer, omdat verzilvering niet mogelijk is. De Kamer heeft een motie aangenomen waarin staat dat deze werkende armen die € 90 ook moeten krijgen. Ik ben net Kamerlid, maar volgens mij moet de staatssecretaris die motie gewoon uitvoeren. Dat is de afspraak. Zo hoort dat te gaan. Een motie die wordt aangenomen door de Tweede Kamer dient te worden uitgevoerd. Ik vind het eerlijk gezegd een vreemde gang van zaken dat de Kamer hier moet gaan uitleggen hoe de staatssecretaris die motie moet uitvoeren, tot en met suggesties om de PTT erbij te halen. Staatssecretaris, het gaat mij er niet om hoe u het gaat regelen, maar dát u het gaat regelen. U moest eens weten hoeveel € 90 voor sommige mensen kan betekenen.

Voorzitter. Ook mijn tweede punt gaat over mensen die het niet makkelijk hebben. Vorig jaar heeft de staatssecretaris duizenden mensen met recht op een jonggehandicaptenuitkering een brief gestuurd dat zij recht hebben op een zogenaamde Wajongkorting van ruim € 500. Ik ben blij dat de staatssecretaris dat gedaan heeft, want € 500 waar je gewoon recht op hebt, terwijl je die eerst niet kreeg, omdat je het niet wist, kan heel veel veranderen in het leven van mensen. Helaas is één keer één brief vaak niet voldoende. Veel mensen weten niet wat zij aan moeten met een blauwe envelop en doen uiteindelijk toch geen aangifte. Het zou deze mensen én de Belastingdienst uiteindelijk veel administratieve rompslomp schelen als deze mensen automatisch die € 500 Wajongkorting zouden krijgen. Ik zie daartoe twee mogelijkheden. De eerste is dat wij de Wet op de loonbelasting iets aanpassen, zodat werkgevers de korting kunnen inhouden. In de Wet op de loonbelasting staat nu dat het gaat om het genieten van een Wajonguitkering. Dat zou veranderd kunnen worden in: een recht hebben op een Wajonguitkering. De andere mogelijkheid die ik zie, is dat het UWV deze korting gaat uitbetalen. Inhouding door het UWV gebeurt al, zoals de staatssecretaris in het wetgevingsoverleg zei, maar dat kan niet gebeuren bij zogenaamd slapende Wajonguitkeringen. Dat zijn nuluitkeringen voor mensen die bijvoorbeeld een WSW-verband hebben. Zij hebben een slapende Wajonguitkering bij het UWV. Het UWV zou die kunnen uitbetalen, maar dan moet er misschien iets met de financiering geregeld worden tussen Belastingdienst en UWV, dat weet ik niet. Ook hierbij maakt het mij niet uit hoe wij het gaan regelen; het gaat mij er om dát wij het gaan regelen.

Voorzitter. Dan kom ik bij iets heel anders. De SP-fractie heeft vorig jaar bij de behandeling van het Belastingplan voor 2005 een amendement ingediend om ondernemers ouder dan 65 jaar ook recht op de zelfstandigenkorting te geven. Wij hebben dat amendement toen ingetrokken, omdat de staatssecretaris er nog eens over na wilde denken. Inmiddels zijn wij een jaar verder en de staatssecretaris is nog steeds aan het nadenken. In de Kamer is vanmiddag met brede steun een motie aangenomen om ondernemers ouder dan 65 jaar ook de zelfstandigenkorting te geven. Mijn amendement kost bijna 50 mln. Budgettaire gezien is dat een beperkt bedrag, zoals de staatssecretaris in het wetgevingsoverleg tot zijn eigen verbazing eveneens opmerkte. Ik ben het eens met iedereen die een gedekt amendement beter vindt dan een ongedekt amendement. Dat geef ik gelijk toe. Aangezien er brede steun is in de Kamer om dit te regelen, wil ik graag overleggen met de

Irrgang

woordvoerders om te bezien hoe wij tot een voor iedereen acceptabele dekking kunnen komen. Het lijkt mij goed, dat dit jaar nog te regelen en niet pas in 2007 of 2008. Het is immers een kwestie van modern fiscaal beleid dat alle ondernemers recht hebben op de zelfstandigenkorting.

Voorzitter. Volgend jaar komen er veel veranderingen op de burger af. Er komt een nieuwe ziektekostenverzekering, er komt een nieuwe WAO, er komt een levensloopregeling. Heel veel mensen weten volgens mij amper nog of helemaal niet wat dat betekent, maar zij moeten wel kiezen tussen een levensloopregeling en een spaarloonregeling. Het lijkt mij daarom heel goed om daar nog even mee te wachten en mensen rustig de tijd te laten om daarover na te denken, zodat zij in de loop van komend jaar een verstandige keuze kunnen maken.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Mag ik de heer Irrgang wijzen op het feit dat het absoluut geen kwestie is van wachten? De bedoeling is dat mensen die de boot net hebben gemist, alsnog kunnen inspringen in de levensloopregeling, om deze juist een vliegende start te geven. Als de heer Irrgang het amendement wil ondersteunen, dan zien wij dat graag, maar het kan dus geen kwestie zijn van uitstel. Het gaat er juist om, snel mee te doen.

De heer **Irrgang** (SP): Nou ja, uiteindelijk gaat het toch om een weloverwogen keuze. Veel mensen zijn nog niet goed geïnformeerd en willen misschien halverwege het jaar alsnog het besluit nemen om mee te doen. Dat lijkt mij een goede zaak.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Ja, precies. Zij beginnen dan niet vanaf 1 januari 2007, maar kunnen direct in 2006 ermee aan de slag.

De heer **Irrgang** (SP): Ik ben het er helemaal mee eens.

Helemaal aan het einde van het wetgevingsoverleg heb ik de staatssecretaris nog gevraagd naar de btw op leermiddelen. Er is brede steun in de Kamer om hierop het lage btw-tarief toe te passen, als het gaat om boeken met cd-roms. Hij zei daarbij dat het om een beleidsbesluit ging en dat dat niet een wijziging van het beleid inhoudt, maar slechts een nadere uitleg daarvan. Dat moge misschien de jure zo zijn, maar de facto was dit wel een beleidswijziging, want voor die tijd gebeurde dit niet. Het lijkt mij daarom toch goed om dit beleidsbesluit terug te draaien. Ik overweeg hierover in tweede termijn een motie in te dienen.

□

De heer **Bakker** (D66): Voorzitter. Vorige week hebben wij gesproken over de vakbondscontributies, waarvan wij in 2001 de aftrekbaarheid hebben afgeschaft. Via een omweg, de zogenaamde IKAP-regeling, is die aftrekbaarheid toch weer teruggekomen. Dat was uitdrukkelijk niet de bedoeling. Ik heb inmiddels samen met mevrouw Dezentjé Hamming een amendement ingediend, dat nog moet worden rondgedeeld, om daaraan een eind te maken. Dat levert 25 mln. op, dat mijn fractie wil inzetten om het aantrekkelijk te maken, bijvoorbeeld voor de CDA-fractie, in de aanvullende combinatiekorting, die aan de onderkant van de arbeidsmarkt voor de werkenden een belangrijke werking heeft. Die aanvullende

combinatiekorting gaat dan omhoog, niet met € 156 maar met € 193.

Ik vind dat de kennisbox uit het amendement van de heer Crone er moet komen. Ik meen dat wij dit zelfs heel breed met elkaar eens zijn. Ik aarzel nog wel een beetje of die er dan nu al moet komen. Bij mijn weten zijn er namelijk wel meer boxen waarover wij moeten nadenken in het kader van de VPB-belastingen, in de afweging tussen boxen en tarieven. Voorzover ik het snel heb kunnen overzien, zitten hieraan nogal wat haken en ogen, dus voordat ik hierover mijn gedachten bepaal, wil ik eerst maar eens van het kabinet horen hoe het ertegenaan kijkt om dit nu voorafgaand de nota Werken aan winst en de wetgeving op basis daarvan al te doen.

In tweede termijn kom ik nog even terug op het punt van de accijnzen, waarover wij vorige week eigenlijk al een debat hebben gevoerd, met name over de marktverstorende werking die wij zien optreden bij bepaalde accijnsbewegingen. Daarvan weten wij eigenlijk maar heel weinig, ook gelet op het grensoverschrijdend karakter. Het lijkt mij verstandig daarover eens wat meer te weten te komen. Daartoe roep ik de regering bij motie op.

Ik kom bij de verzilvering. Het probleem is vergroot door het bedrag van € 90 dat op voorstel van de CDA-fractie aan de bestaande kinderkorting is toegevoegd. In het debat bij de algemene financiële beschouwingen is geconstateerd dat sommige groepen, met name werkende alleenstaande ouders, die korting niet kunnen verzilveren. Mijn fractie heeft al vele malen laten blijken, eerder bijvoorbeeld bij de behandeling van de wet Awir, dat wij ervoor zijn om dit binnen het fiscale domein wel tot regeling te brengen, zodat een korting die je niet kunt benutten wel tot uitbetaling kan komen door middel van een negatieve inkomstenbelasting. Dat is naar mijn mening de minst belastende en de meest eenvoudige manier, zij het dat daarover de politieke opvattingen verschillen.

In dat licht hebben wij ook van harte voor de motie-Crone gestemd, waarin wordt voorgesteld om dit alvast te doen. Nu heeft het kabinet gezegd dat dit uitvoeringstechnisch niet mogelijk is. Wat daarover in en buiten het debat is gezegd lijkt mij een reëel verhaal. Als je zoiets niet fout wilt laten lopen, moet je daarvoor ruim de tijd nemen, meer dan een jaar, met alle politieke besluitvorming, tot en met de daadwerkelijke uitvoering. Tegen deze achtergrond heeft het kabinet vorige week gezegd het probleem te onderkennen en de kinderkorting met ingang van 2008 op zodanige wijze te willen uitbetalen dat het een kindertoeslag wordt. Daarbij doet zich het volgende probleem voor. Wij moeten erkennen dat wij uit de instrumenten zijn gelopen om zeer gericht bepaalde groepen koopkrachtvergroting te geven. De gemeenten hebben het instrument van de bijzondere bijstand. Dat is als het ware het vangnetinstrument. Wij zijn uit de fiscale instrumenten gelopen. Naar mijn mening moeten zo snel mogelijk nieuwe instrumenten worden ontwikkeld. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het pas in 2008 mogelijk is.

Overigens zou ik graag willen dat de regering voor 2008 meer doet dan alleen de gedachtevorming over een kindertoeslag. Het komt mij voor dat ook andere opties, zowel ten aanzien van andere kortingen als bijvoorbeeld een echte negatieve inkomstenbelasting, en niet persé een kindertoeslag, zouden moeten kunnen worden ingevoerd. Wat mij betreft worden zorg- en huurtoeslag

Bakker

op een goed moment geïntegreerd in de belastingheffing. Dat is allemaal van later zorg. Ik zou wel graag willen dat het kabinet dit allemaal gaat voorbereiden. Dat het de opties in kaart brengt en ervoor zorgdraagt dat een volgend kabinet er, tijdens de formatie of kort daarna, toe kan besluiten en het dan direct kan invoeren. Ik kom hierop eventueel in tweede termijn terug met een motie.

Nu naar de situatie in 2006. Ik veronderstel dat de heer Crone mij een vraag wil gaan stellen over iets wat ik nu wil gaan zeggen.

De heer **Crone** (PvdA): Ook over wat u zojuist al heeft gezegd.

De heer **Bakker** (D66): Oké, sorry.

De heer **Crone** (PvdA): Ik deel de opvatting van de heer Bakker dat het een à anderhalf jaar duurt voordat iets kan worden ingevoerd. Als het kabinet nu begint met het maken van de uitvoeringsnotities, is invoering dus mogelijk in 2007. Tegelijkertijd zegt de heer Bakker dat de regering met inkomensafhankelijke regelingen komt, maar nog niet met een echte negatieve inkomstenbelasting. Halen wij nu dus eigenlijk niets binnen, omdat een volgend kabinet alles moet beslissen en het pas in 2008 zal worden ingevoerd? Of is de heer Bakker met mij van mening dat wij nu al de principiële beslissingen zouden moeten nemen dat de kinder- en ouderenkortingen uitkeerbaar worden? Als wij dat principe nu vastleggen, kan het in 2007 al gaan lopen.

De heer **Bakker** (D66): Het is voor mij de vraag of dit inderdaad in 2007 kan. Om te beginnen wordt de noodzakelijke termijn van voorbereiding al verkort tot minder dan veertien maanden wanneer wij nu zouden besluiten en invoering in 2007 wensen. Naar mijn mening is invoering alleen per kalenderjaar mogelijk. De staatssecretaris heeft redelijk overtuigend gesteld dat de verandercapaciteit van systemen in 2006 al behoorlijk is gevuld met de lopende operaties, zoals de zorgtoeslag en de huurtoeslag en de aanpassingen die op basis daarvan nog nodig zijn. Mijn eerlijke taxatie is dus, dat niet reëel is om het, zelfs met stoom en kokend water, in 2007 te willen invoeren. 2008 is dus een reële schatting.

Tegelijkertijd proef ook ik wel het cynisme dat het de vraag is of dit kabinet, gesteld dat het er dan nog zal zitten, hiertoe zal overgaan, gelet op de politieke meningsverschillen over dit onderwerp. Het kabinet zal er wel niet meer zitten, omdat er in 2007 verkiezingen plaatsvinden. Dit kabinet zal niet overgaan tot het invoeren van een negatieve inkomstenbelasting omdat een deel van het kabinet daar mordicus tegen is.

In de Kamer is er juist steeds meer belangstelling voor de negatieve inkomstenbelasting. Ik ben daarom van mening dat wij het zo ver moeten voorbereiden dat invoering in 2008 mogelijk is. Ik ben van oordeel dat wij het – om het in die termen uit te drukken – verder moeten verzilveren. Dat kunnen wij mede met het instrument van een motie bereiken. Als wij uit de instrumenten zijn gelopen, moeten wij als het ware een noodverband aanleggen. Wij moeten een nood-instrumentarium ontwikkelen. Wij laten de Belastingdienst, alle belastingkantoren, desnoods de postkantoren, de vakbond en de gemeenten, allemaal forfaitaire kortingen uitbetalen omdat dit probleem is signaleerd.

Naar mijn mening is dan sprake van een overkill. Ik moet er niet aan denken dat wij naast de loketten die wij overal in Nederland al hebben, nog weer eens een heleboel loketten gaan introduceren omdat wij de techniek niet in huis hebben om de mensen te bereiken. Ik acht dit een buitengewoon lastig dilemma, maar de heer Crone zal mijn steun niet krijgen voor het voorstel om in het land nog eens duizenden loketten in te richten waar mensen in de rij mogen gaan staan en letterlijk een stempel mogen gaan halen. Dat doet mij veel te veel denken aan het verleden. Wij zouden dat juist niet meer moeten willen.

De heer **Crone** (PvdA): Ik denk dat deze mensen zelf kunnen beoordelen of zelf kunnen zeggen dat zij recht hebben op € 200 – voor gezinnen is dat zelfs meer met de kinderkorting – en dat deze mensen er zelf voor kunnen kiezen om in de rij te gaan staan voor een stempel en hun geld, of dat zij zich daarvoor te groot voelen. Het is toch een recht dat mensen hebben. Door de kortingen via de postkantoren te verstrekken, wordt geen enkele ambtenaar bij de Belastingdienst belast. De belastingaanslag krijgen de mensen thuis, daarmee gaan zij naar het loket.

Het woord "stempel" heb ik natuurlijk overdrachtelijk bedoeld. U begrijpt ook wel, dat op het postkantoor het sofi-nummer wordt ingevuld en het feit dat de uitkering is gegeven.

De heer **Bakker** (D66): Men kan hier strikt genomen niet spreken van een recht. Men kan hooguit spreken van een politieke wens om bedragen bij mensen terecht te laten komen. Het recht houdt in dat als men belasting betaalt, men daarop korting kan krijgen. Op het moment dat men geen belasting meer betaalt, krijgt men ook geen korting meer. Zo is de wettelijke situatie. Wij willen deze veranderen, maar wel op een beetje ordelijke manier.

Ik ben er tegen dat wij straks twee jaar lang mensen een bedrag moeten uitbetalen met de methode van sigarenkistjes en bijbehorende stempeltjes. Natuurlijk hebben de mensen daarover zelf ook een opvatting, maar wij mogen volgens mij ook een opvatting hebben. Ik vind dat wij het wel een beetje ordelijk moeten houden. Ik zou zeggen: don't push your luck.

Ik vind het zeer belangrijk dat wij hier hebben vastgesteld dat het probleem bestaat en dat wij het probleem ook willen oplossen. Laten wij die coalitie hier vaststellen en ervoor zorgen dat het kabinet ons voorstel gaat uitvoeren, zodat de korting kan worden ingevoerd. Ik voel niet zoveel voor allerlei noodverbandjes tussendoor.

De heer **Crone** (PvdA): Het ene is niet de vijand van het andere. Ik verwacht dat het ons lukt met elkaar de kortingen goed te regelen in de tweede termijn; dat wij nu al regelen waarop de mensen wel degelijk recht hebben, want men heeft recht op een belastingkorting, zo staat het ook op het belastingbiljet en de aangifte. Onderaan staat alleen dat een deel van de korting niet in aanmerking komt voor uitbetaling. Dat deel kunnen wij gewoon uitbetalen, dat is wel een recht, het is alleen niet een opeisbaar recht. In die zin heeft u gelijk. Ik hoor oud-staatssecretaris Van Eijck zeggen: het wordt u wederrechtelijk onthouden. Dat gaat inderdaad wel iets te ver. De korting wordt niet wederrechtelijk onthouden, maar wij kunnen hier nu zorgen dat mensen de korting

Bakker

rechtelijk krijgen uitbetaald. Dat moet u niet ridiculiseren, maar misschien heb ik daartoe aanleiding gegeven met mijn woorden "sigarenkistjes" en "stempels". Als de postkantoren de uitvoering doen, gaat het natuurlijk keurig netjes via de girorekeningen en wordt keurig gecheckt dat slechts één persoon per sofi-nummer de korting krijgt, zodat fraude uitgesloten is. Dat is echt zeer eenvoudig.

De heer **Bakker** (D66): Het sigarenkistje komt van de heer Crone. Hij heeft gezegd: "desnoods zit er een man met een sigarenkistje geld uit te betalen." Dat zijn situaties die wij uit het verleden kennen, maar waar ik niet naar toe wil.

Het recht bestaat in die zin, dat wij hier als wetgever hebben vastgesteld dat mensen een korting op hun belasting kunnen toepassen als zij in bepaalde omstandigheden verkeren. Welnu, die komt op een goed moment niet meer tot uitbetaling, omdat de belasting op is. Ik ben ervoor om over die grens heen te gaan en ervoor te zorgen dat de korting wordt uitbetaald, maar wel op een ordelijke manier en niet door een methode uit de jaren vijftig terug te halen naar 2005.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Is de heer Bakker het met mij eens dat de uitkomst van dit debat moet zijn – dat is mijn streven en ik hoop dat de heer Bakker daarin onze bondgenoot is – dat linksom of rechtsom ruim 400.000 ouderen en tegen de 100.000 gezinnen de ouderenkorting dan wel de kinderkorting op een of andere wijze vanaf 1 januari 2006 kunnen verzilveren?

De heer **Bakker** (D66): Ik heb het naar ik meen al gezegd in de discussie met de heer Crone: het zou mooi zijn, dat is wat wij allemaal willen. Maar niet koste wat het kost, linksom of rechtsom, het geeft niet wat er allemaal voor nodig is. Ik wil niet terug naar het stempelkantoor met zijn lange rijen.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik zal straks nog een aanvullend voorstel doen voor de ouderen. Dit zou per 1 januari 2006 kunnen ingaan, maar daarvoor reserveer ik mijn spreektermijn.

Is het denkbaar, vraag ik de heer Bakker, dat wij tegenover deze staatssecretaris vanavond bij meerderheid uitspreken, in ieder geval ook de heer Bakker, dat zijn veronderstelde uitvoering van de motie van de heer Crone, die hij heeft ondertekend, ons niet genoeg is? Hij spreekt immers alleen over de Belastingdienst/Toeslagen, terwijl het ons gaat om een negatieve inkomstenbelasting. Hij spreekt alleen over de kinderkorting, terwijl het ons ook gaat om de ouderenkorting. En hij spreekt over het jaar 2008, terwijl de staatssecretaris ons toch niet helemaal helder maakt dat het ook nog eerder zou kunnen. Vindt het idee steun bij de D66-fractie om vanavond aan de staatssecretaris te vragen een systeem voor te bereiden voor negatieve inkomsten per 1 januari 2007, waarmee alle burgers die een verzilveringsprobleem hebben worden geholpen? Laten wij de bewijslast ook maar omkeren.

De heer Bakker en ik kennen de Belastingdienst als een heel goede dienst. Die dienst moet in staat zijn om een dergelijk systeem per 1 januari 2007 uit te voeren. Als dit volgens de staatssecretaris niet kan, moet de Belastingdienst maar met een uitvoeringstoets komen om aan te geven dat het niet kan. Zou vanavond de

uitkomst kunnen zijn dat de staatssecretaris opnieuw, gesteund door een meerderheid van de Kamer, met een opdracht op pad wordt gestuurd?

De heer **Bakker** (D66): Dat sluit ik niet uit.

Ik was wel redelijk overtuigd door de argumentatie van de staatssecretaris – hij komt er ongetwijfeld op terug vanavond – dat 2007 geen haalbare kaart is voor een zo vergaand systeem, waarvoor veel programmering nodig is. Wij horen graag van de staatssecretaris hoe het zit met de termijn 2007 of 2008. Daarnaast is er nog het politieke probleem, maar dat is voorlopig het probleem van het kabinet.

Wat mij betreft doen wij alles wat mogelijk is, maar tot het onmogelijke is niemand gehouden. Men moet het evenwicht zoeken tussen wat men nog mogelijk acht en wat men onmogelijk acht. Ik acht duizenden kassa's in het land onmogelijk, niet omdat het technisch onmogelijk is, maar omdat het onwenselijk is. Maar als wij het proces kunnen versnellen en als wij daarvan overtuigd zijn, sta ik aan uw kant.

De heer **Irrgang** (SP): De heer Bakker zegt vooral wat hij niet wil. Heeft hij ook ideeën over wat hij wel wil? Er zijn honderdduizenden mensen in ons land die graag naar een postkantoor zoals de heer Crone voorstelt zouden gaan om die € 90 op te halen, omdat zij arm zijn. Heeft de heer Bakker ideeën hoe het dan wel zou kunnen?

De heer **Bakker** (D66): Ik heb uiteengezet dat ik vaststel dat wij uit de instrumenten zijn gelopen. De € 90 kinderkorting komt bij grote groepen wel terecht, bijvoorbeeld bij bijstandsmoeders. In die zin heeft de korting een effect. Het is echter niet het effect dat wij in meerderheid graag zouden zien, namelijk dat de korting nog meer groepen bereikt, maar in de huidige systematiek van wetgeving, kortingen en uitbetalingen – en van het niet uitbetalen daarvan als men geen belasting meer betaalt – staat men met lege handen. Dan kan men twee dingen doen: men kan ervoor zorgen dat het instrument alsnog komt zodat het in de toekomst wel kan. Dat plan heeft mijn voorkeur. Men kan ook zeggen: wij gaan op alle mogelijke manieren een noodstelsel aanleggen. Eerlijk gezegd zie ik daar nu geen aanleiding toe, ook al omdat het probleem niet nieuw is. Het probleem is groter geworden omdat de kortingen worden verhoogd, maar het probleem dat mensen uit de belastingen waren gelopen en dus niet meer alle kortingen konden verzilveren, bestond al. Dan hadden wij vorig jaar ook al een kassasysteem in het land kunnen aanleggen. Ik ben daar niet voor. Het moet op een andere manier kunnen. Het is te waarderen dat het kabinet erover wil nadenken, maar ik vind dat ook te beperkt. Als het in 2007 al kan in plaats van in 2008, ben ik daar voor. Echter, ik meen dat het reëler is om te denken in termen van verkiezingsprogramma's, verkiezingen, kabinetsformatie en vervolgens invoeren.

De heer **Irrgang** (SP): Wat de D66-fractie betreft is dan de conclusie dat de mensen wie het aangaat kunnen fluiten naar die € 90 in 2006.

De heer **Bakker** (D66): De mensen die belasting betalen kunnen de kortingen in aanmerking brengen zolang dat nog aan de orde is. Bij mensen met een uitkering en mensen in de bijstand doet het probleem zich niet voor.

Bakker

Er zijn een aantal mensen bij wie het probleem zich wel voordoet. Dat is een buitengewoon lastig probleem. U wilt overal en op elke straathoek bij wijze van spreken een meneer met een stempel, een sigarenkistje en een postkantoor. Ik ben daartoe niet bereid, omdat ik vind dat wij het een beetje ordelijk moeten houden. Men kan niet heel Nederland overhoop halen voor € 90. Ik vind het buitengewoon lastig, maar ik vind niet dat wij van Nederland één grote sociale dienst moeten maken.

De heer **Crone** (PvdA): Het gaat niet om € 90; bij sommige mensen gaat het om enkele honderden euro's, met name werkende ouders met kinderen. De bijstandsmoeders zijn al uitgezonderd, die worden al bediend. Het gaat om mensen die werken en die wij allemaal aan het werk willen hebben. Zij hebben hoge lasten en bij hen gaat het om honderden euro's.

De **voorzitter**: Dat is helder, maar het ging om de toelichting.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Voorzitter. De VVD is blij met ieder initiatief dat tot doel heeft de concurrentiepositie van Nederland te versterken. Daarom verheugt het ons erg dat de kapitaalsbelasting met ingang van 2006 wordt afgeschaft. Mijn fractie deelt de opvatting van de regering dat aanpassing van de vpb-wetgeving noodzakelijk is. Zij heeft hierom al in 2003 bij motie verzocht. Binnenkort zal hierop meer uitgebreid worden ingegaan met de nota Werk aan winst.

In het algemeen onderschrijft de VVD-fractie de stelling dat het fiscale pakket voor 2006 een bijdrage levert aan de ambities van dit kabinet om te komen tot een evenwichtig inkomensbeleid, versterking van de economische infrastructuur en tot verbetering van de milieubalans.

Ik wil de staatssecretaris bedanken voor zijn toezeggingen op het gebied van de fiscale regelingen voor de scheepvaartsector. Mijn fractie heeft met instemming de passages hierover in de derde nota van wijziging gelezen en eveneens met instemming kennisgenomen van de toezegging van de staatssecretaris om bij de Belastingdienst te vragen of een meer soepele dienstverlening mogelijk is voor organisaties waar niet wordt gewerkt van negen tot vijf uur.

De VVD-fractie heeft tijdens de behandeling van de begroting van Economische Zaken een motie ingediend waarmee de regering wordt verzocht om een voorstel te doen tot afschaffing van de leeftijdsgrens van 65 jaar voor de zelfstandigenaftrek. Zoals de staatssecretaris tijdens het wetgevingsoverleg heeft aangegeven, verschijnen in de komende maanden nog twee rapporten: een van de SER en een van de Star. Er lijkt zich in de Kamer een ruime meerderheid af te tekenen voor afschaffing van de leeftijdsgrens. De fractie van de SP heeft een amendement met een dergelijke strekking ingediend. Uiteraard vindt de VVD-fractie dit een sympathiek amendement, hetgeen ook blijkt uit onze motie, maar zij wil toch het regeringsvoorstel afwachten. Graag hoor ik van de staatssecretaris wanneer de regering met haar voorstel komt.

De heer **Irrgang** (SP): Voorzitter. Vanmiddag is de motie aangenomen waarin wordt gevraagd de zelfstandigen-

af trek ook voor oudere ondernemers te laten gelden. Kunnen wij dat dan niet regelen bij de behandeling van dit belastingplan?

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Het lijkt mij niet ondenkbaar dat wij er samen uitkomen. Volgens mij zitten veel leden op dezelfde lijn. Echter, ik wil dit niet tussen neus en lippen regelen. Ik wil daarentegen het voorstel waarom wij gevraagd hebben afwachten en dan in breder verband een afweging maken. De staatssecretaris heeft tijdens het wetgevingsoverleg namelijk ook gezegd dat hij hierbij de arbeidsmarktsituaties in aanmerking wil nemen. Wat is bijvoorbeeld wel en wat is niet wenselijk? Ik wacht dus het voorstel van de regering af.

De heer **Irrgang** (SP): Maar u wilt dit punt dus wel bij de behandeling van dit belastingplan regelen.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Nee, ik wacht het voorstel van de staatssecretaris af.

Voorzitter. Ik kom te spreken over de ontwikkelingen op het terrein van de dividendbelasting. De lijn van de jurisprudentie is duidelijk, namelijk dat het onderscheid tussen buitenlandse en binnenlandse belastingplichtigen niet meer mag worden gemaakt. Voor mij is nog steeds de hamvraag wat Nederland doet: afwachten of afschaffen? Recente uitspraken van het Europese Hof stellen de verenigbaarheid van het Nederlandse systeem van dividendbelasting met dat van de EU ter discussie. Dat kan grote gevolgen hebben. Graag verneem ik de reactie van de staatssecretaris op de ontwikkelingen die zich in de afgelopen dagen op dit terrein hebben voorgedaan. Ik ben met name benieuwd naar de risico's en de gevolgen voor de Nederlandse Staat alsmede naar de maatregelen die de staatssecretaris op het gebied van damage control denkt te nemen. De Duitse staat loopt bijvoorbeeld een risico van 5 mld. aan fiscale claims. Volgens mijn bronnen kan het Nederlandse risico oplopen tot 1 mld. Misschien zal een ander bedrag gelden.

Als de dividendbelasting volgens de EU-wetgeving niet meer houdbaar is, telt iedere dag. Iedere dag dat namelijk dividendbelasting wordt opgelegd, vertaalt zich dat in een claim. Ik vraag daarom de staatssecretaris om zo snel mogelijk, maar uiterlijk voor de behandeling van de nota Werk aan winst de Kamer een brief te sturen waarin hij op hoofdlijnen weergeeft wat de financiële gevolgen zijn van het per direct afschaffen van de dividendbelasting en wat die zijn bij het laten voortduren van de huidige situatie. Het voortduren van de huidige situatie brengt dus het risico van claims met zich mee. Ook vraag ik de staatssecretaris om aan te geven hoe hij het versterken van de concurrentiepositie van Nederland inschat als de dividendbelasting versneld wordt afgeschaft.

De kennisbox is vanavond al diverse malen genoemd. Nadat de VVD-fractie in 2003 een motie had ingediend om aan te dringen op een boxensysteem voor de winst, met name een kennisbox, is het enige tijd stil geweest. Mijn fractie is dan ook blij dat dit onderwerp met de nota Werken aan winst weer hoog op de politieke agenda komt. Het is de hoogste tijd voor een diepte-investering in de kenniseconomie. De kennisbox is namelijk een tastbaar en een gericht instrument om de concurrentiekracht van Nederland op het terrein van de kennis-

Dezentjé Hamming

economie te versterken. Ik deel de opvatting van de staatssecretaris dat het niet de bedoeling is om een en ander tussen neus en lippen door te regelen met als reden dat het amendement van de PvdA-fractie nu voorligt. Het verheugt mij overigens dat de PvdA-fractie het idee van de VVD-fractie overneemt. Over vier weken zullen wij daarover debatteren in het kader van de nota Werken aan winst. Bovendien kan ik mij een andere, zelfs betere, regeling voorstellen die misschien wel ondernemersvriendelijker is. Ik wil die discussie dus graag voeren op het moment dat de nota Werken aan winst aan de orde is. Dan kunnen wij namelijk veel bredere afwegingen maken.

De heer **Crone** (PvdA): Ik begrijp de afweging van mevrouw Dezentjé Hamming, maar die motie van de VVD-fractie is al twee jaar geleden ingediend en die wordt niet uitgevoerd. Een en ander wordt wel uitgevoerd als mevrouw Dezentjé Hamming voor mijn amendement stemt, of voor een aangepaste versie daarvan. Het gaat niet om mij, maar het is belangrijk dat het per 1 januari 2006 kan gelden. Ondernemers maken dan de balans op en besluiten bijvoorbeeld om hun laboratorium open te houden, of om kennisontwikkeling in Nederland te behouden. Dat ene jaar aan winst is voor mij veel waard, want binnen een jaar verdwijnen er weer veel.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Ik zou liever vandaag dan morgen een kennisbox hebben. Het is echter tamelijk ingrijpend om ten aanzien van de vennootschapsbelasting een boxensysteem in te voeren. Ik kan mij namelijk voorstellen dat ook de rente daarin wordt gebracht. Graag zou ik een debat voeren over het percentage. De heer Crone spreekt over nieuwe kennis, maar misschien is het veel verstandiger om ook de bestaande R&D-activiteiten daaronder te brengen. De inhoud van het amendement van de heer Crone is sympathiek, maar daaraan kan iets worden verbeterd. Daarover zou ik graag over vier weken een discussie met hem voeren.

De staatssecretaris heeft vorige week opgemerkt dat hij in het kader van de levensloopregeling geen reparatiemogelijkheden ziet om het onbedoelde neveneffect op de fiscale faciliteit voor de zeevaart te repareren. Dat betreuren wij. De internationale concurrentiepositie van de Nederlandse zeevarenden is de afgelopen tijd door een aantal maatregelen achteruit gegaan. Reparatie zou dus wenselijk zijn. Is de staatssecretaris het met mijn fractie eens dat dit een onbedoeld effect is en dat dit alleen merkbaar is in de sector van de zeescheepvaart. Daardoor zal de internationale positie van de Nederlandse zeevarenden in gevaar komen, terwijl wij aan die personen juist behoefte hebben. Er is een enorm tekort aan mensen en dit mag de positie van de zeevarenden dan ook niet nadelig beïnvloeden. Ik heb begrepen dat werkgevers en werknemers in de scheepvaartsector al een oplossing hebben voorgesteld. Die komt erop neer dat de bijdrage aan de levensloopregeling niet in mindering wordt gebracht op de grondslag die gebruik wordt voor het vaststellen van de afdrachtvermindering door de zeevaart. Staat de regering positief tegenover deze door werkgevers en werknemers aangedragen oplossing, namelijk budgettair neutraal? Is de regering bereid om dat over te nemen?

Vorige week leverde de fiscale behandeling van de auto van de zaak een boeiende discussie op. De heer De Nerée tot Babberich heeft hierover ook een amendement ingediend. Onlangs heeft de CDA-fractie een plan uitgebracht met 90 punten. Daarin ontbrak overigens het schrappen van de rittenadministratie. Misschien zou dat punt 91 kunnen zijn. Voor mij staat nog steeds voorop dat het bedrijfsleven gebaat is bij het afschaffen van de bijtelling. De oplossing die de VVD-fractie voorstaat, blijft eenvoudig en doeltreffend: grijs, geen bijtelling. Dekking uit lichte verhoging van de wegenbelasting. De staatssecretaris heeft vorige week gezegd dat het afschaffen van de bijtelling voor houders van een grijs kenteken een schending zou zijn van het gelijkheidsbeginsel. Hoe kun je ongelijke zaken nu onder het gelijkheidsbeginsel brengen? Er is al een verschil tussen grijs en geel. Aan grijs zijn allerlei vereisten verbonden, zoals ondernemerschap en inrichtingsvereisten; geel heeft dat niet. Dan zou het gelijkheidsbeginsel ook hiervoor moeten gelden, maar dat doet het niet.

Wat is nu eigenlijk het verschil met een werkgever die wil dat zijn werknemer meer kennis krijgt en een cursus doet? Die cursus is aftrekbaar voor de werkgever. Het kan een cursus Engels zijn, maar ook een managementcursus van € 40.000. Daarover heeft de werknemer geen bijtelling. Ik pleit hier natuurlijk niet voor bijtelling van cursussen bij werknemers. Ik wil alleen aangeven hoe gelijke dingen ongelijk worden behandeld. Het is ook denkbaar dat de werkgever wil dat zijn werknemer mobiel is en pakjes van A naar B brengt, waarvoor hij een bus krijgt. Daarover moet de werknemer wel bijtelling betalen, terwijl gemakkelijk aangehaakt kan worden bij een bestaand wetsartikel in de loonbelasting dat zegt dat vergoedingen en verstrekkingen die naar algemeen maatschappelijke opvattingen niet als loonvoordeel worden ervaren niet behoren tussen het belastbare loon. De staatssecretaris redeneert dat een auto genoten voordeel kan zijn. Dit kan ook gelden voor een cursus.

In werkelijkheid is de wet- en regelgeving op het gebied van loon in natura vreselijk gedetailleerd en ontzettend moeilijk uitvoerbaar. Door de belastinginspecteur worden de regels heel streng uitgelegd en bij belastingcontroles wordt echt op alle slakken zout gelegd. Daarbij kan worden gedacht aan problemen omtrent de fiscale behandeling van producten uit eigen bedrijf: Albert Heijn dat zijn eigen werknemers een zak levensmiddelen geeft. Verder denk ik aan een bedrijf dat een laagrentende personeelslening geeft, het privé-gebruik van PC's, mobieltjes, de bestelbusjes en niet te vergeten het belastingcircus rondom de heffing van het verstrekken van Cup-a-Soup. Hoe diep kan je belastingdip dan zijn! Natuurlijk is het bedrijfsleven blij met elke stap in de goede richting, want dat is beter dan niets. Het amendement van de heer De Nerée tot Babberich benadert dat. Maar als je vraagt wat ondernemers echt willen, dan noemen zij het VVD-amendement.

De staatssecretaris schat de vlucht in grijs op 15%, maar dat is eigenlijk op niets gebaseerd. Waarom niet 5%, waarom niet 50%? In het kader van de alcoholaccijns heeft de staatssecretaris gezegd dat wij niets weten van gedragseffecten. Misschien moeten wij dit ook eens aanzien en plaatsen onder het kopje "endogene ontwikkeling". Het kan dus meevallen en het kan tegenvallen.

Dezentjé Hamming

In de VVD-variant is het privé-gebruik van de bestelauto van de zaak een zaak tussen werkgever en werknemer. Waarom moet de overheid zich hiermee bemoeien? De bestelauto moet uit de bijtelling. Laat de werkgever en de werknemer het gebruik van de bestelauto onderling oplossen.

De daling van administratieve lasten vraagt om grovere wetgeving: de kunst van het loslaten en vooral van het lef hebben. Ik kijk even in de richting van de heer Van As. De VVD stelt een radicale vereenvoudiging voor zonder fratsen. Nu is het moment om er iets aan te doen. Maar nu het moment daar is, vind ik geen van de partijen thuis en leuteren wij in de Kamer over voorbankjes, achterbankjes, auto's achter het hek en voor het hek en niet te vergeten de weekendjes Ardennen van de heer Crone. Ik vind dat jammer. Ik doe nogmaals een beroep op mijn collega's om eens lef te tonen. De bureaucratie is de grootste lastenpost van ondernemers. Laten wij nu een stap zetten en niet, zoals bij het afschaffen van bijvoorbeeld vergunningen, bij ieder regeltje zeggen: er zit toch wel wat in.

Is de staatssecretaris bereid om een overzicht te geven van alle bepalingen op het gebied van loon in natura en privé-gebruik van bedrijfsmiddelen? Laten wij met een stofkam door de fiscale wet- en regelgeving gaan en kijken of zaken niet veel eenvoudiger kunnen. Met dit overzicht kunnen wij eindelijk een echte stap zetten op dit dossier en de bepalingen waar mogelijk afschaffen en in ieder geval vereenvoudigen. Weg van die bonnetjes-cultuur, weg van het gelijk behandelen van ongelijke zaken en het ongelijk behandelen van gelijke zaken. Ik overweeg op dat punt een motie in te dienen. Van belang daarbij is dat dat voorstel klaar is voor de evaluatie van de Wet inkomstenbelasting 2001 die volgend jaar zal plaatsvinden.

De fractie van de VVD heeft vorige week al gezegd dat zij voor de introductie van biobrandstoffen is, maar niet ongeclausuleerd. Voor volgend jaar, het overgangsjaar 2006, is 70 mln. beschikbaar. Het kabinet kiest voor verplichte bijmenging vanaf 2007. Dat levert geen extra kosten op voor de rijksbegroting maar wel voor de gebruiker, de automobilist. De extra kosten worden geschat op 0,6 tot 1 cent per liter brandstof. Als de verplichte bijmenging wordt verhoogd naar 5,75%, kunnen die kosten wel oplopen tot 4,5 cent per liter, bovenop de toch al hoge brandstofprijzen. De VVD-fractie is dus kritisch over de voorgestelde stimulering van de biobrandstoffen. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat de automobilist straks 4,5 cent per liter meer gaat betalen.

De VVD-fractie vraagt zich af waar de noodzakelijke grondstoffen praktisch gezien vandaan moeten komen als besloten wordt tot een versnelde verplichte verhoogde bijmenging. Finland wil wachten op de tweede generatie biobrandstoffen. De VVD-fractie gelooft daar ook in. Zij ziet een veel hoger milieu- en investeringsrendement in de tweede generatie. Tegelijkertijd realiseert de fractie zich dat er ergens begonnen moet worden. Maar laten wij dat wel op een acceptabele schaal doen en allerlei kostenverhogingen vermijden. De fractie wil geen oneindige grootschalige nieuwe subsidiestroom voor de landbouw in Europa op gang brengen, daar waar duidelijk is dat er bijvoorbeeld onvoldoende koolzaad in Nederland is voor de productie van de biobrandstof. Dat koolzaad zal dus geïmporteerd moeten worden. Welke effecten dat heeft op de

landbouw in Europa en in de wereld is volstrekt onduidelijk. Daarom steunt de fractie geen voorstellen die meer doen dan echt vanuit Europa wordt opgedragen.

De VVD-fractie wil ook weten wanneer de introductie van de biobrandstoffen als een succes wordt beschouwd. Welke criteria gebruikt de regering om dat te beoordelen? Ik vraag dat omdat wij uiteindelijk toe moeten naar de tweede generatie brandstoffen, die competitief, marktconform, dus zonder additionele prikkels, als verplichte bijmenging door de markt wordt ingezet. Het kan niet zo zijn dat wij nu starten met een introductie, terwijl toetsing aan dit doel achterwege blijft. De staatssecretaris heeft aangegeven dat voor 2007 een evaluatie gepland staat. De VVD-fractie stelt voor om al in 2006 een tweetal tussentijdse evaluatiemomenten in te bouwen. Daarbij moet gecheckt worden hoe de markt zich ontwikkelt in termen van innovatie, kostenontwikkeling en milieuwinst. Ik wil graag weten of de staatssecretaris dit voorstel steunt.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Het is goed om te horen dat de groene VVD vooral inzet op de tweede generatie biobrandstof, want daar zit vooral de CO₂-winst. Het is ook goed om te horen dat de VVD geen nieuwe landbouwpolitiek met een groen jasje wil. Maar ik wil even teruggaan naar het begin van wat mevrouw Dezentjé Hamming naar voren heeft gebracht. Zij stond kritisch tegenover de maatregel van het kabinet in 2007 voor de verplichte bijmenging van 2%. Dat leidt inderdaad waarschijnlijk tot een verhoging van de prijs aan de pomp, want de overheid zet daar gelukkig geen subsidie meer op. Zij is kritisch. Is zij nu tegen of steunt zij deze staatssecretaris? De VVD was toch ook altijd voor het principe dat de vervuiler betaalt? Geldt dat misschien niet voor de automobilist?

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Ik steun de plannen van de staatssecretaris vanuit de optiek dat je ergens moet beginnen, maar ik ben wel kritisch. Bij het CDA leven ideeën om het percentage verplicht versneld te verhogen. Dat betekent dat een automobilist aan de pomp op een gegeven moment 4,5 cent meer gaat betalen voor een liter brandstof. En dat terwijl wij koolzaad moeten importeren om dat bijmengen mogelijk te maken. Laten wij beginnen, laten wij niet afwachten, maar laten wij wel heel goed evalueren en tussentijds de vinger aan de pols houden. Later kunnen wij bezien waar wij staan en bepalen of wij op de juiste weg zijn.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Wat is voor de VVD nu de maat der dingen? Het beschikbare overheidsbudget is het niet, want zij kiest tegen subsidiëren en voor verplicht bijmengen. De prijs die de automobilist of de vrachtwagenrijder aan de pomp gaat betalen, lijkt wél de maat der dingen te worden. De VVD is voorstander van het principe "de vervuiler betaalt". Als een hoger percentage verplicht bijmengen leidt tot meer milieuwinst en als dat een prijs met zich meebrengt, dan zal de automobilist dat moeten betalen. Daar is de VVD dan toch voorstander van?

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Ik heb net uitgelegd dat de VVD er zeer kritisch over is. Er is nu 70 mln. beschikbaar. Straks gaat de automobilist dat betalen. Is dat wel de bedoeling?

Dezentjé Hamming

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Mevrouw Dezentjé Hamming draagt Europa een warm hart toe. Ook in het autodossier verwijst zij naar Europa. Ik wijs haar erop dat Europa heeft gezegd dat wij toe moeten naar verplichte bijmenging. Het percentage zal rond 2010 op zo'n 5,75 moeten liggen. Die inspanningsverplichting heeft Nederland.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Ik heb in mijn betoog al gezegd dat wij ertegen zijn om meer te doen dan echt door Europa wordt opgelegd. Dat zal de maat der dingen zijn. Wij zijn er geen voorstander van om dingen versneld in te voeren.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Ik probeer mevrouw Dezentjé er juist op te wijzen dat er vanuit Europa een inspanningsverplichting ligt om te komen tot die versnelde bijmenging. Het percentage moet richting 2010 oplopen. De gedachten die bij ons leven, zijn absoluut conform Europa.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): De VVD-fractie is zeer kritisch op het gebied van de biobrandstoffen. Wij zullen dat de komende jaren goed moeten volgen. Nu steunen wij het regeringsvoorstel. Evaluaties zullen naar onze mening tussentijds heel zorgvuldig bekeken moeten worden en er zullen nieuwe afwegingen moeten worden gemaakt.

De heer **Van der Vlies** (SGP): Is de VVD-fractie niet wat terughoudend? Mevrouw Dezentjé Hamming vraagt zich af waar de grondstoffen vandaan moeten komen en of wij die niet moeten importeren, maar het wemelt toch van de initiatieven? Daar kan zij van weten. Initiatieven vragen wel om een kansrijke omgeving en goede voorwaarden, zodat daarmee gestart kan worden. Een perspectief voor langer dan een jaar is daarbij heel cruciaal. Moeten wij die kans niet gewoon grijpen?

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Het is nu al zichtbaar dat de grondstof geïmporteerd moet worden. Het is dus de vraag hoe verstandig en voordelig dat is. Als je de grondstof niet kunt produceren en dus moet importeren, denk ik toch ook aan andere mogelijkheden voor een gezonde brandstof.

De heer **Van der Vlies** (SGP): Ik heb niet de pretentie dat ik elk initiatief ken. Ik weet ook niet van elk initiatief hoe de productiekant wordt bevoorrad, maar ik heb wel zicht op enkele initiatieven waarbij de grondstoffen uit ons land komen. Als je die initiatieven van de grond wilt tillen, moet je ze een perspectief geven dat wat langer is dan dat ene jaar dat mevrouw Dezentjé Hamming voorstaat. Als een en ander straks wordt versleuteld over de prijs voor benzine aan de pomp, dan kan het wel eens gebeuren dat mensen toch terugvallen op andere keuzemogelijkheden, zodat de initiatieven worden gefrustreerd. Ik had daarom verwacht dat de VVD zou pleiten voor het meerjarenperspectief. Ik dacht dat dit toch een beetje in de VVD-traditie paste.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Ik snap dat de industrie wat meer zekerheid wil hebben, zodat zij voor een aantal jaren weet waar zij aan toe is. De vraag van de heer Van der Vlies is mij duidelijk. Toch vind ik dat wij op dit moment niet goed kunnen overzien hoe de

biobrandstoffen zich verder ontwikkelen. De heer Van der Vlies constateert terecht dat wij daarin terughoudend zijn.

Ik ga in op de bpm. In de krant stond recentelijk iets over de ontwijkconstructie. In de Telegraaf werd gesproken over de Luxemburgroute. Dat krijg je er nou van: als de druk te hoog wordt, breken de dijken. Uiteraard is de VVD niet voor illegale praktijken, maar zij begrijpt wel dat naar sluiptwegen wordt gezocht. Ik ben benieuwd hoe de staatssecretaris dit gaat aanpakken. Volgens mijn informatie ligt er een voorstel bij de Europese Commissie voor het schrappen van de bpm. Ik wil graag op hoogte gebracht worden van de stand van zaken. Het is immers de vraag hoelang die nog houdbaar is in Nederland.

De heer **Crone** (PvdA): Ik was vergeten dit in mijn eerste termijn naar voren te brengen. Dit geeft mij de gelegenheid om hierover een vraag te stellen.

Mevrouw Dezentjé Hamming doet alsof het wel goed is dat mensen de bpm ontduiken, zo van "dan moet je maar geen belasting heffen". Nederland heeft de laagste gemiddelde belastingdruk van de hem omringende landen. Wij zetten liever een heffing op de auto dan dat wij arbeid duurder maken of winst of kennis belasten. Het is toch logisch dat je die heffing hebt?

Uiteraard zijn wij het ermee eens dat deze zo snel mogelijk moet worden omgezet naar een heffing per kilometer.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Binnen Europa zijn er plannen om de bpm af te schaffen. Bpm is overigens een vreemdsoortige registratiebelasting. Mijn collega Hofstra heeft het daar zeer regelmatig over gehad. Ik wil echt graag dat die wordt afgeschaft. Daar zal iets anders voor terug moeten komen; dat is duidelijk. In Europa is ook voorgesteld om daarnaar te kijken. Ik hoor graag van de staatssecretaris dat die zo snel mogelijk ook in Nederland wordt aangepakt.

Vervolgens wil ik nog even stilstaan bij de voorfinanciering van de bpm op auto's met een grijs kenteken. Een ondernemer kan door de huidige systematiek geconfronteerd worden met een liquiditeitsprobleem omdat bij de aankoop van een auto eerst de bpm moet worden betaald en daarna kan worden teruggevorderd. Dat kan langer duren dan een maand. De VVD stelt voor om een andere systematiek te hanteren. Hoe oordeelt de staatssecretaris over de mogelijkheid om een voorlopige aanslag op te leggen in plaats van het huidige geldrondpompsysteem? Graag krijg ik op dit punt een toezegging van hem. Ik dank hem overigens voor zijn informatie over de ophanden zijnde oplossing van bpm-kwesties en accessoires.

De staatssecretaris heeft aangegeven dat hij het stimuleren van euro 4- en 5-vrachtwagens en -bussen wil opnemen in de evaluatie van de milieu-investeringsaftrek. Mijn fractie geeft de voorkeur aan het invoeren van een premie om daadwerkelijk te bevorderen dat die voertuigen worden aangeschaft.

Wil de staatssecretaris een overzicht verstrekken van de regelingen die er zijn voor gehandicapten op grond waarvan een tegemoetkoming kan worden verkregen voor aangepast vervoer? In hoeverre komt de grijze-kentekenregeling tegemoet aan de behoeften van gehandicapten op mobiliteitsgebied? Ik denk hierbij ook aan gezinnen met gehandicapte kinderen.

Dezentjé Hamming

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Vorige week maandag was de VVD-fractie kritisch over de tariefdifferentiatie in de bpm met betrekking tot de CO₂-uitstoot. Ik merk dat u dat vanavond niet herhaalt. Betekent dit dat u tevreden bent met het antwoord van de staatssecretaris? Of hebt u nog een kritische opmerking in petto? Misschien kunnen wij op dit punt vanavond nog zaken doen.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Ik ben blij dat u dit punt nog even aansnijdt, want ik heb nog een voorstel te doen. In de brief van afgelopen vrijdag legt de staatssecretaris helder uit wat zijn overwegingen zijn om tot het voorliggende voorstel te komen. Mijn fractie kan de koppeling van de bonus-malusregeling aan de huidige energielabels ondersteunen. Wel wil ik graag dat er binnen twee jaar een evaluatie plaatsvindt om te bezien wat daarvan de gevolgen zijn.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Toen het over het grijze kenteken ging, hoorde ik u iedereen oproepen om lef te tonen. Uw woorden bevielen mij, want ik houd van zelfbewuste politiek. Maar dan gaat u nu toch niet een beetje slap lopen doen met een verzoek van een evaluatie over twee jaar? Dat kunt u niet menen.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Toch is dat het geval. De staatssecretaris heeft mij ervan overtuigd dat meer milieuwinst te behalen is door in een bepaald segment de zuinige auto fiscaal te stimuleren dan alleen de lichte auto's. Ik zal hier later zeker op terugkomen.

□

De heer **Van As** (LPF): Voorzitter. Tijdens de algemene financiële beschouwingen heb ik namens mijn fractie gezegd dat de Kamer en het kabinet veel meer zouden moeten doen aan kostenbeheersing, met name aan de kant van de uitgaven. Het Belastingplan is een wezenlijk onderdeel van het algemene financiële beleid van het kabinet. Wij zien dat wij ieder jaar binnen de marges met posten schuiven, want als er al een sector is waarin iets kan worden gevonden om lucht te geven aan bijvoorbeeld het bedrijfsleven, de werkenden of de mensen aan de onderkant van de samenleving, blijkt er toch vaak sprake te zijn van een sigaar uit eigen doos.

Wij kunnen niet zo doorgaan. Er staat ons nog een aantal negatieve verrassingen te wachten en ik maak mij daar zorgen over. Als wij op deze manier doorgaan, is er geen ruimte voor tegenvallers. Iedere tegenvaller moet dan worden opgevangen door belastingverhogingen in een andere sector, want binnen de huidige marges is er nauwelijks iets te vinden.

Ik maak mij zorgen over zaken die bij het Europese Hof van Justitie liggen. Ik dring erop aan dat wij daar serieus op reageren, want straks moet de wal het schip keren en zijn wij te laat. Daarom is mijn advies aan eenieder, zowel in het kabinet als in de Kamer, dat wij veel meer werk moeten maken van kostenbeheersing. De uitgaven bedragen nu maar liefst 146 mld. Dit liegt er niet om en daar moeten wij ruimte zoeken, opdat wij echt iets kunnen doen in het Belastingplan.

Mijn fractie heeft zelf een belastingplan uitgebracht. Ik neem het de staatssecretaris dan ook niet kwalijk dat hij het niet op korte termijn van commentaar heeft kunnen voorzien. Misschien zijn de voorstellen die daarin worden gedaan bruikbaar en kan hij er zijn voordeel meedoen

voor het komende jaar. Het is van belang dat wij eens kijken hoe wij ervoor kunnen zorgen dat Nederland een interessant land blijft, ook voor buitenlandse investeerders.

Ik heb aan de heer Crone gevraagd of het niet verstandiger zou zijn om zijn initiatief met betrekking tot de kennisbox te betrekken bij de behandeling van de nota Werk en winst. De staatssecretaris heeft dan tijd om ernaar te kijken en de fiscaal-technische aspecten kunnen dan door de ambtelijk medewerkers in begrijpelijk Nederlands op papier worden gezet. Bovendien kan worden nagegaan of hier Europeesrechtelijke bezwaren aan kleven. Ik denk dat het niet uitmaakt dat dit plan wat later komt, want beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald.

Wij hebben vier amendementen ingediend over de bedrijfsopvolging. Het eerste heeft betrekking op de inkomstenbelasting. De zogenaamde terbeschikkingstellers van onroerend goed aan ondernemingen kunnen de belastingclaim niet aan de bedrijfsopvolger doorschuiven. Ons amendement maakt zo'n geruisloze doorschuiving mogelijk.

Ons amendement met betrekking tot de invoeringswet ziet op de situatie van een directeur-groootaandeelhouder die privé een bedrijfspand aan zijn bedrijf ter beschikking stelt. Als hij het bedrijfspand aan de koper van zijn aandelen wil mee verkopen, moet hij inkomstenbelasting betalen. Door dit amendement krijgt de verkoper uitstel van betaling voor bijvoorbeeld tien jaar zodat hij niet in financiële problemen komt doordat hij de belasting over de boekwinst op het pand ineens moet afdragen.

Ons amendement met betrekking tot de overdrachtsbelasting stelt de bedrijfsopvolgingfaciliteit gelijk aan de inkomstenbelasting. Als de ondernemer bij gebreke aan een opvolger in de familie, de zaak aan een personeelslid wil verkopen, kan dit personeelslid een beroep doen op vrijstelling van de overdrachtsbelasting. Om misbruik te voorkomen, moet dit personeelslid dan wel aan de strenge voorwaarden van artikel 63 Wet IB van 2003 voldoen.

Ons amendement met betrekking tot de Successiewet beoogt dat de bedrijfsopvolger bij schenking of vererving van het vermogen van terbeschikkingstellers een beroep kan doen op vrijstelling van de Successiewet. Ons amendement ziet op situaties waarin wel een geschikte opvolger in de familiesfeer kan worden gevonden, maar deze opvolger privé over te weinig financiële middelen beschikt om het schenkingsrecht over het bedrijfsvermogen te kunnen betalen. In deze situatie moeten middelen aan het bedrijf worden onttrokken, hetgeen uiteraard slecht is voor de continuïteit. De bedoeling van het amendement is de vrijstelling te verruimen zodat bijvoorbeeld geen middelen aan het bedrijf hoeven te worden onttrokken als pa een bedrijf ter beschikking stelt aan de zoon als opvolger. Ik vraag steun vanuit de Kamer voor onze amendementen. In de tweede termijn wil ik een aantal moties voorstellen.

Ik kom nu te spreken over de verzilvering. Het zou ons wel wat waard zijn als de Belastingdienst de aanvragen die voor het einde van het jaar moeten worden ingediend, kan verwerken. Dat gebeurt wel als mensen die een woning hebben gekocht een beroep op teruggave doen. Mijs inziens moet dat probleem op een praktische manier worden opgelost. Ik fixeer dat niet op een aantal maanden. De heer Vendrik stelde dit volgens mij voor. Het is best mogelijk om die verzilvering op een

Van As

pragmatische wijze uit te keren in 2007. Ik ben benieuwd wat de staatssecretaris daarop antwoordt.

Vervolgens kom ik op het privé-gebruik van de auto. Ik kijk naar mevrouw Dezentjé Hamming, want zij heeft het over het tonen van lef. De VVD-fractie heeft meegewerkt aan de grote rotzooi die wij de afgelopen jaren steeds hebben met het Belastingplan. Zij kan hier wel stoer doen en net doen alsof er niets aan de hand is, maar wij hebben de afgelopen periode steeds gezien dat de zaak niet goed zat, ook met het grijze kenteken. Wij hebben daarvoor ook gewaarschuwd en dat is uitvoerig in de Kamer aan de orde geweest. Laten wij in vredesnaam ons verstand gebruiken. Er liggen nu drie amendementen. Met de heer Crone heb ik een amendement ingediend. Er ligt een voorstel van mevrouw Dezentjé en er ligt een voorstel van de heer De Nerée. Ik hoop echt dat de staatssecretaris de knoop kan doorhakken, want wij willen ons schikken naar het beste voorstel. Die hele papieren rompslomp en die ellende moeten wij echt zien te voorkomen. Het is van de zotte dat wij onze burgers opzadelen met een enorme rompslomp terwijl dat niet nodig is. Niemand zit er in wezen op te wachten om belasting te betalen, maar wij moeten dat. Het is een noodzakelijk kwaad. Wij moeten ervoor zorgen dat wij dat op een praktische manier implementeren. Wij zijn daar voorstander van en ik wacht het antwoord van de staatssecretaris af.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Als ik de heer Van As hoor, komt het amendement van de VVD-fractie het meest in de richting. Weg met die administratieve rompslomp! Wat is dan precies zijn bezwaar tegen het schrappen van bijtelling voor grijze kentekens?

De heer **Van As** (LPF): Wij hebben gezien dat je daarmee toch geen recht doet aan de feitelijke situatie. Wij hebben in de praktijk gezien dat bijna iedereen met een grijs kenteken reed. Dat is ook geen goed uitgezochte zaak. Het is geen zuivere zaak ten opzichte van de mensen die wel met een geel kenteken rijden. Ik ben erg benieuwd naar het antwoord van de staatssecretaris. Aan de hand daarvan kunnen wij misschien in de tussentijd overleg met elkaar hebben, want het is ons heel wat waard om tot een goede oplossing te komen. Ik hoop dat de Kamer de knoop voor eens en altijd goed doorhakt.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Dan zou je nog kunnen denken aan aanscherping van de vereisten voor een grijs kenteken. Niet iedereen rijdt natuurlijk met een grijs kenteken, want het gaat over 600.000 voertuigen voor bedrijven. Daarover kan misschien wél worden gesproken.

De heer **Van As** (LPF): Ik ben ervoor in om in de pauze de koppen bij elkaar te steken. Ik hoop dat wij elkaar kunnen vinden. Aan ons zal het zeker niet liggen.

Ik moet constateren dat de vierde nota van wijziging de belastingdruk in het successierecht verhoogt doordat geen waardedruk voor zomerwoningen wordt geaccepteerd. Ik doe dit met tegenzin, maar ik moet toch zeggen dat de staatssecretaris een beetje overkomt als een slechte verliezer. Op deze manier maak je procederen zinloos, want de staatssecretaris wijzigt de wet even tijdens de rit. Het is de vraag of dat een goede manier van handelen is. Ik ben erg benieuwd naar zijn reactie.

De vrijstelling voor het schenkingsrecht leidt tot minder geld voor goede doelen die bij de Postcodeloterij zijn aangesloten. Deze loterij betaalt kansspelbelasting. Deze belasting wordt verhoogd als gevolg van de motie-Cruiff-Rouvoet – zo noem ik de motie maar even – waardoor de Postcodeloterij minder geld heeft om aan goede doelen uit te keren. Heeft de staatssecretaris deze consequentie voorzien en is hij eventueel bereid om de nadelige gevolgen te repareren?

De **voorzitter**: De heer Rouvoet en de heer Vendrik hebben afgesproken dat de laatste eerst het woord voert.

□

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter. Ik heb graag voldaan aan het verzoek van de heer Rouvoet om voor te gaan. Het gebeurt mij tenslotte niet elke dag dat ik voega.

Voorzitter. Voor de fractie van GroenLinks is het Belastingplan 2006 een gemiste kans. Meer nog dan dat is het een hoeksteen van een tamelijk revolutionair inkomensbeleid dat het kabinet voert. Vorige week maandag heb ik dat al in korte zinnen naar voren gebracht, en bij de algemene politieke beschouwingen heeft onze fractievoorzitter, mevrouw Halsema, de inkomenspolitiek voor het jaar 2006 gehekelde. Er gebeurt nogal wat op dat terrein, als gevolg van de invoering van het nieuwe zorgstelsel. Het is voortdurend een hele toer om binnen dit kabinet de juiste bewindspersoon te vinden om het debat te kunnen voeren. Kom je bij Hoogervorst, dan schijn je bij De Geus te moeten zijn. Kom je bij Wijn, dan moet je bij Hoogervorst zijn. Iedereen is ergens verantwoordelijk voor, maar niemand weet hoe het zit. De premier weet dat al helemaal niet, want hij moest tijdens de algemene politieke beschouwingen de desbetreffende pagina van de Macroeconomische Verkenningen met het koopkrachtbeeld erop naslaan om te zien wat zijn beleid de facto betekent voor het jaar 2006. Kortom: wie het weet, mag het zeggen.

Dit is des te merkwaardiger, omdat er op het gebied van de inkomensverhoudingen radicaal het een en ander wijzigt. Het gaat niet alleen om het klassieke politieke debat over de verhouding tussen arm en rijk, maar ook om de wijze waarop de overheid omgaat met verschillende leefvormen in dit land. Het is de fractie van GroenLinks een doorn in het oog dat het kabinet onverfroren kiest voor klassieke gezinnen op twee keer modaal en hoger. Dit belastingplan schraagt deze inkomenspolitieke keuze van het kabinet. Inkomensgroepen boven twee keer modaal, dat wil zeggen klassieke gezinnen met een kostwinner, een alleenverdiener, gaan er € 2000 per jaar op vooruit. Ik herhaal hoezeer wij deze keuze van het kabinet niet steunen. In dit land is er nergens geld voor, maar deze inkomenspolitieke consequentie neemt het kabinet kennelijk graag voor lief, en alweer is niemand ergens op aanspreekbaar. De één zegt dat het door het zorgstelsel komt, de ander zegt dat het door de compensatie komt en de derde weet van niets. Dit debat zullen wij nog eens flink hernemen met degene die volgens ons de chef inkomensbeleid schijnt te zijn in dit kabinet. Naar verluidt is dat minister De Geus, maar het moet mij eerlijk van het hart dat het Belastingplan opent met een aantal inkomenspolitieke maatregelen vanuit de fiscaliteit, ter compensatie van het

Vendrik

zorgstelsel. Ik zou zeggen dat deze staatssecretaris, als verantwoordelijke voor het fiscale beleid van het kabinet, mij vanavond nog van een rechtvaardiging van de gemaakte inkomenspolitieke keuze mag voorzien.

Het is een revolutionair Belastingplan, omdat het de bewuste denivellering niet ongedaan maakt. Grote groepen op het minimum zakken onder het minimum, maar dat wordt evenmin ongedaan gemaakt, hoewel wij de minister-president een aanwijzing hebben gegeven om te bezien wat het Centraal Planbureau daarover heeft gezegd. Het is ook een Belastingplan dat opnieuw een gemiste kans vormt. Wij zijn hartstochtelijk voorstander van een heftige en zware vergroening van het fiscale beleid van dit land. Op dit punt stelt de staatssecretaris mij teleur, want er is voor het jaar 2006 in de voorstellen helaas slechts sprake van een uitermate minimaal pakket aan vergroeningsmaatregelen. De staatssecretaris heeft een nota Werken aan winst uitgebracht, maar ook in het domein van de nieuwe winstbelasting zien wij hetzelfde terug; het woord vergroening komt er nauwelijks in voor. Dit doet ons buitengewoon veel pijn, want het gaat niet alleen om de vergroening van de Nederlandse economie, maar ook om een schoon, innovatief bedrijfsleven. Het kabinet weigert daarvoor zijn voorkeur uit te spreken, maar dit is wel het bedrijfsleven waar Nederland het in de toekomst volgens GroenLinks van moet hebben.

Het Belastingplan is ook op een ander punt een gemiste kans. Er lag een peperdure toezegging van het kabinet op het gebied van het aanpakken van armoedevallen, werkloosheidsvallen, doorstroomvallen en de marginale druk. Daar is dit voorjaar een stevig debat over gevoerd met de staatssecretaris van Financiën en de minister van Sociale Zaken. Ik herinner mij heel goed dat er een vette motie lag van de heer Omtzigt van de CDA-fractie dat het kabinet nu toch echt met maatregelen moest komen om daar fundamenteel iets aan te doen. Ik heb in mijn eerste termijn bij het wetgevingsoverleg over het Belastingplan ook al gezegd dat ik daar nauwelijks iets van terugzie. Er ligt een brief van de minister van Sociale Zaken. Ik heb het idee dat ik daar vervolgens weer met hem over moet gaan spreken, terwijl wij weten dat deze staatssecretaris met het fiscale beleid ook als eerste verantwoordelijk is voor het probleem van de marginale druk en de werkloosheidsval. Hij is al helemaal verantwoordelijk voor de niet-uitvoering van de motie-Crone en die niet-uitvoering betekent dat de uitvoering van de motie-Verhagen ertoe leidt dat er voor alleenstaande ouders de werkloosheidsval toeneemt.

Voorzitter. Hoe heb ik het nou? Er lag een keiharde toezegging van het kabinet dat men met name de werkloosheidsval zou aanpakken en het omgekeerde gebeurt. Wij bespreken vanavond een belastingplan dat, als wij het niet corrigeren, er de facto toe leidt dat de werkloosheidsval toeneemt voor alleenstaande ouders die vanuit de bijstand weer aan het werk gaan. Dat gebeurt door uitvoering van de motie-Verhagen en het is geheel contrair aan wat dit voorjaar Kamerbreed als grote grief in de richting van het kabinet werd geuit. Ik vraag nog steeds om uitleg van de staatssecretaris waarom hij dat vanuit zijn fiscale verantwoordelijkheid voor zijn rekening neemt. Hij is immers degene die hier een brief aan de Kamer presenteert over het niet-uitvoeren van de motie-Crone, met als automatische consequentie dat hij dus ook verantwoordelijk is voor het effect dat ik zojuist beschreven heb. Hoe is het mogelijk?

Hoe is het denkbaar? Waarom wordt er aangekoerst op deze gemiste kans?

Ik kom op de verzilveringsproblematiek te spreken. Dat is een lelijk woord. Mensen betalen te weinig belasting om alle kortingen te kunnen verzilveren. Dat treft ongeveer 450.000 ouderen in dit land, mensen boven de 65. Naar verwachting hebben ongeveer 100.000 huishoudens van mensen beneden de 65, vaak gezinnen, te kampen met een verzilveringsprobleem, met name van de kinderkortingen. Een ding moet mij van het hart. Vorige keer maakte ik daar nog een grapje over, maar vanavond is het mij ernst. Ik ben het spuugzat. Wij zitten hier een zielloos uitvoeringsdebat te voeren, omdat er één man is in het kabinet die consequent de verzilvering van kortingen tegenhoudt, namelijk de minister van Financiën, de heer Zalm. Dat is de reden dat wij hier een belachelijk debat voeren over de vraag wanneer wat uitvoeringstechnisch mogelijk is.

Het is ongelofelijk dat de staatssecretaris hier in de Kamer durft te verdedigen dat dit kabinet van aanpakken wil weten, dat het alles wil aanpakken wat op zijn weg komt, dat het de boel staat te verbouwen dat het geen weerga heeft. WAO, levensloop, alles wordt omgebouwd, vernieuwd en de hele bevolking moet daar maar in meegaan. Het is ongelofelijk dat diezelfde staatssecretaris uitgerekend op dit punt zegt: ik kan niets, ik heb geen ruimte, ik heb geen tijd, het wordt 2008 en het is een zaak voor een volgend kabinet. Deze doorschuifpolitiek irriteert mij zwaar, omdat het één man is in het kabinet die dit hele gedoe veroorzaakt door de verzilvering tegen te houden. Staatssecretaris, als u echt een vent bent, zegt u vanavond dan gewoon hier in de Kamer dat het secundair met uitvoeringsproblemen te maken heeft en dat het primair te maken heeft met het feit dat er één man in het kabinet zit, helaas nog uw baas bij Financiën ook, die tegen is. Daarom zitten wij hier een partij moeilijk te doen over 2008, 2007, de postkantoren, de Belastingdienst, de Belastingdienst/Toeslagen.

Voorzitter. Dat zijn allemaal niet de wezenlijke punten. Het wezenlijke punt is dat dit kabinet de motie van de heer Crone, gesteund door de heer Bakker, gewoon niet uitvoert. Niet uitvoert op de termijn januari 2006 en niet uitvoert op de inhoud, door alleen maar te kijken naar de kinderkortingen en niet naar de ouderenkortingen, terwijl daar het grootste probleem ligt. Het kabinet wil evenmin tegemoet komen aan wat de motie wezenlijk vraagt: er moet niet weer een apart chapter worden geopend door de toeslagen uit te laten keren door de Belastingdienst/Toeslagen, een nieuwe dienst die zich nog helemaal moet gaan inregelen. Daar heeft deze staatssecretaris het weggeparkeerd en daarmee vraagt hij om uitvoeringsproblemen die daaruit zullen voortvloeien.

De motie vraagt dat er meteen een negatieve inkomensbelasting komt. Dat is een wens van de meerderheid in deze Kamer. Het kabinet weigert op alle punten tegemoet te komen aan de wens van de Kamer. Nu vraagt de staatssecretaris kennelijk ons om heel erg dankbaar te zijn dat hij een manier heeft gevonden om de motie op termijn misschien onder een volgend kabinet te laten uitvoeren. Ik weiger daarin mee te gaan. Ik vind het slappe hap. Zeg dan gewoon dat je de motie niet uitvoert, dan krijgen wij daarover een politieke confrontatie. Als je die discussie niet aankunt, moet hij maar de minister van Financiën meeslepen. Hij is immers degene die het voor het zeggen heeft. Het is geen nieuw debat, wij zijn er al jaren mee bezig, vandaar ook mijn

Vendrik

irritatie. Zeg dan dat hij het niet wil, dat hij de baas is, dat hij gaat over dit kabinet en dat het vanwege hem niet uitgevoerd kan worden. Ik vraag de staatssecretaris om hierop te reageren.

Ik denk maar even mee met deze staatssecretaris, want het schijnt allemaal heel ingewikkeld te zijn. Ik zou denken dat de staatssecretaris mij bij de voorbereiding van de uitvoering van een kindertoeslag per 1 januari 2008 door de Belastingdienst/Toeslagen duidelijk mag maken dat de invoering van een negatieve inkomstenbelasting per 1 januari 2007 uitvoeringstechnisch onmogelijk zou zijn. Ik kan mij dat heel moeilijk voorstellen. Ik overweeg in tweede termijn op dit punt een motie in te dienen, samen met al degenen die hier aanwezig zijn, om daarin de opdracht aan het kabinet te geven voor te bereiden dat per 1 januari 2007, dus in deze kabinetsperiode – als de staatssecretaris zin heeft om nog zo lang in dit kabinet te zitten – een negatieve inkomstenbelasting wordt ingevoerd. Als dat niet kan, ligt de bewijslast bij deze staatssecretaris, en niet in de vorm van een half A4-tje, dat wij tot nu van hem hebben gekregen in reactie op het niet-uitvoeren van de motie-Crone, maar in de vorm van een complete uitvoeringstoets. Voor de helderheid voeg ik hieraan toe dat ik spreek over de complete verzilveringsproblematiek, dus niet alleen over de kindertoeslagen, die zo in de belangstelling staan door de motie-Verhagen. Dan gaat het ook en vooral om de uitvoering van een systeem van negatieve inkomstenbelasting door de Belastingdienst zelf. Dan gaat het dus niet om een aparte toeslag door een nieuwe dienst, die dankzij dit kabinet in het leven is geroepen, maar om de reguliere Belastingdienst zelf, die gaat uitvoeren wat wij willen, bij meerderheid vastgelegd in de motie-Crone, die is gesteund door D66. Ik vraag hierop een reactie van de staatssecretaris. Ik kijk met name verwachtingsvol naar de heer Bakker voor de tweede termijn.

Over de buitengewone uitgaven is ook al heel veel en heel lang gesproken. Eerlijk is eerlijk, mijn startpunt in dit debat is heel anders dan zojuist verwoord, namelijk dat kabinet en Kamer in meerderheid elkaar tamelijk goed konden vinden. Het is misschien goed om dat bij wijze van overgang naar een ander deel van mijn bijdrage nog eens te benadrukken. De Kamer vroeg bij gelegenheid van de motie-Halsema/Verhagen om 96 mln. extra, te vinden binnen het totale budget van de buitengewone uitgaven voor chronisch zieken en gehandicapten. Ondanks eerdere inspanningen van kabinet en Kamer – van deze staatssecretaris in het bijzonder – bleek die 96 mln. niet bij deze groep terecht te komen. Dat wordt gerepareerd. Dat verbindt ons, hetgeen ons deugd doet. Ik ben daarvoor het kabinet, de staatssecretaris in het bijzonder, ook dankbaar. De vraag was alleen of de wijze de juiste is waarop deze staatssecretaris deze 96 mln. laat toevloeien naar de groep chronisch zieken en gehandicapten. Wij hebben daarover vorige week maandag al even gesproken. De staatssecretaris en ik zijn daarbij niet tot elkaar gekomen over de precieze vormgeving van de wijze waarop die 96 mln. aan deze groep toekomt.

Ik heb een amendement ingediend. Ik had gehoopt dat wij het daarover eens zouden worden. Dat is nog niet helemaal het geval, maar ik heb het amendement na ampele overweging toch ingediend, niet om daarmee duidelijk te maken dat dit kabinet geen inzet pleegt – dat heeft het wel gedaan – maar wel om zeker te stellen dat het geld ook daadwerkelijk terecht komt bij de groep met

de hoogste specifieke kosten. Daartoe acht ik mij ook verplicht in het licht van al die debatten die wij hebben gevoerd, en waarin ik ook mijn bijdrage heb geleverd voor chronisch zieken en gehandicapten. Zij staan voor de last van hoge eigen bijdragen, een hoog eigen risico en veel verborgen kosten. Dit is de groep die ons allen verbindt en die wij graag het meest willen bedienen via een aangepaste regeling van de buitengewone uitgaven.

Ik heb een aantal voorstellen verwerkt in mijn amendement, dat in drie delen uiteenvalt. In de eerste plaats heb ik de staatssecretaris volledig gevolgd als het gaat om de financiering van de maatregel; ik blijf daarvan af. Het verhogen van de drempel voor de buitengewone uitgaven van 11,2% naar 11,5%, alsmede het laten vervallen van de maximumdrempel is het voorstel van de staatssecretaris. Dat blijft met mijn amendement gehandhaafd. In de tweede plaats heb ik ervoor gekozen, mede in het licht van het debat dat ik daarover al eerder met de staatssecretaris heb gevoerd, om een beperking aan te brengen in de specifieke uitgaven die op deze bijzondere fiscale wijze binnen de buitengewone uitgaven worden behandeld. Dat geldt met name eenvoudige brillen. Ik kan het even niet mooier zeggen dan het is. De heer Van der Vlies en ik kijken elkaar aan. Inderdaad, mijnheer Van der Vlies, dit valt er niet meer onder. Het geldt daarnaast ook de huisapotheek, althans de forfaitaire bijdrage die daarvoor wordt gerekend. Dat levert een aanzienlijke extra besparing op bovenop de budgettaire winst van 96 mln. die het kabinet al boekt. Dat geld zet ik in door de drie forfaits – het chronischziekenforfait, het arbeidsongeschiktheidsforfait en het ouderdomsforfait – in te zetten voor de groepen onder, afgerond, € 30.000 en deze forfaits onder de vermenigvuldigingsfactor te brengen. Vervolgens resteert nog voldoende budget om de vermenigvuldigingsfactor op te hogen tot 100%. Voor die groepen tellen alle specifieke kosten, inclusief het chronischziekenforfait respectievelijk het ouderdomsforfait of het arbeidsongeschiktheidsforfait als men daar recht op heeft, dan dus dubbel als aftrekpost.

Ik zei al dat ik dit amendement pas na ampele overweging indien. Ik ben mij ervan bewust dat het kabinet bezig is om de hele regeling ten aanzien van buitengewone uitgaven, specifieke kosten, no claim, eigen risico, zorgtoeslag en wat al niet meer nog eens door de molen te halen. Ik heb waardering voor die inzet van het kabinet. Maar de staatssecretaris zal het mij niet kwalijk nemen dat ik geen zekerheid heb over de uitkomst ervan. Ook de staatssecretaris zelf weet kennelijk nog niet wat het resultaat van de inspanningen zal zijn. Eerlijk gezegd zou ik het getuigen van iets te weinig lef mijnerzijds om hierop te gaan zitten wachten. Ik ben dankbaar voor de uitdagende woorden die mevrouw Dezentjé Hamming hierover heeft gesproken. Als de nood straks echt aan de man is, zullen wij de regeling kunnen wijzigen. Daarover treden wij dan met het kabinet in debat wanneer de nieuwe voorstellen er zijn. Maar dit is een geschiedenis met een baard. Zo lang ik in de Kamer zit, spreken wij hier al over. Wij hebben het met elkaar over de vraag wie nu eigenlijk chronisch ziek is, wat een eigen bijdrage mag zijn en wat al dan niet wordt gecompenseerd. Ik zie nog geen licht aan het einde van de tunnel. In plaats van direct te gaan lopen op de nieuwe schoenen die de staatssecretaris in het vooruitzicht stelt, repareer ik liever de oude die wij nu al

Vendrik

hebben. Daarom doe ik wel degelijk een voorstel in de vorm van dit amendement.

De **voorzitter**: Is het correct dat wij het amendement nog niet kennen?

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Bij mijn weten is het ingediend. Het is mogelijk dat u het nog niet heeft gezien maar dan zal het u heel erg snel bereiken.

De **voorzitter**: U geeft een toelichting op een amendement dat niemand nog voor zich heeft. Ik ga ervan uit dat het snel naar ons komt. Ik stel voor dat u uw betoog afrondt.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik ben ook bijna klaar. Ik heb eigenlijk nog maar drie korte punten. Het eerste betreft levensloop en spaarloon. Daarover is ineens een discussie ontstaan. De kwestie is dat burgers in Nederland ook in de loop van 2006 nog mogen kiezen waarvoor zij het geld dat zij als aftrekpost kunnen opvoeren, voor willen inzetten: levensloop of spaarloon. Zij hoeven dan niet tevoren hun keuze te maken, maar moeten nog gaande het jaar een aanpassing kunnen doen. Hier zit een van de zoveelste nieuwe regelingen die dit kabinet heeft verzonnen achter. Vanmiddag hebben wij nog gesproken over de WIA-krater waarin veel Nederlanders dreigen te vallen, maar waarmee zeker ook werkgevers die een beetje fatsoenlijk voor hun personeel willen zorgen geconfronteerd zullen worden. Het getuigt allemaal niet van grote zorgvuldigheid dat dit nu nog even geregeld moet worden, evenmin als het feit dat de levensloopregeling bij heel veel mensen niet bekend is en dat de meeste burgers geen idee hebben wat ze willen.

Wat ons betreft geldt het volgende: levensloop of spaarloon, het blijft een regeling voor mensen die het geld over hebben. Heel veel Nederlanders hebben dat niet. Voor hen geldt de hele discussie dus niet. Ik ben erg voor keuzevrijheid. Mij maakt het dus niet zo heel veel uit als de staatssecretaris dit gaat regelen. Het lijkt mij wel van belang dat het kabinet nagaat wat de consequentie ervan zou zijn wanneer de burgers het hele jaar lang de keuzemogelijkheid blijven houden of gaande het fiscale jaar nog een keer mogen switchen. Misschien kan de staatssecretaris daarop wel reageren. Wat betekent dat in termen van administratieve lasten? Het is al een tamelijk lastenrijke regeling. Levensloop en spaarloon zijn individueel. Het voordeel van een goede collectieve verlofregeling hebben wij al lang niet meer. Het administreren van de regeling houdt een heleboel mensen aan het werk. Mijn vraag aan de staatssecretaris luidt, of wij dat op deze manier niet nog eens alleen maar erger maken.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Ik wil in de richting van de heer Vendrik opmerken dat dit niet iets is dat als een duveltje uit een doosje komt. Het is vorige week tijdens het wetgevingsoverleg uit en te na besproken, waarbij deze problematiek uitvoerig aan de orde is geweest. Het is daarnaast echt bedoeld om de levensloopregeling een krachtig begin te geven. Mensen die aan het begin van 2006 tot de ontdekking komen dat zij eigenlijk voor de levensloopregeling hadden willen kiezen, krijgen op deze manier daartoe alsnog de gelegenheid.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik begrijp inderdaad dat wij het goed moeten kunnen regelen voor mensen die geld over hebben voor deze aftrekpost. Helaas zijn dit meestal niet de groepen die wij echt zouden willen bedienen met de levensloopregeling. Ik geloof niet dat ik heb gezegd dat het debat als een duveltje uit een doosje kwam, maar ik vind het wel absurd dat wij dit debat twee maanden voordat de regeling moet worden ingevoerd nog voeren.

Ik heb de brief over de nieuwe invoering van de bonus/malusregeling in het kader van de bpm ook gelezen. Met mevrouw Dezentjé Hamming heb ik hierover gedebatteerd. Ik vind de brief niet overtuigend, niet alleen omdat het verschil maximaal € 1542 bedraagt tussen een schone en een minder schone auto binnen een bepaalde prijsklasse, maar ik blijf het absurd vinden dat de hele regeling er per saldo op neerkomt dat auto's die 1 op 5, 1 op 6 of 1 op 7 rijden, binnen een bepaalde klasse worden gesubsidieerd door dit kabinet. Ik vind dit hoogst merkwaardig, terwijl er technologie op de plank ligt waarbij auto's 1 op 30 kunnen rijden. Deze technologie wordt helaas nog weinig toegepast. Wij gaan wel auto's die notoire energieslurpers zijn subsidiëren met een bonus/malusregeling. Ik blijf bij mijn bezwaar van vorige week. Het lijkt mij inderdaad een vreemde maatregel en ik vraag mij af of deze in de praktijk werkelijk betekenis heeft voor auto's die toch snel € 20.000, € 30.000 of € 40.000 per stuk kosten, en of het verschil van € 1500 aan bonus/malus dan een groot verschil maakt. Ik vraag de staatssecretaris opnieuw aan mij te verklaren dat wij nog steeds heel dure auto's in termen van energieverbruik zullen subsidiëren, alleen omdat zij iets groter zijn dan het meest dure en het meest energieverslindende exemplaar binnen een bepaalde klasse. Dat ontgaat mij eerlijk gezegd, dit beleid zou wat ons betreft veel en veel harder mogen zijn in het kader van het CO₂-probleem. Ik verwijs hiervoor naar de Evaluatienota Klimaatbeleid. Het ziet er allemaal niet best uit, zeker voor de transportsector. Dit is dan een beetje prutswerk in de marge.

Over de zelfstandigenkorting, waarover de heer Irrgang sprak, hebben wij vorig jaar ook al gesproken. Het wordt tijd om die eens te gaan regelen. Ik steun zijn amendement van harte. Ik verwacht dat dit met de gezamenlijke creativiteit om 50 mln. op tafel te leggen – ik kijk vooral naar de heer De Nerée tot Babberich, die ken ik op dat punt zeer goed – vanavond kan worden geregeld, zodat wij dit probleem eindelijk een keer kunnen tackelen en ouderen niet worden afgestraft als zij na hun 65ste nog een zaak willen houden. Eerlijk gezegd ontging en ontgaat ons de reden van die grens. Vanavond gaan wij dit regelen.

De vergadering wordt enige ogenblikken geschorst.

□

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Voorzitter. Ik had een verplichting die ik niet kon verzetten. Hierdoor moest ik het eerste deel van het debat missen, excuses aan de staatssecretaris en aan mijn collega's hiervoor. Overigens leek het mij wel goed dat eerst het radicaal linkse element bij het Belastingplan naar voren zou komen en daarna het redelijke, christelijke, sociale geluid. Dat is voor de kijkers en luisteraars wel zo plezierig.

Rouvoet

Vorige week hebben wij in het wetgevingsoverleg uitvoerig stilgestaan bij een aantal principiële beschouwingen rond het Belastingplan. Onder andere heb ik gewezen op het feit dat 2006 in belangrijke mate het jaar van de uitvoering is. Die raakt in veel opzichten ons fiscale stelsel. Ik heb erop gewezen dat dit bepaald niet zonder risico's is en dat door een aantal maatregelen uit het voorstel van het kabinet, het fiscale stelsel niet minder ingewikkeld zal worden. Ik zal daar nu niet verder bij stilstaan. Evenmin sta ik stil bij het punt van de koopkrachtplaatjes, want daarover heb ik uitvoerig gesproken met de andere fracties bij de algemene beschouwingen. Ik zou er licht dreigend aan willen toevoegen: rekent u maar dat wij daarop bij de begroting van Sociale Zaken zeker zullen terugkomen!

Op twee punten sluit ik mij aan bij de vorige sprekers. Het eerste punt is de verzilveringsproblematiek, waarover ik geen nieuwe opmerkingen heb te maken na wat er al is gezegd in het wetgevingsoverleg, in de motie-Crone en door de heer Vendrik. Ik sluit mij gemakshalve bij die opmerkingen aan, net als in het wetgevingsoverleg.

Het tweede punt is dat van de buitengewone uitgaven, de Tbu, waarover heeft de heer Vendrik zojuist ook een uitvoerig betoeg heeft gehouden. Dit is een zaak die de fractie van de ChristenUnie al lang bezighoudt; keer op keer zijn wij in de slag met de staatssecretaris. Onze fractie waardeert de bereidheid van de staatssecretaris om na te gaan hoe de regeling kan worden ingericht zodat het geld zo veel mogelijk terechtkomt bij de mensen die het echt nodig hebben. De heer Vendrik heeft met name het punt van de buitengewone uitgave voortreffelijk verwoord, ere wie ere toekomt. Ik herinner mij dat mevrouw Van Vroonhoven-Kok twee jaar geleden in een debat al zei dat het verschrikkelijk ingewikkeld is. Dat is het ook. Ik geef in elk geval de heer Vendrik de pluim dat hij tot op het bot is gegaan om de regeling zodanig in te richten dat het geld echt terechtkomt waar het terecht zou moeten komen.

Het laatste stapje waarop het amendement van de heer Vendrik betrekking zal hebben, kan ik nu nog niet overzien omdat ik het amendement nog niet heb gezien. Ik zal dat met de nodige welwillendheid bekijken, dat mag de heer Vendrik ook van mij verwachten.

Ik heb vorige week in het wetgevingsoverleg gesproken over de transparantie van de fiscale facilitering in een aantal sectoren. Ik heb toen een aantal voorbeelden genoemd waarbij ik heb gevraagd of het nu goed is gesteld met de transparantie van die fiscale facilitering, van die belastinguitgave, die in totaal een veel groter bedrag betreft dan de meer directe subsidies, ook in het licht van de VBTB-operatie. De staatssecretaris en ik zaten enigszins op een verschillende golflengte, want wij raakten elkaar niet echt in dat gesprek. Ik dank de staatssecretaris en zijn ambtenaren voor de informatie die wij inmiddels over dit onderwerp hebben ontvangen, waardoor ik mijn vraag iets meer kan toespitsen op de belastingsubsidies.

Ik constateer met tevredenheid dat alle belastinguitgaven, ook volgens de VBTB-systematiek, zelfstandig worden behandeld. Dat punt is dan ook niet in het geding. Bij de evaluatie wordt dus ook getoetst op doelmatigheid. Een aantal belastinguitgaven is geëvalueerd en een aantal wordt in de Miljoenennota voor 2006 aangekondigd, waaronder de giftenaftrek. Veel belastinguitgaven zijn nog niet geëvalueerd en mij is niet bekend wanneer die aan een evaluatie worden onderworpen. Ik

noem het verlaagd tarief voor boeken en tijdschriften. Het gaat daarbij toch om een behoorlijke post, een post van ongeveer 600 mln. Hiermee is dus een grote belastinguitgave gemoeid. Kan de staatssecretaris een evaluatieplanning geven die verder reikt dan 2006? Op dat jaar heeft de Miljoenennota primair betrekking. Graag wil ik weten wat met de grotere posten gebeurt, zodat ook op dit punt de transparantie wordt vergroot. Kan de staatssecretaris ons dus een evaluatieplanning met betrekking tot al deze belastinguitgaven voor 2007 en volgende jaren doen toekomen? Wordt bij de evaluaties naast de directe toetsing op doelmatigheid ook nagegaan of de regeling beantwoordt aan het beoogde doel? Wordt daarnaast gelet op de mate waarin de regeling past bij de bredere beleidskaders van de verschillende departementen?

Voorzitter. Ik kom vervolgens te spreken over het punt van de bpm-differentiatie. Tijdens het wetgevingsoverleg heb ik samen met de collega's Irrgang, Vendrik en Dezentjé Hamming de vinger gelegd bij het punt van de voorgenomen bpm-differentiatie naar relatieve zuinigheid. Ik hoor mevrouw Dezentjé Hamming nog zeggen: de Hummer is toch geen redelijk voorbeeld, zo zou het niet moeten. Dat vonden wij ook.

Het argument voor de keuze van het kabinet, namelijk dat differentiëren naar relatieve zuinigheid past bij het koopgedrag, is wat ons betreft niet van doorslaggevende aard. Hier heeft wat mij betreft de heer Vendrik de kern geraakt met zijn conclusie. Mevrouw Dezentjé Hamming wees er ook al op dat de Hummer één op drie rijdt, terwijl die in feite wordt gesubsidieerd. Zou men echter de absolute zuinigheid in aanmerking nemen, dan zou men tot een andere conclusie komen. Daarnaast zou je binnen een bepaald segment de verschillen inzichtelijk kunnen houden, ook als je differentieert naar absolute zuinigheid. De brief van de staatssecretaris levert voor mijn fractie geen nieuwe argumenten op om onze inzichten aan te passen. In feite kennen wij de informatie van deze brief al. De staatssecretaris heeft mij dus geen nieuwe argumenten verstrekt om aan de hand daarvan tot andere inzichten te komen. Het punt vond ik echter belangrijk genoeg om het hier opnieuw aan de orde te stellen. Ik heb de collega's een voorstel voor een motie voorgelegd. Natuurlijk wacht ik het antwoord van de staatssecretaris af, maar ik overweeg in tweede termijn die motie in te dienen.

De heer **Crone** (PvdA): Op deze manier hebben wij natuurlijk allemaal een probleem. Als wij namelijk een voorbeeld gebruiken van een extreem onvoordelige auto, dan willen wij daarvoor geen subsidie geven. Ik wijs er echter op dat het voordeel van het relatieve systeem is dat je voor verschillende klassen variatie hebt. Er wordt dus onderscheid gemaakt tussen de kleine en de middelgrote klasse met een navenant gevolg voor de hogere klassen. Wij zouden ook aan aftopping kunnen doen en kunnen zeggen dat men boven een bepaald niveau geen subsidie meer krijgt. Ik gebruik nu het woord "subsidie", maar er wordt geen subsidie gegeven. Het gaat om een bonus en een malus. Binnen een bepaalde klasse bevinden zich dus ook vuilere auto's en de bezitter wordt voor die vervuiling gestraft.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Dat klopt, maar met mijn benadering is het heel wel denkbaar om een systeem te ontwerpen waarmee men de relatieve en de

Rouvoet

absolute zuinigheid in aanmerking blijft nemen. Daarmee wordt een probleem ondervangen. Deze handhaving is mogelijk door bijvoorbeeld de bedragen aan te passen. Dat zou betekenen dat voor de meer zuinige categorieën, voor de lichtere segmenten, lagere bedragen van malus zouden gelden dan voor de hogere. Een combinatie van de relatieve en de absolute zuinigheid is denkbaar. Daarmee ondervang je een groot aantal bezwaren die de staatssecretaris heeft ingebracht tegen het alleen maar focussen op de absolute zuinigheid. Dit element wil ik dus wel in dit debat laten gelden. Graag hoor ik uiteraard de opvatting van de staatssecretaris hierover. In tweede termijn zullen wij op dit punt terugkomen en als het nodig is een motie indienen, maar ik hoop dat dat niet nodig is en dat de staatssecretaris ook op dit punt wil bewegen.

In het wetgevingsoverleg heb ik de indiening van een tweetal amendementen aangekondigd. Ik denk hierbij aan de aanpassing met betrekking tot de oude auto's. Die kwestie hebben wij al eerder aan de orde gesteld en zij maakt ook onderdeel uit van onze tegenbegroting. Wij stellen het onderwerp dit jaar niet voor het eerst aan de orde. Wij vinden de aanpassing nog steeds billijk. Verder gaat het om een amendement met betrekking tot de spaargift. Dat instrument heeft de staatssecretaris in eerste instantie met veel sympathie bejegend, maar daarbij heeft hij het gelaten. Ik heb vorige week al aangegeven dat zijn bezwaren wat mij betreft niet zo zwaar wegen. Ik kan die slecht plaatsen en ik vind ze ook niet allemaal even relevant. Toen waren de amendementen er nog niet; dat wil zeggen wel het amendement over de oude auto's maar niet over de spaargift. Dat was toch wat ingewikkelder. Wij zijn natuurlijk doorgeslagen na het wetgevingsoverleg. Inmiddels ligt er een amendement waarin wij, ook gezien de eerste becijferingen, opnieuw met dank in de richting van het ministerie van Financiën, de spaargift hebben verdubbeld van € 2,50 naar € 5 per maand. Dat heeft er vooral mee te maken dat de totale budgettaire derving van de regeling nog steeds relatief beperkt is; het gaat om 7 mln. per jaar. Als je het verdubbelt van € 2,50 naar € 5 per maand, wat men via een spaargift opzij kan leggen voor een goed doel, dan zijn de administratieve lasten meer in verhouding met de omvang van de voorgestelde regeling. Laat je het bij € 2,50, dan ontstaat een zekere disproportionaliteit. Daarom hebben wij deze aanpassing aangebracht.

In het amendement rondom de oude auto's, waarmee wij de vrijstelling willen verleggen van 25 naar 30 jaar, hebben wij een ingroei ingebracht. Wij willen niet in dezelfde valkuil trappen als het kabinet bij het grijs kenteken, waar in een keer de valbijl viel en er geen overgangsregeling was. Daarom stellen wij nu voor om niet diezelfde fout te maken. Sowieso maken wij niet graag fouten, zeker niet dezelfde fouten die wij het kabinet hebben verweten. Daarom hebben wij een ingroei-regeling voorgesteld in het amendement op stuk nr. 37. Dit amendement is ook bedoeld ter dekking van het spaargiftamendement. Maar zoals ik al heb aangegeven, kunt u ze ook los zien. Het zijn beide zeer goede doelen, dus u kunt wat mij betreft vrijmoedig een van beide amendementen ondersteunen, liefst beide. De oproep om liefst beide amendementen te omarmen doe ik niet alleen in de richting van de collega's, maar ook in de richting van de staatssecretaris. Het scheelt, omdat een flink deel van de dekking al is geregeld. Graag krijg

ik een reactie van de staatssecretaris op beide amendementen, die vorige week nog niet paraat lagen.

Ik heb een deel van het debat gemist en weet niet of de ontduiking van de bpm, bijvoorbeeld via de Luxemburgroute, al is genoemd. Ik begrijp dat mevrouw Dezentjé Hamming het al aan de orde heeft gesteld. Ik sluit mij graag aan bij haar vraag. Ook ik wil graag weten wat de staatssecretaris daaraan kan doen, want wij moeten het niet laten voortduren.

Ik heb nog drie korte punten, te beginnen met de SPOK, de specifieke ouderenkorting. Het is een afdrachtkorting voor werkgevers die oudere werknemers in dienst nemen of in dienst houden. Wij vragen al een aantal jaren de aandacht voor dit punt, ook via onze tegenbegrotingen in het ene na het andere jaar. Ik vind het altijd fijn als een staatssecretaris of een minister van Financiën en in dit geval beiden met veel sympathie reageren op onze voorstellen, maar ik zou graag zien dat er iets mee gebeurt. Van sympathie alleen kun je niet leven, ook politiek niet. De staatssecretaris heeft vorig jaar bij de behandeling van het Belastingplan een toezegging gedaan over dit punt en over een punt dat de heer De Nerée tot Babberich toen heeft voorgesteld over een vrijstelling voor ouderen die nog zeer beperkt aan het werk zijn. Hij zou over deze twee thema's een notitie aan de Kamer sturen. Ik heb er toen zeer op aangedrongen dat die notitie de Kamer zou bereiken voor de behandeling van het Belastingplan. Dat heeft de staatssecretaris aanvankelijk ook beloofd. Volgens mij heeft de heer De Nerée tot Babberich nog niets gezien; ik ook niet. Bij de financiële beschouwingen heb ik van de minister en de staatssecretaris begrepen dat de notitie de Kamer ergens in november zou bereiken. Welnu, het is medio november. Hoe zit het daarmee? Wanneer kunnen wij die omarming – laat ik mij tot mijn eigen voorstel beperken – tegemoet zien in die notitie? Wij zoeken natuurlijk naar een moment om er zo snel mogelijk over te spreken, want het lijkt ons nog steeds een goed idee. Graag verneem ik een reactie op dat punt.

Ik vroeg mij af wat ik nog moest zeggen over de alcoholaccijns. Wij hebben er vorige week maandag uitvoerig over gesproken. Toen heb ik van mevrouw Van Vroonhoven en impliciet met stilzwijgen ook van de VVD en D66 de toezegging gekregen dat hun woordvoerders Volksgezondheid er in het kader van preventiebeleid de nodige woorden aan zouden wijden. Dat kwam er niet direct van bij de woordvoerder van de CDA-fractie bij de behandeling van de VWS-begroting. Ik heb haar toen gevraagd of zij nog wat woorden zou willen wijden aan de relatie tussen verlaging van de alcoholaccijns en het preventiebeleid. Ik neem aan dat wij de alcoholconsumptie niet willen terughalen uit Duitsland en België, maar dat wij de alcoholconsumptie willen terugdringen. Dan is verlaging van de alcoholaccijns natuurlijk een slecht idee.

De staatssecretaris van Financiën was nog redelijk terughoudend in zijn reactie, want hij wilde op de meer inhoudelijke kant niet ingaan. Begrijpelijk, want hij gaat over de belastingen. Ik heb toen minister Hoogervorst uitgenodigd om vanuit zijn verantwoordelijkheid krachtig stelling te nemen, en een appel te doen op de coalitiefracties om het amendement in te trekken. De minister heeft zich daarop onverkort bij mijn krachtig appel aangesloten. Hij zei erbij dat hij het krachtiger niet kon maken. Dat appel wil ik ook in dit debat nog even laten klinken. Wellicht kan deze staatssecretaris zich daar ook

Rouvoet

bij aansluiten. Dat zou goed zijn, hoewel het kabinet natuurlijk met één mond spreekt, dus een krachtig appel van de minister van Volksgezondheid is ook een krachtig appel van de staatssecretaris van Financiën. Toch zal de staatssecretaris vast genegen zijn om dat straks nog eens met de van hem bekende kracht en gedecideerdheid te herhalen. Ik nodig hem daar in ieder geval toe uit. Ik doe dat appel, hoe sympathiek ook de gedachte is om slijters in de grensstreken tegemoet te komen. Het verschil tussen de prijs van een Nederlandse en een Duitse fles sterke drank is nu ook weer niet zo groot dat mensen daarvoor hele einden gaan rijden. Ik zou de staatssecretaris willen voorhouden dat verlaging van de alcoholaccijns natuurlijk niet alleen in de grensstreek werkt, maar in het hele land. Ik wil niet graag de mogelijke consequentie dragen van een toename van het alcoholgebruik en -misbruik door een accijnsverlaging. Op die consequentie zijn wij ook door STAP, de Stichting Alcoholpreventie, en de verslavingszorg voortdurend gewezen. Vandaar mijn krachtig appel, en ik hoop warempeel dat de fracties zich daar niet doof voor zullen houden. Het punt zit mij hoog.

Ook over het successie- en schenkingsrecht hebben wij gesproken. Ik wil daar niet te veel meer over zeggen. Ik heb me wel afgevraagd hoe het nu zit met de voorzet die de ChristenUnie al twee jaar bij het belastingplan doet, om het tarief naar nul te brengen na de verlaging van 11% naar 8%. Dat wilde maar niet lukken totdat die voorzet werd ingekopt door Johan Cruijff. Blij ben ik daar natuurlijk wel mee. Ik tel mijn zegeningen op dit punt, zeker als ik zie dat de dekking wordt gevonden in de verhoging van de kansspelbelasting. Alweer een punt uit de tegenbegroting van de ChristenUnie dat op deze manier wordt gerealiseerd. Ik tel mijn zegeningen, maar er kunnen nog best een paar puntjes bij. Vorige week begon ik met de opmerking dat het niet allemaal kommer en kwel is, dat er in de plannen ook wat krentjes zitten. Ik wilde er nog wat krentjes bijdoen. Een paar krentjes uit onze tegenbegroting lijken op deze manier gerealiseerd te worden en ik heb er vanavond nog een paar neergelegd die ik eigenlijk ook wel graag in de plannen verwerkt zou willen zien. Daarbij kijk ik in eerste instantie naar de staatssecretaris en naar de collega's.

□

De heer **Van der Vlies** (SGP): Voorzitter. Vorige week hebben wij een uitgebreid wetgevingsoverleg gehouden. Dat hoeft uiteraard niet te worden overgedaan. Toch kwam de fractie van de SGP daar niet zo tevreden vandaan. Dat is wel eens beter geweest. De fractie heeft een aantal voorstellen in de Kamer neergelegd, maar die zijn door de staatssecretaris nog niet helemaal geëigend en hij heeft ons van zijn tegenargumenten ook nog niet kunnen overtuigen. Ik ga daarom maar eens een hernieuwde poging doen om belangstelling te creëren voor die amendementen.

Vorige week heeft de Kamer mijn amendement op stuk nr. 30 over de mantelzorgkorting ontvangen. Mantelzorgers hebben een enorme en onschatbare waarde voor onze samenleving. Zonder mantelzorgers zou onze samenleving kil zijn. Zonder mantelzorgers zou de zorg voor zieken en hulpbehoevenden nauwelijks te dragen zijn. Veel werk wordt door deze mensen verricht in het belang van hun naaste. Vorig jaar kon een motie van mijn hand waarin om een dergelijke korting werd

gevraagd, rekenen op een ruime steun in deze Kamer. Wij vroegen gezamenlijk aan de regering om hier iets aan te doen. Die discussie loopt nog. Wij gaan ervan uit dat de warme steun nog steeds aanwezig is. Wij laten de mantelzorgers toch niet in de kou staan, zeker niet in het perspectief van de komende Wmo? Wij gunnen de mantelzorger een goede tegemoetkoming als hij of zij een intensieve betrokkenheid bij de naaste toont. Van de staatssecretaris hoor ik graag wat hij nu precies tegen dit amendement heeft. Het past toch uitstekend bij een kabinetsbeleid dat enerzijds de mantelzorg wil stimuleren en anderzijds de zorgkosten in de hand wil houden? Dat is een belangrijk aspect in de constructie. Als de mantelzorger wegvalt, schuift men in het formele circuit en dat kost heel veel geld meer. De staatssecretaris heeft gezegd dat men kan kiezen voor een pgb en het daaruit kan bekostigen. Dat zou juist zijn als iedere Nederlander die is geïndiceerd voor AWBZ-zorg ook een pgb zou hebben, maar dat is bij lange na niet het geval. Bovendien zou zijn argument alleen opgaan als men, nadat een pgb is aangevraagd, de mogelijkheid heeft om daaruit een bepaalde tegemoetkoming voor de mantelzorger te creëren. Mijn amendement vraagt nou juist de AWBZ-zorg een beetje te ontlasten, de mantelzorgers een steuntje in de rug te geven en dit segment in de samenleving vitaal te houden. De criteria liggen in dat amendement vast; die zijn helder. Dat was vorig jaar een discussiepunt: hoe kom je eigenlijk aan een afbakening? Ik heb daartoe een voorstel gedaan. Dat kan het punt niet meer zijn. Ik heb ook een richtbedrag genoemd, € 250 op jaarbasis. Ook heb ik een correcte dekking aangegeven: de algemene heffingskorting. Ik laat het verder niet ingaan per 1 januari 2006, maar per 1 januari 2007. Er moet immers het een en ander geregeld worden. Dat erken ik. Er moet een ministeriële regeling komen. Ik doe ook niemand de moeite aan om daar halverwege het jaar mee te starten. Dat ligt immers fiscaal lastig. Daarom heb ik de ingangsdatum 1 januari 2007 laten zijn. Zorgvuldiger kan het niet. Ik doe een dringend beroep op alle collega's om serieus naar het amendement te kijken. Bij de aanneming van dat amendement is er wel een gezamenlijk commitment om dat vanaf 1 januari 2007 – over dertien, veertien maanden – van start te doen gaan. Dat is nou precies het perspectief dat wij bij de invoering van de Wmo, waarbij dit nadrukkelijk een rol speelt, hard nodig hebben. Dan kunnen de mantelzorgers die er nu zijn, beschikbaar blijven en gestimuleerd worden en kunnen nieuwe toetreders tot naastenliefde of een helpende hand worden uitgelokt.

De heer **Bakker** (D66): De heer Van der Vlies noemt nu voor de tweede keer de Wmo. Over het belang van mantelzorg zijn wij het niet oneens. Hij heeft daar warme en terechte woorden over gesproken. Daar sluit ik mij graag bij aan. Ik vraag hem wel te reageren op mijn volgende bedenking.

Mantelzorg is iets wat mensen verlenen omdat zij hun naaste, een zoon, een dochter, partner of ouders, willen verzorgen en daarvoor vanuit hun hart de verantwoordelijkheid voelen. Wij mogen er heel erg blij mee zijn dat dit gebeurt. Mantelzorg kun je meer institutionaliseren, bijvoorbeeld door die in het fiscale systeem onder te brengen. Dat gun ik die mensen wel, maar zal als gevolg daarvan – doe nog maar even wat meer, want wij hebben nog geen betaalde zorg beschikbaar – de druk op de mantelzorg niet toenemen? Dus hoe institutioneler het

Van der Vlies

wordt, hoe zwaarder de druk wordt op de mantelzorg. Deelt de heer Van der Vlies die vrees niet met mij?

De heer **Van der Vlies** (SGP): Het kan voorkomen dat de reguliere zorg daar te veel op gaat leunen, zo van "er is toch mantelzorg, dus wij kunnen de pas nog wel even inhouden". Dat moet natuurlijk niet gebeuren. Ik vrees daar niet voor; het is een tegemoetkoming die bij lange na niet de kosten dekt. Het is een ondersteuning. De heer Bakker kan hetzelfde verhaal houden over de vrijwilligers. Daar doen wij al lang hetzelfde en dat is onbetwist.

De heer **Bakker** (D66): Dat is waar, maar ik sloeg een beetje aan op de Wmo. Een van de hoofdlijnen van de Wmo is immers wel degelijk dat er pas betaalde zorg is als alle mantelzorg is uitgeput. Mijn vrees is levensgroot dat gemeenten straks onder druk van financiële beperkingen nog zwaarder gaan leunen op de mantelzorg dan nu vaak wordt gedaan. Dit zou je als een eerste stap kunnen zien. Hoe meer je dat gaat institutionaliseren en vergoeden, hoe meer je met recht kunt stellen dat je het daar voorlopig maar bij laat. Dan is er geen andere zorg. Ik ben zo bang voor die teneur.

De heer **Van der Vlies** (SGP): Die zorg, als zij gerechtvaardigd is, deel ik. U zult echter ook de discussie in het zorgveld over de positie van zorgafhankelijken kennen. De beschikbaarheid van de mantelzorger staat toch al ter discussie en ik heb vorig jaar gezocht naar een mogelijkheid om het fenomeen van de mantelzorger te ondersteunen. Het lijkt mij dat ik daar nog steeds heel valide redenen voor heb. Ik zou het overigens ook niet toejuichen als een gemeentebestuur besluit niets of weinig te doen omdat er mantelzorgers zijn.

Een ander amendement (stuk nr. 15, herdruk) dat ik aan de Kamer heb voorgelegd, is een verhoging van de kinderkorting in combinatie met een verhoging van de alcoholaccijns. Bij motie van de heer Verhagen tijdens de algemene politieke en financiële beschouwingen is al een verhoging van de kinderkorting bewerkstelligd. Ouders moeten in staat gesteld worden om hun kinderen alle tijd en aandacht te geven die zij nodig hebben. Investeren in opvoeden, betekent investeren in de kwaliteit van onze samenleving. Uiteraard moeten ouders de mogelijkheid hebben om hun kinderen te geven wat nodig is. De kinderkortingen zijn bedoeld om vooral die gezinnen tegemoet te komen die het financieel niet enorm breed hebben. Met dit voorstel hebben al deze gezinnen met lage en modale inkomens een stevige plus in het komende jaar, zoals blijkt uit het bij het amendement gevoegde overzicht. Ik herhaal: het is een juweel van een plaatje geworden. Veel warme woorden zijn in deze Kamer gewijd aan het belang van goede inkomensposities voor deze gezinnen. Laten we nu ook met elkaar de daad bij het woord voegen en zorgen voor een nog evenwichtiger verdeling.

De dekking van dit amendement wordt gezocht in een tweede speerpunt van ons beleid: alcoholmatiging. In dit voorjaar is bij gelegenheid van het debat over waarden en normen een motie van mij aangenomen waarin gevraagd wordt om een stevige impuls bij de bestrijding van overmatig alcoholgebruik, vooral ook onder jeugdige jongeren. Die cijfers zijn spectaculair. Daar kan niemand omheen. Accijnsverlaging is wat dit betreft contraproductief. Er zou juist een schepje bovenop moeten. De motie werd Kamerbreed aangenomen, maar helaas is daarvan

niets terug te vinden in de begroting voor 2006. Vandaar dat ik de dekking van de verhoging van de kinderkorting zoek in een verhoging van de accijns op alcoholische dranken. De staatssecretaris zei vorige week: dat wordt een spannende stemming. Daaruit kon ik niet afleiden dat hij geen sympathie heeft voor mijn amendement. Het amendement strookt ook helemaal met het kabinetsbeleid. De minister van VWS heeft vorige week in de Kamer gezegd dat accijns op alcoholische dranken door de jaren heen een sturingsmiddel is geweest om tot matiging te geraken. Dat werkt natuurlijk nooit perfect. De gedragscorrectie is niet altijd zo duurzaam als je wel zou willen, maar op deze manier wordt er tenminste iets aan gedaan. Natuurlijk zijn er daarnaast ook ontmoedigingsprogramma's gewenst in de sfeer van de voorlichting, reclame, enzovoort. De accijnsverhoging moet nu eens niet een klein stapje zijn, maar een flinke stap en ik doe daar voorstellen voor. Ik daag de staatssecretaris uit om in navolging van minister Hoogervorst vorige week te zeggen dat het kabinet het gezinsbeleid steunt, evenals het alcoholmatigingsbeleid en dat hij daarom het aanvaarden van het amendement van de coalitie op stuk nr. 12 ontraadt en het aannemen van het amendement op stuk nr. 15 herdruk steunt. Dit zou consequent zijn.

De coalitie heeft een amendement ingediend dat een accijnsverlaging beoogt. Ik heb net als alle aanwezigen een e-mailbericht ontvangen waarin wordt voorgerekend dat het verschil op een liter jenever € 1,41 is. Daar moet je dan wel de grens voor oversteken. Je moet wel heel wat flessen inslaan om enige winst te kunnen behalen. Daarom vraag ik mij af waar wij het nu eigenlijk over hebben. In ieder geval rechtvaardigt dit niet een accijnsverlaging op alcohol over het hele land. Dit is de zwakte van dit amendement, nog los van het gebrek aan dekking.

Ik heb de motie-Crone over de verzilvering gesteund. Ik sluit mij aan bij het verhaal dat hierbij hoort.

Verder sluit ik mij aan bij het betoog van de heer Vendrik over chronisch zieken en gehandicapten. Bij het maatwerk dat wij nastreven, past het regiem voor buitengewone uitgaven. Ik herinner aan de inzet van de SGP-fractie op dit punt. De staatssecretaris heeft toegezegd dat hij in het voorjaar een verkennende notitie zal uitbrengen. Ik wacht die notitie af, maar ik zou graag zien dat wij op dit punt tot vernieuwing komen en tot sanering van de zich steeds maar opstapelende maatregelen, opdat wij een effectief instrument krijgen om maatwerk te verrichten.

De bpm-differentiatie heeft in beginsel onze steun, maar ik sluit mij wel aan bij bijvoorbeeld de interventie van collega Rouvoet die een motie in het vooruitzicht heeft gesteld. Zou het niet beter zijn om de positieve prikkel te versterken opdat die in ieder geval sterker is dan de negatieve prikkel?

Ik heb in een interruptiedebatje met mevrouw Dezentjé al gesproken over de inzet van de SGP-fractie op het punt van de biobrandstoffen. Er zijn initiatieven genoeg. De landbouwsector zou er wel bij varen, en hoeft daarvoor geen subsidie of bedrijfsniveau te ontvangen. Wel moet het gebruik van biobrandstoffen verder worden ontwikkeld en moet er op een termijn van zo'n drie jaar uitzicht worden geboden op ondersteuning door middel van een fiscaal instrument.

Van der Vlies

Ik wacht de diverse opties voor het grijze kenteken met belangstelling af. Ik steun in ieder geval de pittige aanpak die wordt voorgesteld.

□

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Voorzitter. De CDA-fractie vindt dat er een overzichtelijk pakket voorligt. Het bevat relatief veel maatregelen die onze economie moeten versterken. Bovendien wordt er een belangrijke slag gemaakt in de richting van vergroening. Tijdens het wetgevingsoverleg zijn alle punten al uit en te na besproken. De volgende punten die mijn fractie naar voren heeft gebracht, zijn daarbij nog blijven liggen.

Ik noem in de eerste plaats de bedrijfsoverdrachten. Mijn fractie pleit alle lange tijd voor eenduidige regelingen op dit vlak. Wij zien dat de fiscale behandeling van bedrijfsoverdrachten, verdeeld over verschillende heffingswetten, erg versnipperd is. Toch is het belangrijk dat die bedrijfsoverdrachten soepel verlopen. Binnen tien jaar zal ongeveer eenderde van alle Nederlandse ondernemingen van eigenaar zijn gewisseld. Dit is geen bedreiging, maar een kans. Een succesvolle overdracht zal de innovatie en de werkgelegenheid ten goede komen. Ik heb al verschillende malen over dit onderwerp met de staatssecretaris van gedachten gewisseld en bij dit Belastingplan is er ook door andere fracties aangedrongen op stroomlijning van de verschillende heffingswetten. De staatssecretaris is helder in onze richting, want hij wil eigenlijk niet aan die stroomlijning beginnen. Hij vindt de verschillende heffingswetten te veel van elkaar verschillen om die meer en beter te stroomlijnen. Laat ik vanaf deze plaats gezegd hebben dat wij hier bij de evaluatie van de inkomstenbelasting uitgebreid op terug zullen komen. Wij zullen de mening en argumenten van de staatssecretaris daarin meenemen.

Onder het kopje van de versterking van onze economie valt ook het doorwerken na 65 jaar. Bij de verschillende debatten in het najaar van 2004 heeft mijn fractie al aandacht gevraagd voor het feit dat mensen na hun 65ste moeten kunnen doorwerken. Wij vinden dat de hindernissen moeten worden weggenomen en daartoe hebben wij ook verschillende voorstellen gedaan. Er ligt nu een amendement van de SP-fractie om de drempel die is opgenomen in zelfstandigenaftrek, weg te nemen. Laat er geen misverstand over bestaan dat mijn fractie absoluut sympathiek staat ten opzichte van dit amendement. De staatssecretaris heeft echter toegezegd te zullen reageren op deze suggesties naar aanleiding van het SER-advies en de onderzoeken die het kabinet hiernaar heeft uitgevoerd. Wij willen de staatssecretaris de tijd gunnen om hier goed naar te kijken, hierop te reageren en die notitie af te ronden. Wel wil ik zeggen dat het niet zo kan zijn dat er, nu de economie aantrekt, geen faciliteiten beschikbaar zijn voor mensen boven 65 jaar die willen en kunnen doorwerken. Als kabinetsvoorstellen uitblijven, zal mijn fractie dan ook uiterlijk bij de voorjaarsnota op dit punt met concrete voorstellen komen.

De heer **Irrgang** (SP): Ik begrijp eerlijk gezegd niet zo goed waarom de CDA-fractie wacht op het SER-advies en zich afvraagt of zij dit moet doen, terwijl er vandaag een motie is aangenomen waarin staat dat wij dit moeten doen. Die motie is ook gesteund door de CDA-fractie.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Op onze sympathie kunt u rekenen. Wij zijn zelf ook met concrete voorstellen gekomen. Maar het is nu eenmaal zo dat er nog een SER-advies komt. Wij wachten daar al lang op. Ik ben met u eens dat wij er al te lang op wachten. Er is gezegd dat wij komend voorjaar tot een bepaald punt moeten komen, maar wij willen die voorstellen graag nog even afwachten.

De heer **Van As** (LPF): Ik hoor mevrouw Van Vroonhoven een zeer warm pleidooi houden over de bedrijfsopvolging. Ik heb vier amendementen ingediend. Hoe kijkt zij daar tegenaan? Gaat zij daarin mee? Die vier amendementen bieden een heel goede oplossing.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Ik wil niet flauw doen over de dekking, maar wij zouden niet heel snel grijpen naar verhoging van de tabaksaccijns. Ik zal nu inhoudelijk op uw punt ingaan. U hebt drie amendementen ingediend die zien op de terbeschikkingstellingsregeling en een amendement over werknemers en de overdrachtsbelasting. Met betrekking tot het laatste amendement heb ik problemen om het in die richting uit te breiden. Ik weet niet of de doorschuifregeling daarvoor is bedoeld. Ik wil op een ander moment graag wat dieper met u op de terbeschikkingstellingsregeling doordiscussiëren, want het is een fundamenteel punt. De terbeschikkingstellingsregeling is ingevoerd bij de Wet op de Inkomstenbelasting 2001. Het amendement heeft grote gevolgen, niet alleen voor de bedrijfsoverdrachten maar ook daarbuiten. Ik denk dat wij dat in een bredere context op inhoudelijke wijze moeten bespreken en niet op de wijze waarop het nu gaat.

De heer **Van As** (LPF): Ik begrijp dat u daarover het liefst een onderonsje wil.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Nee.

De heer **Van As** (LPF): Die dekking is wat ons betreft best bespreekbaar. Ik kan niet net als de heer Van Aartsen of de heer Verhagen zeggen dat het kabinet het maar even moet aangeven, want dat is bij de algemene politieke beschouwingen inmiddels schering en inslag geworden. Wij hebben geprobeerd mee te denken en een dekking aan te geven door middel van die verhoging van 6,6 cent. Dit is op zich peanuts, maar alles kan te veel zijn. De heer Van der Vlies heeft hier een verhaal gehouden over de accijnzen op sterke drank die mevrouw Van Vroonhoven wil terugdraaien. De impact daarvan is in wezen ook peanuts. Ik ben bereid om met mevrouw Van Vroonhoven naar een andere dekking te kijken.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Ik probeer u duidelijk te maken dat wij niet over één nacht ijs moeten gaan als wij de hele terbeschikkingstellingsregeling op zijn kop zetten. De beste plaats om dat te bespreken is straks bij de evaluatie van de inkomstenbelasting. Dat is de plek waar wij het geheel kunnen bekijken. Wij moeten ons niet op de bedrijfsoverdracht focussen, maar ook op de andere gevolgen die wijziging van de terbeschikkingstellingsregeling met zich meebrengt.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik heb het idee dat de

Van Vroonhoven-Kok

heer Van As een tafelpartner zoekt voor de etenspauze die straks komt...

De **voorzitter**: Ik stel voor dat u vragen stelt aan mevrouw Van Vroonhoven.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Mevrouw Van Vroonhoven zei over de zelfstandigenaftrek voor 65-plussers dat zij de notitie van de staatssecretaris en het SER-advies afwacht en zo nodig bij gelegenheid van de voorjaarsnota met aanvullende voorstellen komt. Hoe moet ik mij dit voorstellen? Wij krijgen wel een voorjaarsnota van minister Zalm, maar die gaat over de begroting. Van deze staatssecretaris zullen wij echter geen voorjaarsbelastingplan zien. Het volgende belastingplan komt pas in het najaar, voor 2007. Dan zijn wij weer een jaar kwijt.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Wij hebben gezocht naar een goed herijkmoment in het voorjaar om de voorstellen te bespreken. Wij willen de staatssecretaris een deadline geven. Wij willen dat het SER-advies er komt. Wij hadden begrepen dat dit in november zou komen, maar vorige week in het wetgevingsoverleg hoorden wij dat het misschien iets langer gaat duren. Wij geven de staatssecretaris het voordeel van de twijfel, maar in het voorjaar moet een en ander echt klaar zijn.

Dan kom ik nu te spreken over de biobrandstoffen. Zoals ik al tijdens het wetgevingsoverleg heb gezegd, is mijn fractie blij met de aandacht die het kabinet voor de duurzaamheid heeft. Zo is mijn fractie verheugd over het stimuleren van de bijmenging van biobrandstoffen in 2006. Wij vinden het eveneens een goede zaak dat de bijmenging van 2% per 1 januari 2007 wordt genoemd. Wij kunnen uit de plannen niet anders opmaken dan dat er vanaf 1 januari 2007 aan de pomp alleen maar benzine en diesel met bijmenging verkrijgbaar zijn. Met andere woorden: er is sprake van een verplichting, en dat moet ook zo zijn. Ik zou graag van de staatssecretaris daarvan de bevestiging willen krijgen. Mocht hij van mening zijn dat dit van Europa niet mag, dan is mijn fractie van mening dat hij toestemming moet vragen in Brussel. Anders zal de staatssecretaris manieren moeten vinden om gemengde brandstof goedkoper te maken dan de reguliere brandstof. Bovendien wil mijn fractie dat het kabinet de verplichting tot bijmenging geleidelijk aan zoveel mogelijk laat oplopen, in lijn met de Europese ambities. Wij willen op deze twee punten heldere uitspraken van de staatssecretaris. Wij overwegen op deze punten een motie in te dienen.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): De CDA-fractie maakt opnieuw een punt van het oplopende percentage dat verplicht moet worden bijgemengd. Wij weten dat mevrouw Dezentjé Hamming zich daarover nogal ongerust maakt. U hebt dat ongetwijfeld ook gehoord. Waar moet deze staatssecretaris straks helderheid over bieden? Moet hij een percentage en een jaartal noemen?

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): De Europese ambitie is 5,75% in 2010. Wij vinden dat een mooi streven en willen dat het percentage geleidelijk gaat oplopen. U haalt nu mevrouw Dezentjé Hamming aan, maar het is duidelijk hoe wij in de materie staan. Vorig

jaar stonden wij daar rond deze tijd ook al zo in. Van onze kant is het dus geen verrassing.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voor mijn goede begrip: vraagt u dat de staatssecretaris gewoon uitvoert wat er in Brussel wordt afgesproken? Dat lijkt mij niet heel erg krachtdadig. Of wilt u meer dan wat Europa voorschrijft?

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Wij willen twee dingen. Wij willen een verplichting tot bijmenging en wij willen dat het percentage gaat oplopen. Wij willen dat, om de markt van de bio-ethanol en de andere biobrandstoffen een goede kans van slagen te geven. In het wetgevingsoverleg van vorige week heb ik al gezegd dat ik het mooie van de voorstellen van het kabinet vind dat deze niet alleen betrekking hebben op duurzaamheid, maar dat ook voor de innovatieve kant wordt gekozen. Als de markt zekerheid wordt geboden, heeft biobrandstof toekomstperspectief. Dat zou ook u moeten aanspreken. Het product heeft een gerede kans van slagen, en daar willen wij ons achter scharen. Wij vinden het een goede ontwikkeling.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Uit uw woorden maak ik op dat u accepteert dat de brandstofprijs 4,5 cent per liter duurder wordt. U wilt zekerheid voor de industrie, maar accepteert u deze bijkomstigheid?

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Als wij voldoende zekerheid bieden aan de markt en zorgen dat de markt de kans en de gelegenheid krijgt om dit product verder te ontwikkelen, dan gaan wij ervan uit dat er ook absoluut concurrerende prijzen zullen ontstaan. Dat zal zich dan in de markt ook uitkristalliseren. Dat zou u als liberaal toch moeten aanspreken.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Dat is zeker het geval, maar ik heb geen enkele aanwijzing dat er een verlaging komt. Sterker nog, in de nota naar aanleiding van het verslag is een tabel opgenomen, waarin staat dat 5,75% verplichte bijmenging leidt tot 4,5 cent per liter.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Wij hebben vorig jaar een motie aangenomen, waarin er werd gezegd dat wij de biobrandstoffen een goed podium willen geven en een goede kans van slagen. Vandaar ook de facilitering tot 2010. Die tijd wordt gegund aan de producenten om te laten zien wat het product waard is en om zich te profileren op de markt. Wij hebben er alle vertrouwen in dat het een belangrijk product wordt, waarmee duurzaamheid bewerkstelligd kan worden, en dat het concurrerend is.

Voorzitter. Ik was bij de puur plantaardige olie. Mijn fractie heeft gezien dat de vrijstelling waar wij het vorig jaar over gehad hebben, wordt omgezet in een stimuleringsregeling. Wij voelen daar weinig voor. Wij zien dat de accijnsvrijstelling goed werkt en dat men daar in de praktijk zeer tevreden mee is. Wij zouden graag zien dat die accijnsvrijstelling tot 2010 gewoon doorloopt zoals zij oorspronkelijk was vastgesteld. Wij zien dan ook graag dat de nieuwe projecten onder deze vrijstelling van accijns gaan vallen. Ook op dit punt overweegt mijn fractie een motie in te dienen.

Dan kom ik bij de bpm. Het concrete voorstel van de staatssecretaris om de bpm te differentiëren naar de energielabels vinden wij een goede maatregel. Het

Van Vroonhoven-Kok

stimuleert de consumenten om bij de aankoop van de nieuwe auto de keuze ook te laten leiden door de zuinigheid van de auto. Ik wil mij korthedshalve aansluiten bij de vraag van mevrouw Dezentjé Hamming over de korting op het moment van de verkoop. Dat is een punt dat vorige week bij het wetgevingsoverleg aan de orde is geweest en waar nog onduidelijkheid over is blijven bestaan. Ik wil hier nog genoemd hebben dat het in onze ogen voor de hand ligt om ook de motorrijtuigenbelasting op basis van de energielabels te differentiëren. De staatssecretaris was niet alleen bij de nota naar aanleiding van het verslag, maar ook vorige week bij het wetgevingsoverleg behoorlijk positief over deze suggestie. Wij dringen er bij de staatssecretaris op aan om, juist ook in het licht van de voorstellen van de Europese Commissie, deze gedachte in de nabije toekomst nader uit te werken. Wij vragen de staatssecretaris of wij de resultaten van deze gedachtevorming op de korte termijn kunnen verwachten.

Laat ik hier nog aansluiten bij de vragen die gesteld zijn over de u-bocht via Luxemburg. Ook mijn fractie maakt zich zorgen over de mogelijkheid van het ontduiken van de bpm via deze constructie.

Wat de energierekening betreft, hebben wij compenserende maatregelen voor het geval dat het koopkrachtbeeld door de hoge energierekening wordt verstoord. Op basis van een motie die is ingediend bij de politieke beschouwingen zijn ons compenserende maatregelen in het vooruitzicht gesteld. Als er maatregelen nodig zijn en als deze op het gebied van de fiscaliteit genomen moeten worden, dan gaan wij er van uit dat de nodige wetgeving tijdig bij het parlement zou worden ingediend, ook al is het belastingplan reeds aangenomen. Ik wil hier niet meer woorden aan vuilmaken. Het lijkt mij dat onze boodschap aan de staatssecretaris helder en duidelijk is.

De heer **Crone** (PvdA): Voorzitter. Ik zat op de achterste bankjes de derde nota van wijziging te lezen. In mijn oor hoorde ik het journaal van RTL4 tetteren. In dat journaal heeft minister Zalm zojuist op camera gezegd – ik heb het gezien – dat de energiecompensatie niet nodig is, want het algemene koopkrachtbeeld valt wel mee. Ik heb twee vragen aan de CDA-fractie. Bent u het ten eerste daarmee eens? Ten tweede lees ik in de nota van wijziging inderdaad, verstoort tussen allerlei ontwikkelingsregelingen, dat wij de aansluittarieven voor de MEP in het vervolg met algemene middelen kunnen betalen, als ik het technisch goed zeg. Is dat de route die u wilt bewandelen? Zo ja, laten wij dan nu tot een besluit komen, een motie aannemen, weet ik veel wat. Laten wij niet wachten op weer een brief van het kabinet en vervolgdebatten. Wij zouden het regelen. Dan kunnen wij het nu regelen.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Ten eerste is er bij de algemene politieke beschouwingen vastgesteld dat half december het uiteindelijke koopkrachtbeeld definitief kan worden vastgesteld. Wij willen dat moment netjes afwachten. Daarna is er nog genoeg gelegenheid om hier in de Kamer verder te debatteren en dan doel ik met name op het sluitstuk van het geheel, bij de begroting van Sociale Zaken. Ook voor de MEP-gelden geldt wat onze fractie betreft dat dit punt moet worden geregeld, of dat nu linksom of rechtsom gebeurt; als het geld uiteindelijk maar bij de mensen terechtkomt.

De heer **Crone** (PvdA): Minister Zalm heeft voor de camera gezegd dat hij dit allemaal niet nodig vindt, omdat het koopkrachtbeeld wel komt. Ik stel hier vast dat u dat niet met mij eens bent en dat u zegt dat u december te laat vindt maar dat wij dit toch samen gaan regelen.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Wij wachten keurig de uitgewerkte berichten, notities en brieven van het kabinet af, die ongetwijfeld nog onze kant op zullen komen.

De heer **Crone** (PvdA): Dan zal ik in tweede termijn een uitspraak aan de Kamer vragen. Wij zouden dit namelijk regelen. Wij wachten geen brieven meer af.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik zat ook even naar het RTL Nieuws te kijken, waar opeens de heer Crone in mijn oor tetterde. Minister Zalm wacht niet af. Hij zei vanavond in het RTL Nieuws dat hij niet verwacht dat koopkrachtreparatie nodig zal zijn, terwijl de heer Verhagen daarvan bij de algemene politieke beschouwingen een groot punt had gemaakt. Zeker voor de lagere inkomens was dat wat ons betreft een terecht punt. Zij zitten namelijk al in de min. Minister Zalm heeft vanavond gezegd dat hij niet denkt dat dit nodig is. Dan lijkt mij een procedureel antwoord van mevrouw Van Vroonhoven onvoldoende. Het was haar fractievoorzitter die hiervan een punt heeft gemaakt. Dan vind ik dat zij mij nu ook duidelijkheid moet bieden waar het CDA staat in deze discussie. Is zij het eens met minister Zalm, of houdt zij vast aan de uitspraken van de heer Verhagen tijdens de algemene politieke beschouwingen dat de stijgende energielast tot de laatste euro wordt gecompenseerd, met name voor de lagere inkomens?

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): De uitspraken van mijn fractievoorzitter waren helder. Omdat ik hier stond, heb ik het RTL Nieuws nog niet gezien, maar zo onder de indruk van de woorden van minister Zalm ben ik vooralsnog niet. Ik wacht keurig de kabinetsbesluiten en -brieven af.

Over de auto van de zaak is al heel veel gezegd. Er liggen verschillende amendementen voor. Het amendement van mijn collega De Nerée tot Babberich hierover is heel duidelijk. Ik wil hieraan niet veel woorden meer wijden. Er is veel commotie over deze zaak ontstaan. De problemen hierbij moeten gewoon worden opgelost. Het voorstel van de heer De Nerée tot Babberich is daarvoor absoluut aan te bevelen bij de collega's.

Ik kom bij de vrijwilligers en de goede doelen. Er is veel gebeurd in dit Belastingplan op dit vlak. Ik hoef alleen maar te wijzen op het plafond voor de giftenaftrek in de VPB en op het feit dat de vrijwilligersvergoeding is verdubbeld, terwijl het percentage van het schenkingsrecht helemaal naar nul gaat. In dit opzicht heb ik dan ook alleen maar complimenten voor de staatssecretaris, die dit oppakt en die in deze zin ruimhartig is.

Ik geef de staatssecretaris nog wel mee dat tegenover de verlaging van het schenkingsrecht ook een verstraking staat. Vanuit de goededoelensector worden wij gewaarschuwd dat straks schenkingen aan goededoelenorganisaties geheel of nagenoeg geheel aan goede doelen moeten worden besteed. Op zichzelf begrijp ik die verstraking heel goed, omdat er natuurlijk geen sprake mag zijn van oneigenlijk gebruik van de regels, maar de

Van Vroonhoven-Kok

aanpassing die nu voorligt gaat misschien iets te veel aan de praktijk voorbij en is mogelijk iets te strak, waardoor het kind met het badwater zou worden weggegooid. Ik vraag de staatssecretaris om een reactie op deze waarschuwing. Onze fractie zal de ontwikkelingen in het oog houden. Het mag niet zo zijn dat de hoeveelheid giften aan goede doelen door deze verstrakking in het gedrang komt.

Mijn amendement over de dorpshuizen gaat erover dat ook dorpshuizen die hun ruimte verhuren aan goededoelenorganisaties of vrijwilligersorganisaties gebruik kunnen maken van de teruggave voor de energiebelasting.

Ik wil nog een opmerking over de levensloopregeling maken. Samen met de PvdA-fractie hebben wij daarover een amendement ingediend. Wij vinden het belangrijk dat de levensloopregeling vanaf het jaar 2006 een vliegende start maakt. Daarom willen wij de mensen die vlak na de jaarwisseling tot de ontdekking komen dat zij graag zouden hebben meegedaan aan de levensloopregeling maar het moment jammer genoeg voorbij hebben laten gaan, alsnog de mogelijkheid bieden om deze keuze te maken. Er is absoluut geen sprake van uitstel. Wij willen juist een brede basis bewerkstelligen en een vliegende start maken door mensen die anders een jaar zouden moeten wachten er in 2006 alsnog gebruik van te laten maken. Ik heb hiermee alle resterende punten van onze kant besproken.

De heer **Irrgang** (SP): Ik heb mevrouw Van Vroonhoven niet gehoord over het probleem van de verzilvering van de aftrekposten. Hebben de honderdduizenden mensen in het land die dit betreft volgend jaar nog iets aan het CDA?

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Wij hebben de plannen gehoord en de voorstellen van de staatssecretaris gezien. Wij hebben daar vorige week, maar ook bij de financiële beschouwingen, uitgebreid over gediscussieerd. Wij kunnen ons heel goed vinden in de voorstellen van het kabinet om de brug te nemen die leidt naar de toeslagen.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik kan mij niet voorstellen dat de heer Verhagen bij de algemene politieke beschouwingen een motie indient voor het verhogen van de kinderkorting om uiteindelijk tevreden te zijn met een uitkomst waardoor de groep die de kinderkorting van Verhagen het meest kan gebruiken, er in 2006 en 2007 niet van kan profiteren en dat voor 2008 nog maar moeten afwachten. Het kan toch niet de bedoeling zijn van het CDA om daarmee genoegen te nemen?

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Wij dreigen te vervallen in een herhaling van zetten, en dat zou ik willen voorkomen. Dit is uitgebreid besproken tijdens de algemene politieke beschouwingen. Het standpunt van de CDA-fractie is bekend. Bij de financiële beschouwingen is dit opnieuw uitgebreid aan de orde geweest, en vorige week wederom. Ons standpunt is helder. Ik heb meermalen gezegd dat de voorstellen die het kabinet doet om de principiële brug te nemen naar de toeslagen en de mogelijkheid om die te laten uitbetalen, voor ons helder zijn. Het is zo klaar als een klontje.

De vergadering wordt van 20.00 uur tot 21.15 uur geschorst.

□

Staatssecretaris **Wijn**: Voorzitter. Over verzilvering hebben wij hier al veel debatten gevoerd. Ik zal niet helemaal teruggaan naar de oorspronkelijke discussie. Ik acht de woorden van de heer Bakker tijdens het wetgevingsoverleg de beste politieke kwalificatie voor de situatie waarin wij nu verkeren. Hij zei namelijk dat dit in feite een soort status quo is, een wapenstilstand tussen de coalitiepartners. Ik meen dat dit inderdaad zo is.

Ik sta hier als staatssecretaris van de coalitie. De verschillende partijen hebben over dit onderwerp verschillende principiële meningen. Het kabinet heeft de verzilveringsregeling voor de buitengewone uitgaven en de Belastingdienst/Toeslagen ingesteld, bewust niet als een negatieve inkomstenbelasting, maar als een apart onderdeel binnen de Belastingdienst. In de brief die tijdens het wetgevingsoverleg is besproken, heb ik aangegeven dat het kabinet principiële argumenten even terzijde heeft gezet en vervolgens heeft gekeken naar de vraag wat wel en wat niet kan. Ik stel het op prijs dat de heer Crone heeft gezegd dat hij de argumentatie over de Belastingdienst kan billijken. Dit hebben wij uit en te na besproken. Wij hebben geconstateerd dat het kabinet zich inzet om per 1 januari 2008 een kindertoeslag in te laten voeren. De Kamer krijgt hierover in de eerste helft van volgend jaar een notitie waarin de verdere procedure wordt beschreven. Die notitie kunnen wij vervolgens bespreken, maar wij zorgen er in ieder geval voor dat een volgend kabinet niet wordt geconfronteerd met wederom een lange implementatietermijn, opdat een volgend kabinet bij zijn allereerste miljoenennota kan zeggen dat het vanaf 1 januari 2008 voor meer toeslagen zal zorgen. Ik zal er dan voor zorgen dat de Belastingdienst daarvoor adequate voorbereidingen treft. Dit is eigenlijk een herhaling van de discussie tot nu toe.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Staatssecretaris Wijn neemt de woorden van de heer Bakker in de mond, dat er binnen het kabinet sprake is van een status quo. Mag ik het zo verstaan dat de politieke baas van deze staatssecretaris degene is die onverkorte uitvoering van de motie-Crone per 1 januari 2006 tegenhoudt?

Staatssecretaris **Wijn**: Nee, dat mag u zo niet verstaan, dat zijn de hele ministerraad en het hele kabinet.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Betekent dit dat als de staatssecretaris spreekt over de status quo binnen het kabinet, de gewapende stilstand of de wapenstilstand, het de VVD-bewindslieden zijn binnen het kabinet, die de uitvoering van de motie tegenhouden?

Staatssecretaris **Wijn**: Ik spreek hier namens het gehele kabinet met één mond. Elke verdere interruptie wordt flauwigheid van beide kanten.

De heer **Irrgang** (SP): Dat is mij te gemakkelijk. De heer Bakker is verantwoordelijk voor zijn eigen woorden, maar de staatssecretaris heeft hier aangegeven dat hij de woorden van de heer Bakker als de juiste duiding van de huidige situatie beschouwt, namelijk dat er in het kabinet sprake is van een wapenstilstand. Dan moet de

Wijn

staatssecretaris het mij niet kwalijk nemen dat ik vraag om opheldering van deze woorden. Ik vraag wie binnen het kabinet de partij of de persoon is die de uitvoering van deze motie tegenhoudt. Dat lijkt mij geen flauwe vraag. De staatssecretaris roept mijn nieuwsgierigheid vanzelf op en ik vraag gewoon om een antwoord.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik sprak al het vermoeden uit dat het flauwe interrupties worden, en zo moet ik deze helaas kwalificeren. Het hele kabinet spreekt met één mond. Wij hebben de Kamer een brief gestuurd waarin woord voor woord staat wat uit die mond dient te worden verstaan, niets meer en niets minder.

De heer **Irrgang** (SP): De staatssecretaris spreekt over een wapenstilstand. Mijn fractie voelt meer voor een oorlog tegen de armoede.

De staatssecretaris zei dat hij staatssecretaris is van de coalitie, maar volgens mij is dat staatsrechtelijk onjuist. Hij is de staatssecretaris in het landsbelang en hij is lid van een van de coalitiepartijen. In dat opzicht moet hij dus ook het landsbelang dienen.

De **voorzitter**: De staatssecretaris is de staatssecretaris van de Kroon.

Staatssecretaris **Wijn**: Die opmerking is correct.

Dan kom ik bij de vraag of het mogelijk is om eerder een regeling te treffen. Dat is helaas niet mogelijk. De heer Crone heeft gelijk dat men bij de definitieve aanslag een biljet krijgt waarop gespecificeerd is welke korting niet kan worden verrekend. Dat is een feit. Maar dat wil niet zeggen dat als men met dat papiertje maar ergens naar toe gaat, automatisch duidelijk is dat men recht heeft op die korting. Er zijn bijvoorbeeld grote groepen mensen die helemaal niet in aanraking komen voor de inkomstenbelasting. Zij zitten vaak in de doelgroep waar de heer Crone op doelt.

Voorts staat op de aanslag niet of de betrokkene recht heeft op een uitbetaling op basis van de Tbu, de tegemoetkomingsregeling. Overigens geldt dat mensen met een bijstandsuitkering de toeslag moeten verrekenen met de bijstand. Ergo, louter dat briefje geeft niet volledig inzicht in de situatie; de heer Crone zal dat niet ontkennen.

Vervolgens moet de uitbetaling worden geregeld; ook dat moet worden gemonitord. Een belastingaanslag is geen waardepapier, dus hoe weten wij dat degene die langskomt ook werkelijk diegene is? Hoe weten wij dat iemand niet meerdere keren langskomt? Als het geld wordt uitbetaald, moet dat worden gecontroleerd, dus daar moeten allerlei controlesystemen omheen worden gebouwd. Als men dat door andere instellingen laat doen, moeten die voor die controlesystemen zorgen en dan zou het systeem sowieso pas kunnen werken vanaf 1 juli 2007. Ik ben ervan overtuigd dat andere instellingen met precies dezelfde problematiek te maken krijgen. Sterker nog, door de introductie van weer een nieuw loket maakt men de uitvoering eerder complexer dan eenvoudiger.

De heer **Crone** (PvdA): Ik heb expres de BV Postkantoren genoemd om aan te duiden dat ik niet de Belastingdienst wil belasten met nieuwe taken. Bij de BV Postkantoren is men gewend dat mensen zich moeten legitimeren en ook is men gewend het soft-nummer in te tikken. Daardoor

kan men in Zwolle controleren of iemand al in Groningen heeft geprobeerd het geld binnen te halen. Vanuit een dergelijke organisatie is dat probleem simpel op te lossen. Daarmee wordt het belastingpapier inderdaad een waardepapier. Natuurlijk is het jammer dat sommige mensen geen belastingaanslag krijgen, maar dat is geen reden om al die mensen die die aanslag wel krijgen deze voorziening te onthouden. Ik houd vol dat het toch uitvoerbaar is, ook al is het met passen en meten.

Daarnaast wijs ik erop dat u nog niets zegt over de ouderenkorting. Die noemt u ook niet in uw brief. Zult u daarover iets zeggen in uw notitie die in het voorjaar verschijnt? Het gaat erom dat er in 2007 of 2008 een ouderenkorting of desnoods een ouderentoeslag zal worden uitgekeerd.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik wijs erop dat de belastingaanslag geen waardepapier is. Je zult dus een controle-systeem moeten ontwikkelen. Ook het werken via een postkantoor vinden wij veel de misbruikgevoelig.

De tweede vraag van de heer Crone was: zet het kabinet in op een ouderenkorting? Het antwoord daarop luidt: nee. Vorig jaar hebben wij over de ouderenkorting gediscussieerd. Ook toen liepen wij aan tegen de grenzen van het fiscaal instrumentarium. Ik zal nooit ontkennen dat die grenzen er zijn. Destijds hebben wij expres voor een dure oplossing gekozen. Daarmee konden wij een uitweg vinden. De heer Crone vond met enkele anderen dat de gekozen oplossing veel te duur was. De resterende verzilveringsproblematiek voor ouderen is van 2004 op 2005 noch van 2005 op 2006 toegenomen. Daarom zal het kabinet niet inzetten op een ouderenkorting. Ik voel natuurlijk nu al aan wat de heer Crone gaat zeggen als wij de notitie bespreken.

Voorzitter. Ik meen dat ik het wat dit onderdeel betreft hierbij moet laten. Ik zou nog kunnen spreken over rechtvaardigheidselementen en kunnen zeggen dat het bestaande inkomensbeeld sowieso al rechtvaardig was. Met de motie-Verhagen betreffende de € 90 kinderkorting is het beeld aangepast, maar je kunt zeker niet verwachten dat het kabinet zal zeggen dat er op dit punt iets niet goed zou zijn. Sterker, zowel het beeld van de ontwikkeling van de koopkracht in de afgelopen jaren als het beeld van het vrij besteedbaar inkomen na aftrek van de vaste uitgaven die het Nibud in zijn berekeningen betreft, laat zien dat alleenstaande ouders niet in een slechtere positie verkeren dan gezinnen met twee ouders waarvan er maar één werkt voor hetzelfde inkomen. Alleenstaande ouders verkeren relatief zelfs in een betere positie.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik begrijp dat u aan het eind bent van uw betoog over de verzilveringsproblematiek. Toch wil ik u nog herinneren aan mijn vraag die ik vanmiddag in eerste termijn heb gesteld. U hebt het in uw brief vooral over de mogelijkheid of de onmogelijkheid van een kindertoeslag, uit te keren via de Belastingdienst/Toeslagen. Ik heb u gevraagd of uw redenering ook geldt voor het invoeren van een negatieve inkomstenbelasting bij de Belastingdienst zelf. Per 1 januari 2008 zou zo iets voor het eerst mogelijk zijn. De motie spreekt eveneens over dit idee, maar daarover heeft de staatssecretaris nog geen helderheid verschaft.

Staatssecretaris **Wijn**: Tenzij ik daarop expliciet terugkom in de notitie, ga ik er thans van uit dat het echte

De heer Vendrik (GroenLinks)

© M. Sablerolle – Gouda

uitvoeringsprobleem is dat wij in 2006 niet meer elementen kunnen automatiseren. Dat betekent dat ik er nu van uitga dat zodra politiek de brede wens leeft om verder te gaan, wij dat kunnen bespreken bij de behandeling van de notitie. Die notitie zal eerst in het kabinet worden besproken. Ik ga ervan uit dat de uitvoeringsproblemen voor bepaalde modaliteiten niet het allergrootste knelpunt zijn. Als de werkelijkheid anders is, zal ik dat in de notitie zeggen. Eerst wil ik precies in kaart brengen waarmee wij te maken krijgen als wij inzetten op een kindertoeslag en nagaan hoe je een regeling daarvoor goed kunt uitvoeren. Verder wil het kabinet niet gaan.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Het kabinet richt zich in de brief nadrukkelijk niet op de principiële kant, maar op de uitvoeringstechnische kant. Ook in verband met een motie die ik mogelijk in tweede termijn indien, is het voor mij van kardinaal belang om op enige kortere termijn te weten of een negatieve inkomstenbelasting, in te voeren per 1 januari 2007, kan of niet kan.

Staatssecretaris **Wijn**: Op 1 januari 2007 kan zeker niet. Ik dacht dat u vroeg of het per 1 januari 2008 kon. Ik heb gezegd dat ik daarop kan terugkomen in de notitie waarin het kabinet inzet op de kindertoeslag. Die krijgt u in de eerste helft van volgend jaar. Dan kunt u naar voren brengen hoe u verder denkt over het langere-termijnperspectief; dat wil zeggen vanaf 1 januari 2008. Maar noch een toeslag noch een negatieve inkomstenbelasting kan worden gerealiseerd per 1 januari 2007.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Dit is nieuwe informatie. Uit de brief van het kabinet blijkt dit niet. Hoe weet de staatssecretaris dat zo zeker? Sorry dat ik even doorzeur, maar wij hebben hier vele keren over gesproken, ook via bijzondere amendementen bij diverse belastingplannen in de afgelopen jaren. Het gaat om een negatieve inkomstenbelasting, het tot uitkering brengen van een bepaalde korting die bepaalde groepen niet kunnen verzilveren. Ik heb nog nooit gehoord van het ministerie van Financiën dan wel van de staatssecretaris van Financiën dat er twee jaar nodig is om dat überhaupt mogelijk te maken. Dat is voor mij nieuw, dus het verrast

mij. Dat is ook de reden waarom ik ernaar heb gevraagd. Ik heb vele amendementen ingediend. Ik ben nooit tegen de lamp gelopen dat ik twee jaar moest wachten op amendementen die verzilvering mogelijk maakten. Ja, een halfjaar uitstel, maar twee jaar uitstel? De staatssecretaris zegt het zo, maar ik heb het nog nooit gehoord. Dan wil ik op korte termijn een uitvoeringstoets zien van de Belastingdienst of het inderdaad zo is.

Staatssecretaris **Wijn**: Het verrast mij dat dit de heer Vendrik verrast. Ik meen dat echt. Bovendien heeft het kabinet nooit gesproken over twee jaar. Wij hebben in alle stukken gesproken over een orde van grootte van anderhalf jaar. Het heeft ook te maken met de specifieke problematiek van het jaar 2006. Wij hebben aangegeven dat een kinderkorting per 1 januari 2008 voor het eerst kan. Dan is het toch evident dat een negatieve inkomstenbelasting tout court zeker niet eerder dan 1 januari 2008 kan. Sterker nog, ik vind het van een zodanige evidentie dat dit volgens mij altijd door ons zo is gecommuniceerd sinds prinsjesdag. Wij kunnen elkaar heel verbaasd aankijken, maar volgens mij is het toch tamelijk simpel. Wij geven aan dat het jaar 2006 zo vol zit qua automatisering dat wij pas het jaar 2007 kunnen gebruiken om een kindertoeslag volledig in te programmeren. Dan geldt dat a fortiori voor een brede verzilvering van de totale inkomstenbelasting.

De Kamer heeft gevraagd hoe het nu precies zit met de koopkracht voor volgend jaar. De heer Crone zegt dat er ergens in de nota van wijziging iets staat over de MEP. Wat daar staat, maakt het instrument van de MEP inderdaad flexibeler, ook in de tijd. Dat is nadrukkelijk de bedoeling daarvan. Eind november, begin december bekijken wij het integrale plaatje. Dan komen wij naar de Kamer met onze beoordeling daarvan.

De heer **Crone** (PvdA): Vlak van tevoren krijg je dertig pagina's. Het gaat allemaal over andere dingen. Het staat ergens in zes regels tussendoor.

Staatssecretaris **Wijn**: Maar het was niet de bedoeling om er een geheim van te maken.

De heer **Crone** (PvdA): Dat bedoel ik ook niet. Het is alleen zo moeilijk om het allemaal bij te houden. Dat wil ik ook wel eens kwijt. Des te meer waardering voor de ambtenaren die het allemaal van tevoren opschrijven.

Staatssecretaris **Wijn**: Zij luisteren mee!

De heer **Crone** (PvdA): Ja, dan ben ik dat ook weer even kwijt. Er staat dus in dat de kosten voor de energieaansluiting deels uit de algemene middelen kunnen worden betaald. Dat biedt ruimte om de aansluitkosten voor de huishoudens te verlagen met bijvoorbeeld € 10, € 50, hoeveel wij maar willen. Als dat betaald wordt uit de algemene middelen ben ik daar voor, want dat is een vorm van energiecompensatie.

Staatssecretaris **Wijn**: Los van bedragen en de vraag of wij dat gaan doen, is het waar dat deze nota van wijziging flexibiliteit geeft als straks blijkt dat wij met dat geld iets zouden willen doen.

De heer **Irrgang** (SP): Misschien kan de staatssecretaris wat opheldering geven over de uitspraken van de

Wijn

minister van Financiën in het RTL Nieuws. Als ik de minister daar goed heb begrepen, vindt hij het niet nodig dat geld in te zetten. De staatssecretaris zegt nu dat wij dat eind november wel zullen zien.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik heb het RTL Nieuws niet gezien, maar ik heb uit RTL Text begrepen dat de minister van Financiën een paar opmerkingen gemaakt heeft over zaken die meevallen. Maar het integrale beeld wordt opgemaakt op de wijze die wij hebben besproken.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik begrijp dat wij de opmerkingen van minister Zalm in het RTL Nieuws niet zó serieus moeten nemen, dat dit onderdeel van de nota van wijziging ineens compleet overbodig wordt. Dit is immers voorsorteren op de discussie die wij in december gaan voeren. Deze staatssecretaris houdt dus vol dat de nota van wijziging op dit onderdeel nog steeds van kracht is? Of wij rijksmiddelen inzetten die toegevoegd kunnen worden aan het budget voor het aansluittarief, zullen wij in december wel zien. Dat is in ieder geval wel goed om te horen.

Staatssecretaris **Wijn**: Dat zullen wij inderdaad dan wel zien. U moet overigens de opmerkingen van minister Zalm natuurlijk altijd heel serieus nemen.

Ik hoop dat de heer Vendrik mij vergeeft dat ik niet nog een keer de hele discussie over werkloosheidsval en armoedeval ga voeren. Op dat punt hebben wij elkaar technisch een aantal keren de nieren geproefd. Ik heb de indruk dat de heer Vendrik het snapt en ik hoop dat hij de indruk heeft dat ik het snap. Wellicht is het met het oog op de tijd goed om het daar even bij te laten. Op één punt had hij gelijk; ik ben natuurlijk heel belangrijk, ook in het kabinet, maar minister De Geus is de chef inkomensbeleid.

Het volgende pièce de résistance is de auto van de zaak. Daarover is vorig jaar een motie-Verhagen c.s. aangenomen. Die motie was ingediend door drie fractievoorzitters, de heren Verhagen, Van Aartsen en Dittrich. Het kabinet heeft die motie omarmd. In de motie staat dat de auto van de zaak onder de loonbelasting gebracht moet worden. Dat is het enige dat hierover wordt voorgesteld in het Belastingplan. Het kabinet stelt dus niet voor om de autokostenfictie als zodanig te veranderen. De autokostenfictie houdt in dat als de auto van de zaak voor privé-doeleinden gebruikt mag worden en als dat gebeurt voor meer dan 500 km, dat dat dan als loon in natura wordt opgevat. Hoe wegen wij dat loon in natura? Bij fictie, waarbij de aanname is dat 22% van de cataloguswaarde inclusief bpm belastbaar loon geacht wordt te zijn.

De fraude wordt er goed mee aangepakt, maar in de praktijk geeft het nogal wat discussie. Wij hebben met het bedrijfsleven een pilot gehouden om te kijken welke dingen op ons zouden afkomen. Daarin kwam als belangrijkste probleem het volgende naar voren. Stel dat de werkgever zegt dat de auto niet mag worden gebruikt en dat de werknemer dat vervolgens wél doet. Het risico zou dan bij de werkgever terecht komen. Wij hebben daarop gekozen voor de introductie van een verklaring van geen privé-gebruik. Als de werknemer via een formeel papertje van de Belastingdienst een verklaring aflegt, kan de werkgever nooit aansprakelijk worden gesteld voor het niet in de loonbelasting opnemen van de 22% bijtelling. Als blijkt dat de werknemer toch meer

dan 500 km heeft gereden, dan wordt dat bij de werknemer verrekend en door middel van een naheffing bij de loonbelasting.

Vervolgens speelde de komende zorgverzekeringspremie en het fenomeen dat de auto van de zaak deel zou worden van het SV-loon voor WAO- en WW-premie. Dat wilden wij er weer uithalen. Ergo, je hoeft noch WAO- en WW-premie, noch 6,5% zorgverzekeringspremie over de auto van de zaak te betalen. Daarmee zijn voor het kabinet de belangrijkste angels uit het voorstel gehaald: het risico voor de werkgever en de perceptie van lastenverzwaring.

De Kamer wil de administratieve lasten beperken. Ik wijs erop dat de administratieve lasten al sinds 1 januari 2004 op deze wijze bestaan. Het is al zo dat je zelf moet aantonen dat je niet meer dan 500 km rijdt. Dat geldt zowel voor de busjes als voor de auto. Er bestaan al allerlei regelingen waaruit blijkt hoe je dat precies moet doen.

Dan ga ik nu in op de daarop betrekking hebbende amendementen. Het amendement dat het verst strekt, is het amendement van mevrouw Dezentjé Hamming. Zij vraagt mij nadrukkelijk aan te geven waarom ik haar amendement in strijd vindt met het gelijkheidsbeginsel. Zij vraagt zich waarschijnlijk af waarom het cluster inkomstenbelasting/loonbelasting een ander cluster is dan het cluster motorrijtuigenbelasting/bpm. In het cluster motorrijtuigenbelasting/bpm wordt immers wel een onderscheid gemaakt tussen geel en grijs. Dat onderscheid kun je niet maken in het cluster loonbelasting/IB. Bij de mrb en de bpm differentiëren wij naar aard van het vervoermiddel, maar bij de IB en de LB kijken wij naar het privé-genot van het vervoermiddel. Dan is het van belang hoeveel kilometer met het vervoermiddel privé wordt gereden. Daarbij gaat het om het vervoer; of je lekker zit of niet, of welke bekleding het vervoermiddel heeft, maakt dan dus niet uit. Het kabinet redeneert althans in die trend. Daarom vindt het kabinet dat het amendement van mevrouw Dezentjé Hamming in strijd is met het gelijkheidsbeginsel.

Vervolgens stelt mevrouw Dezentjé Hamming dat een en ander ook te maken heeft met de algemeen maatschappelijke opvatting. Wij bepalen hier tot op grote hoogte wat maatschappelijke opvattingen zijn. Leggen wij die in de wetsgeschiedenis vast, dan valt niet te ontkennen dat het een belangrijke bepaling is. Dat laat de ratio achter de autokostenfictie en de 22% bijtelling onverlet. Dat is namelijk de fictie van loon in natura. Het maakt dan niet uit om welke auto het gaat.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Lekker of niet lekker in de auto zitten kan hier geen punt van discussie zijn. Wat wel een punt van discussie is, is dat in de Wet op de loonbelasting wordt gezegd dat niet tot het loon behoren de vergoedingen en verstrekkingen die naar algemeen maatschappelijke opvatting niet als beloningsvoordeel worden ervaren. Hoe verklaart de staatssecretaris dan de rijdende gereedschapskist? Die wordt maatschappelijk toch niet als beloningsvoordeel ervaren? Hoe kan de staatssecretaris dat nu staande houden?

Staatssecretaris **Wijn**: Ik denk dat dit wel zo is. Stel een vertegenwoordiger gebruikt op zaterdag zijn auto met geel kenteken om op bezoek te gaan bij zijn familie of om ergens anders naartoe te gaan. Naast hem rijdt een collega in een auto die een grijs kenteken heeft omdat

Wijn

die auto een voorbank, een tussenschot en een laadbak heeft. Ook die collega rijdt naar zijn familie. Waarom valt het gebruik van de ene auto dan wel onder privé-genot en het gebruik van de andere auto niet?

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): De staatssecretaris spreekt hier over het genoten voordeel. De vertegenwoordiger zit in een personenauto. In een aantal gevallen valt dat toch onder secundaire arbeidsvoorwaarden. Ik heb het echt over de busjes die helemaal niet geschikt zijn voor privé-gebruik.

Staatssecretaris **Wijn**: Secundaire arbeidsvoorwaarden zijn heel vaak gewoon belast. De vraag of het om primaire of secundaire arbeidsvoorwaarden gaat, is hier dus niet relevant. Ik herhaal mijn voorbeeld: in een weekend – dus evident geen werktijd – rijdt de ene medewerker in een bedrijfsbusje met grijs kenteken naar zijn familie. Een andere medewerker van hetzelfde bedrijf doet hetzelfde in een busje met een geel kenteken. In beide situaties is sprake van hetzelfde privé-genot.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Mijn amendement laat al die zaken buiten beschouwing. Laten wij in de Kamer niet gaan discussiëren over voor- en achterbanken en dergelijke. Voelt de staatssecretaris niet voor een duurzame oplossing van deze kwestie? Hoe denkt hij uit deze discussie te komen? Het gaat toch niet om de vraag of je wel of niet lekker zit?

Staatssecretaris **Wijn**: Dat ben ik met u eens, maar je kunt deze discussie nooit beslechten zolang je vindt dat het privé-gebruik van een bedrijfsauto loon in natura is en daarmee onder de autokostenfictie valt. Ik hanteer die invalshoek. Het gaat niet om de vraag hoe de auto eruit ziet, maar om de vraag of je het privé-genot van het gebruik van die auto hebt. Dat is loon in natura.

De heer **Crone** (PvdA): U zei dat er niet zoveel verandert in het systeem omdat de autokostenfictie wordt gehandhaafd. Dat laatste is waar, maar er verandert wel degelijk iets. In de eerste plaats telt de bpm nu ook mee in de voorheffing en gaat de bijtelling die de werknemer op het loonstrookje krijgt honderden euro's per maand bedragen.

Staatssecretaris **Wijn**: Dat is het geval sinds 1 juli jongstleden.

De heer **Crone** (PvdA): Ja, maar dat zullen de mensen vanaf 1 januari pas echt merken want dan zit het in de loonbelasting. Zij zullen zich een hoedje schrikken van die bijtelling. De bpm komt erbij en die zat vroeger ook niet in de inkomstenbelasting. Verder zei u dat het niets uitmaakt voor de zorgtoeslag, maar dat klopt ook niet. In de tweede nota van wijziging (pagina 6) staat dat, als een werknemer een vrijwaringsverklaring heeft en toch meer dan 500 km rijdt, hij in de inkomstenbelasting terecht komt. Er staat ook dat de naheffingsaanslag met betrekking tot de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet aan de werknemer wordt opgelegd. De werknemer betaalt dus zelf de werkgeversbijdrage. De werkgever is niet verplicht om een tegemoetkoming voor de Zorgverzekeringswet te betalen, dus moet de werknemer dubbel betalen. Geen enkele werknemer zal dus om een vrijwaringsverklaring vragen, want hij loopt

het risico dat hij het werkgeversdeel van de zorgpremie (6,5%) moet nabetalen.

Staatssecretaris **Wijn**: Het grijze kenteken voor particulieren is al met ingang van 1 juli jongstleden ingevoerd. In een groot aantal gevallen zullen mensen het effect daarvan al gemerkt hebben in de voorlopige aanslag. De auto van de zaak wordt niet in beschouwing genomen bij de inkomensafhankelijke bijdrage van de werkgever in het kader van de Zorgverzekeringswet.

De heer **Crone** (PvdA): Maar wel als er sprake is van een naheffing. Als mensen een vrijwaringsverklaring vragen bij de Belastingdienst, hoeft de werkgever het niet in te houden bij de loonbelasting. De werkgever hoeft het ook niet mee te tellen. Als er echter een naheffing komt omdat het fout is gegaan, wordt die aanslag aan de werknemer opgelegd. De werkgever is niet verplicht om daarvoor een tegemoetkoming te betalen. Dat is bepaald dramatisch en daarom ook denk ik dat niemand van die faciliteit gebruik zal maken. Mensen zullen niet het risico willen lopen dat zij niet alleen een naheffing moeten betalen – men begrijpt dat dit all in the game is – maar ook nog de extra heffing. Ik verwijs nogmaals naar bladzijde 6 van de tweede nota van wijziging.

Staatssecretaris **Wijn**: De auto van de zaak maakt geen deel uit van de grondslag voor de inkomensafhankelijke zorgverzekeringsbijdrage of -premie.

De heer **Crone** (PvdA): Ik spreek over de werkgeversbijdrage van 6,5% in het nieuwe zorgstelsel.

Staatssecretaris **Wijn**: In de grondslag van de zorgverzekeringspremie van 6,5% is de auto van de zaak niet opgenomen. Ik zal dit laten nakijken.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Het debat over de auto van de zaak begint soms wat hilarische trekken te krijgen. Ik begrijp nu ook het ongeduld van mevrouw Dezentjé. Zou het niet een beter idee zijn om nu voor een radicale oplossing te kiezen? Die houdt in: woon-werkverkeer is privé en wie een auto van de zaak heeft, telt de cataloguswaarde van die auto op bij zijn inkomen als loon in natura. Zo ben je in een keer van al dit gedoe af. Er wordt dan in een keer afgerekend als er een auto van de zaak ter beschikking wordt gesteld en de rittenadministratie behoort tot het verleden. Vervolgens kunnen wij weer debatten voeren over de hoofdlijnen van het beleid.

Staatssecretaris **Wijn**: Dit zou niet mijn lijn zijn, want dan kom je wel voor de vraag te staan of er bijgeteld moet worden voor een auto die iedere avond achter het hek moet worden gebracht. Je komt dan voor de vraag of er nog een link is tussen de werkgever en de werknemer. Dit is precies de reden waarom dit onder de loonbelasting is gebracht. Zo kun je fraude tegengaan.

De volstrekte radicaliteit waar de heer Vendrik voor pleit, zal in de praktijk niet rechtvaardig uitpakken. Immers, dan zullen ook die mensen die niet privé rijden terwijl hen voor het werk een auto ter beschikking is gesteld, een bijtelling krijgen. Dit lijkt mij echt niet de bedoeling.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Dit kabinet heeft dit

Wijn

probleem over zichzelf afgeroepen door woon-werkverkeer als zakelijk te beschouwen, maar het overige verkeer met de auto van de zaak als privé aan te duiden. Dan ontstaat er een bijtellingprobleem en moet er een grens worden gesteld aan het privé-verkeer boven de 500 km opdat er sprake is van een bijtelling voor loonbelasting en inkomstenbelasting. Dit probleem kun je omzeilen door te zeggen: er is een auto op de zaak en daar hebben wij het verder niet over, maar er is soms ook een auto van de zaak waarmee ook woon-werkverkeer wordt afgelegd en mogelijk ook privé-verkeer. Indien een auto van de zaak ter beschikking wordt gesteld, wordt er gewoon bijgeteld. Punt!

Staatssecretaris **Wijn**: De heer Vendrik maakt de VVD met terugwerkende kracht nog enthousiaster over het beleid dat ik twee jaar geleden heb ingezet. Wij hebben er expres voor gekozen om het woon-werkverkeer als zakelijk te betitelen zodat wij in ieder geval voor dat stuk van alle rompslomp af waren. Wij hebben het systeem al ontzettend vereenvoudigd. Wat mij betreft is het voorstel van het kabinet een logisch vervolg hierop, maar ik heb ook wel in de gaten dat dit in de Kamer niet op brede steun kan rekenen.

Er zijn verschillende amendementen ingediend en ik denk dat wij moeten nagaan waar wij elkaar kunnen vinden. Ik heb al gesproken over het amendement dat het verst strekt.

Dan kom ik bij het minst verstrekkende amendement op stuk nr. 41 van de heren Crone en Van As. Ik zie daar ook nog wel wat vragen. Dat amendement grijpt toch weer aan bij de aard van de auto zelf. Er wordt bijvoorbeeld gekeken naar het onderscheid dat wij vóór 2004 maakten, namelijk geen achterbank of gericht op het vervoer van goederen. Dit amendement is het minst verstrekkend omdat weer wordt teruggegrepen op het oude. Daarbij vind ik het heel moeilijk operationaliseerbaar om te zeggen dat privé-gebruik op jaarbasis beperkt is. In een eerdere versie stond 10.000 km. De vraag is dus wat "beperkt" is. Je zult dat toch een keer met een aantal kilometers moeten onderbouwen.

Er staat ook "uitsluitend in Nederland". Dat vind ik eveneens moeilijk handhaafbaar. Ik zeg er even bij dat het onderwerp controle aan de grens door sommige woordvoerders van de PvdA-fractie wordt verworpen als wij het over niet-auto's hebben. Bovendien zie ik ook hier een vraag met betrekking tot rechtsgelijkheid. Want hoe doe je het met een gele auto waarvan het privé-gebruik op jaarbasis beperkt moet zijn en zich voorts moet beperken tot Nederland? Ik denk dat je ook daar vastloopt. Waar het amendement budgettair neutraal is, kom je op een relatief hoge eindheffing waar thans in sommige gevallen tegenbewijs mogelijk is. Dat zou enige aanzuigende werking kunnen hebben.

De heer **Crone** (PvdA): Dat laatste argument is het gemakkelijkst, want dat weegt het minst zwaar. De mensen in de branche, alle werkgeversorganisaties, zeggen allemaal: laat ons alsjeblieft forfaitair betalen, want dan zijn wij van het gedoe af. Ik heb zelfs mailtjes van ze gekregen waarin een bedrag van € 1000 wordt genoemd. Het gaat deels om de administratieve rompslomp, maar vooral ook om de vervelend arbeidsverhoudingen tussen werkgevers en werknemers. Mensen die gewoon in schildersbusjes rijden, willen niet met deze ellende worden geconfronteerd.

Het aantal privé-kilometers moet natuurlijk beperkt zijn. Dit kan 500 km zijn, want dit noemen wij in de huidige wet beperkt. Wij kunnen ook 1000 km opschrijven, maar daar komen wij altijd uit. Wij kunnen dat al dan niet bij ministeriële regeling vastleggen. Ik heb daar niet zulke sterke gevoelens over omdat het per definitie niet plezierig is om oneindig veel privé met die auto's te rijden, want je kunt er maar met zijn tweeën inzitten, enzovoort. Zoals gezegd kiezen wij voor een technische beschrijving van de auto. De PvdA-fractie maakt onderscheid tussen controle van mensen en van auto's. Dat heeft de staatssecretaris goed gezien. Wij hebben moeite met controle van mensen.

Staatssecretaris **Wijn**: Dit is mijn eigen uitlokkingsval.

De heer **Crone** (PvdA): Als mensen met niet voor personenvervoer ingerichte busjes toch op vakantie gaan in het buitenland, dan maak je een analyse van de risicogroep. De FIOD is daar heel goed in. De risicogroep gaat in juli/augustus met vakantie. Je kondigt dan in de krant aan dat je af en toe aan de grens gaat kijken. Mensen zijn dan doodsbang. Je lost dat met een steekproef op.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik kijk naar het gelijkheidsbeginsel. De heer Crone grijpt weer terug op het onderscheid van voor 2004 naar soort auto. Daarmee kijkt hij niet naar het privé-voordeel dat wordt gerealiseerd, onafhankelijk van de auto. Daardoor krijg je ook hier rechtsongelijkheid tussen geel en grijs.

Ik heb begrepen dat het amendement-De Nerée tot Babberich is veranderd, maar die tekst heb ik niet in mijn mapje. Dat doe ik dan maar even uit mijn hoofd. De heer De Nerée tot Babberich heeft een amendement ingediend dat eigenlijk een middenweg is tussen beide andere amendementen. Het is minder verstrekkend dan het amendement-Dezentje Hamming, maar het is iets verstrekkender dan het amendement-Crone/Van As. Het amendement sluit aan bij de lijn van het kabinet, want het is gericht op het privé-gebruik. Tegelijkertijd regelt het amendement het volgende. Ik zeg het nu in mijn eigen woorden: de auto wordt geacht niet voor privé-doeleinden te kunnen worden gebruikt, als deze achter het hek moet staan of als er een complex is aan afspraken tussen werkgever en werknemer, en er controle is op het gebruik. Ik denk dat dit de strakste redenering is op het gebied van het gelijkheidsbeginsel. Ook kan dan aan de problematiek vanuit de praktijk tegemoet worden gekomen. Per saldo zou ik dit willen zeggen: als de Kamer het voorstel van het kabinet na de twee riant tegemoetkomingen niet voldoende vindt, zou ik het oordeel over het amendement van de heer De Nerée tot Babberich aan de Kamer willen overlaten, terwijl ik de aanneming van de twee andere amendementen ontraad; van het ene omdat het te ver gaat en van het andere omdat het niet ver genoeg gaat.

De heer **Crone** (PvdA): Nu breekt mijn klomp, want wij zoeken naar administratieve vereenvoudiging. In mijn eerste termijn heb ik het volgende voorbeeld genoemd uit het amendement: als mensen met zijn tweeën in een busje rijden, geldt de forfaitaire bijtelling. Dit lijkt erg op mijn voorstel. Als men gedurende een kwartaal alleen in een busje rijdt, moet men ineens de volle 22% betalen. Ik heb gevraagd: wat is dan een kwartaal? Gaat u dit

Wijn

allemaal controleren? Is een kwartaal een aaneengesloten periode, of is het drie keer een maand, bijvoorbeeld januari, maart en juli? Is een kwartaal een optelsom, in de trant van: twee dagen alleen in de auto, dan een week niet, en daarna weer twee dagen? Is een kwartaal dan pas bereikt als je 90 dagen alleen in de auto hebt gereden? Wie gaat het allemaal controleren? Er wordt toch een zeer ingewikkelde controlesystematiek uitgelokt?

Staatssecretaris **Wijn**: Dat zie ik anders. Wij gaan uit van de feitelijke situatie. Ook bij een verklaring van niet-gebruik zal altijd moeten worden bezien wat de feitelijke situatie is. Dit amendement regelt een nadere precisering van de bewijslast, om aan te tonen dat er geen sprake is van privé-gebruik. Het betekent dus een vermindering van de administratieve lasten ten opzichte van het voorstel van het kabinet. Ik heb hier niet de definitieve versie voor mij, en weet dus niet of er in het amendement ook een afloopbepaling staat. Wij zullen in elk geval in de praktijk in de gaten houden hoe een en ander zich ontwikkelt. De verplichte eindheffing van € 300 zou een zekere mate van sturend gedrag in de praktijk kunnen tegengaan.

De heer **De Nerée tot Babberich** (CDA): Als meerdere bestuurders gebruik maken van een auto, is het moeilijk te bepalen of er sprake is van privé-gebruik. Daarom hebben wij voorgesteld om per auto per jaar € 300 af te rekenen. Sommige auto's mogen krachtens het arbeidscontract niet privé gebruikt worden. Als dat zo is, legt het amendement vast dat er geen kilometer-administratie hoeft te worden bijgehouden, mits er voldoende wordt gecontroleerd dat er inderdaad geen sprake is van privé-gebruik. Als er wel sprake is van privé-gebruik, moet er een passende sanctie worden opgelegd. Wij proberen de administratieve lasten van de werkgevers zoveel mogelijk te verminderen. Daarbij willen wij in stand houden dat iemand die privé gebruik maakt van een auto van de zaak net zo goed een bijtelling kan verwachten als iemand met een geel kenteken, althans als het privé gebruik boven de 500 km uitkomt. De verplichting om een kilometeradministratie bij te houden, was het enige punt waarover de branche geklaagd heeft. Daar hebben wij verlichting voor gezocht en dat kan er niet toe leiden dat men daardoor in auto's met grijze kentekens eindeloos privé gaat rijden. Dat is wat het amendement beoogt.

Staatssecretaris **Wijn**: Ja, waarbij dan inderdaad de categorie "niet geschikt" beperkt is tot echt ongeschikt, waarbij het in de praktijk evident moet zijn dat de auto achter het hek staat en waarbij een schriftelijke overeenkomst natuurlijk ook wel toezicht moet omvatten. In die zin zou je dat kunnen kwalificeren als een verduidelijking, zij het scherp geformuleerd, van iets wat in de praktijk de facto bestaat. Voorzitter. Hiermee heb ik het onderwerp auto van de zaak behandeld.

Dan kom ik op het onderwerp dividendbelasting. Daar is door een aantal sprekers naar gevraagd. Mevrouw Van Vroonhoven, mevrouw Dezentjé Hamming en de heer Van As hebben daar vragen over gesteld. Zij constateren dat de dividendbelasting in de jurisprudentie onder vuur ligt, zowel in Europa als in Nederland. Zij vragen dan ook alledrie om een reactie op deze ontwikkeling en zij willen weten of wij nu proactief moeten handelen om te

voorkomen dat Nederland in de toekomst te maken zou kunnen krijgen met een grote budgettaire tegenvaller. Wij hebben daar al eens voorbeelden van gehad. Nu handelen zou dan een hoop ellende kunnen voorkomen. De sprekers wezen er ook op dat de dividendbelasting een belangrijk element kan zijn voor het investerings- en vestigingsklimaat in Nederland.

Laat ik daar een bespiegeling aan wijden. Ik wil allereerst stellen dat wij ten aanzien van lopende procedures altijd een inschatting maken van de juridische risico's die wij lopen. Op het moment dat de kans op verlies echt hoog lijkt, is het verstandig om te anticiperen in plaats van af te wachten. Anticiperen verdient dan ook de voorkeur. Daarbij mogen budgettaire overwegingen niet uit het oog worden verloren. Die afweging maken wij natuurlijk ook rondom de dividendbelasting. Sommige bepalingen uit de dividendbelasting staan momenteel ter discussie bij de Nederlandse rechter en de dividendbelasting van enkele andere lidstaten staat ter discussie voor het Europese Hof. Zeer recent heeft ook het gerechtshof Amsterdam vragen gesteld aan het Europese Hof over de Nederlandse dividendbelasting. Wij volgen deze juridische ontwikkelingen natuurlijk zeer nauwgezet. Ik begrijp de vrees van mevrouw Van Vroonhoven, mevrouw Dezentjé Hamming en de heer Van As over de houdbaarheid van de dividendbelasting in ieder geval ten dele. Daarbij kijken wij in het bijzonder naar de behandeling van buitenlandse pensioenfondsen. Dat zijn wij op dit moment aan het analyseren en u mag van mij tijdig proactieve maatregelen verwachten als die nodig blijken.

Hoe om te gaan met de dividendbelasting op langere termijn? Daarbij springen drie elementen in het oog: het vestigingsklimaat, de budgettaire kant van de zaak en de uitvoeringslast voor de Belastingdienst. Om met die laatste te beginnen: de uitvoeringslast is omvangrijk, aangezien de Belastingdienst jaarlijks een kleine 200.000 verzoeken krijgt tot teruggave van een deel van de ingehouden dividendbelasting. Buitenlandse aandeelhouders, dus natuurlijke personen en bedrijven met een klein belang, hebben namelijk meestal op grond van een belastingverdrag recht op een verlaagd percentage van bijvoorbeeld 15%, terwijl de vennootschap die het dividend uitkeert, in eerste instantie wel 25% moet inhouden. Het valt niet te ontkennen dat deze administratieve procedures voor het buitenlandse bedrijfsleven een nadelige invloed hebben op het vestigings- en investeringsklimaat in Nederland, terwijl het kabinet dit juist wil versterken. Mevrouw Van Vroonhoven zei dat ook al.

Wat dit vestigings- en investeringsklimaat betreft, valt het mij op dat de dividendbelasting steeds vaker wordt genoemd als een onderdeel van de afweging om al dan niet in Nederland te investeren. De bruto-opbrengst van de dividendbelasting bedraagt op dit moment 1,1 mld. en wordt grotendeels opgebracht door buitenlandse aandeelhouders. Het is dus goed om ons te realiseren dat de dekking moeilijk bij diezelfde groep zal kunnen worden gevonden. Indien de volledige afschaffing van de dividendbelasting budgettair neutraal zou moeten worden gerealiseerd, zal dat dus een lastenverschuiving van buitenland naar binnenland betekenen. De volledige afschaffing is gezien dat omvangrijke budgettaire belang, en de ongewenste lastenverschuiving, op dit moment dan ook een brug te ver.

Dat neemt niet weg dat ik op den duur geen toekomst zie voor de dividendbelasting. Dat moet mij van het hart.

Wijn

Het lijkt dan ook logisch dat een beleidsrichting moet worden ingeslagen die is gericht op afbouw van de dividendbelasting. Dat is natuurlijk wel een majeure operatie, die niet van de ene op de andere dag zal zijn te realiseren maar die een aantal jaren in beslag zal nemen. Dat zal dan een proces zijn dat zich zal moeten voltrekken in kleine stappen.

Momenteel bekijk ik dan ook welke stappen het best als eerste kunnen worden gezet. Om dit te concretiseren, kan men dan wellicht denken aan een maatregel, gericht op pensioenfondsen. Ik zou ook een verlaging van het algemene tarief zeker niet op voorhand willen uitsluiten. Definitieve keuzes zijn hierbij echter nog niet gemaakt. Bij die stappen zullen wij in ieder geval een doel moeten hebben, en wel het verbeteren van het vestigings- en investeringsklimaat, het beëindigen van juridische onzekerheid en een verlaging van de uitvoeringslasten voor de Belastingdienst en van de administratieve lasten voor het bedrijfsleven. Tot zo ver enige opmerkingen in bespiegende zin.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Dit lijkt een ware fata morgana! Dat bedoel ik heel positief; dit beeld ziet er heel kleurrijk uit. Op welke termijn denkt u met concrete maatregelen te kunnen komen?

Staatssecretaris **Wijn**: Dat hangt echt af van de juridische analyse die wij maken van de zaken die nu voorliggen. Ik heb daarover al het een en ander gezegd. Het gaat hierbij ook om grote budgettaire belangen. Ik kan hierop nu geen antwoord geven. Wat de richting betreft, meen ik dat ik duidelijk ben geweest.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Kunnen wij al in deze kabinetsperiode voorstellen verwachten?

Staatssecretaris **Wijn**: Dat sluit ik zeker niet uit.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Als de staatssecretaris nu toch fiscaal aan het luchtspiegelen is, stel ik hem de vraag of het voor hem ook nog een rol speelt bij de nadere afweging die hij zal gaan maken – hij sluit niet uit dat dat voor het einde van deze kabinetsperiode zal zijn, dus dan moet hij opschieten – dat het in de totale belastingmix toch eigenlijk ook zijn bedoeling is dat de belastingdruk op arbeid eerder omlaag moet dan die op vermogen en kapitaal. Dat zou toch gewenst zijn? Wij spreken regelmatig over loonkosten, dus over verlaging van de marginale druk. Dat betekent toch verlaging van de belastingdruk op arbeid? Is dat ook een uitgangspunt dat in zijn nadere oordeelsvorming nog een belangrijke rol gaat spelen? Dat hoop ik eerlijk gezegd wel.

Staatssecretaris **Wijn**: Mijn prioriteit is in ieder geval het verminderen van de belastingdruk op winst. Wat de verlaging van de belastingdruk op arbeid in Nederland betreft, zitten wij de afgelopen jaren bij de Europese koplopers. Vanochtend stond nog in het Financieele Dagblad een tabelletje waaruit blijkt dat de belastingdruk op arbeid lager is dan het EU-gemiddelde en, nader gepreciseerd, ook lager dan dat van de EU-15 en van de nieuwe toetreders. Bij de notitie Werken aan winst zullen wij verder bespreken dat een kans om de belasting op winst te verlagen, in de Vpb, maar ook door de introductie van een box 1a in de vorm van een mkb-winstvrijstelling, bij wijze van spreken werkt als een

clickfonds. Een eenmaal omlaag gegaan tarief zie je in de fiscaliteit niet zo snel weer omhoog gaan. Maar lasten op arbeid zijn altijd volgend aan de loononderhandelingen tussen de cao-partners. Premies in de WW en WAO hebben een veel volatieler karakter dan belasting-tarieven.

De heer **Van As** (LPF): De staatssecretaris doet het nu voorkomen alsof wij ineens een soort koploper zijn geworden. Ik heb de afgelopen maanden alleen maar gelezen dat er veel arbeidsplaatsen zijn verdwenen. Overall moeten er mensen uit. Wij zitten met onze directe en indirecte loonkosten nog steeds aan de hoge kant. Het is een goede zaak dat de staatssecretaris een aanzet geeft om de VPB omlaag te brengen. Maar in mijn optiek moeten wij ook omlaag ten aanzien van de loonkosten. Wat blijft er nog over in dit land?

Staatssecretaris **Wijn**: Ik reageerde op wat de heer Vendrik mij vroeg, en dat was waar in de fiscaliteit de prioriteiten worden gesteld. De prioriteiten in de fiscaliteit worden ondersteund door de langetermijn-inschatting die het CPB geeft ten aanzien van een verlaging van het tarief van belasting op winst versus een verlaging van het tarief van belasting op arbeid. Het CPB heeft berekend dat de verlaging van het tarief van belasting op winst op termijn – weliswaar marginaal, maar toch – beter uitpakt. In de nota Werken aan winst wordt daarom ingezet op het verlagen van de tarieven voor de VPB en voor wat betreft het mkb van de IB-ondernemingswinst.

De heer **Van As** (LPF): Daarin staan wij lijnrecht tegenover GroenLinks.

Staatssecretaris **Wijn**: Ja.

De heer **Van As** (LPF): Het kan toch niet zo zijn dat in de marge vermogen of winst weer zwaarder moeten worden belast. Ons probleem ligt bij de overheidsuitgaven. Die moeten omlaag. Wij zitten continu in hetzelfde vijvertje te vissen. Wij hebben gewoon geen lucht. Als er bij de VPB iets af gaat, moet er elders in de belastingsector toch weer wat bij komen. Daarom ben ik de overtuiging toegedaan dat wij structureel het mes in eigen vlees moeten zetten door de overheidsuitgaven omlaag te brengen. Hoe kijkt de staatssecretaris daar tegenaan?

Staatssecretaris **Wijn**: In ieder geval is dat een heldere economische redenering. Daarom is de interruptie van de heer Van As ook zo wezenlijk anders dan die van de heer Vendrik. De heer Vendrik vraagt naar de rangorde van de prioriteiten, terwijl de heer Van As zegt dat hij de lasten in zijn totaliteit, over de volle breedte, wil verlagen. In het belastingplan van de LPF worden langs die lijn concrete suggesties gedaan voor het afschaffen van bepaalde subsidies en uitgaven. De heer Van As heeft in zoverre gelijk dat je, linksom of rechtsom, kijkt naar de som van de uitgaven die de overheid doet, en daarvoor de belastingen ophaalt. Dat is een feit.

De **voorzitter**: De staatssecretaris vervolgt zijn betoog.

De heer **Crone** (PvdA): Ik wil nog een geheel ander punt in het dossier van de dividendbelastingen aansnijden. Ik

Wijn

heb in mijn eerste termijn gesproken over het dividend op de levensloopregelingen. Daarop wordt 25% dividendbelasting als voorheffing ingehouden. Dat kan niet worden teruggevorderd omdat het geld in het levenslooppfonds is geblokkeerd. Wij hebben een amendement in voorbereiding, dat nu bij de andere fracties ligt en morgenochtend vroeg zal worden ingediend, om dit te schrappen. Dat kost niets, omdat het ook niet is ingeboekt. Dit amendement is bedoeld om de levensloopregeling niet achter te stellen ten opzichte van bijvoorbeeld rentebeleggingen.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik was wel met de dividendbelasting bezig, maar was nog niet toegekomen aan de dividendbelasting in relatie tot de levensloopregeling. Ik kom daar zo dadelijk aan toe. Ik heb het zojuist gehad over de dividendbelasting als zodanig. Ik ga nu over tot de levensloop en daarbij komt dit onderwerp straks aan de orde.

Ik aarzel om de levensloop hier te behandelen. Het is natuurlijk een voorstel waarbij het kan. In die zin voel ik mij een beetje belemmerd, omdat minister De Geus hier niet aanwezig is.

Het amendement mevrouw Van Vroonhoven en de heer Crone op stuk nr. 39 beoogt het keuzemoment tussen spaarloon- en levensloopregeling in 2006 gedurende het hele jaar mogelijk te maken, in plaats van alleen op 1 januari 2006. Het heeft mij deugd gedaan dat niet is gezegd – zoals ik wel in kranten heb gelezen – dat dit vanwege de onduidelijkheid van de regeling zou zijn, of dat er overgangsrecht nodig is. Dit is zelfs door sprekers nadrukkelijk ontkend. Er is gezegd dat mensen de kans moeten krijgen. Het amendement dient als een dubbele kans voor de levensloopregeling te worden beschouwd, als men in het jaar 2006 voor de levensloopregeling kan kiezen. Dit klinkt sympathiek.

Het amendement brengt echter wel een complexere uitvoering met zich mee en biedt daardoor een grotere kans op misbruik. Het amendement heeft dus budgettaire risico's. Die zijn overigens niet bepaalbaar en worden daardoor niet gedekt. Daarnaast kan de werknemer altijd zeggen dat hij met ingang van 2006 de stortingen op het spaarloon stopzet en gedurende het jaar bekijkt wat hij zal doen. In die zin kan men zeggen dat de mogelijkheid er is als men zelf de automatische betalingen in spaarloon zou stoppen. Dan is de herstelmogelijkheid niet nodig, tenzij je ervan uitgaat dat het gedoe is dat de mensen op de hoogte moeten zijn van de mogelijkheid, door hun automatische overboekingen te stoppen. Tegenover dat gedoe staat natuurlijk wel dat banken en verzekeraars die op dit moment de spaarloonregeling uitvoeren hierdoor extra administratieve lasten krijgen. Ik kan niet uitsluiten – maar ik weet niet hoe dit in de praktijk zal gaan – dat de kosten daarvan in een enkel geval in rekening gebracht zullen worden. Dat is aan het individuele contract dat met degene die een spaarloonregeling heeft, is afgesproken.

Het amendement komt sympathiek over, maar er zitten wel wat haken en ogen aan, en voor banken en uitvoerders van de levensloopregeling ook extra kosten. Ik sluit niet uit dat deze extra kosten uiteindelijk in rekening worden gebracht bij degenen die meedoen aan de spaarloonregeling en bij degenen die meedoen aan de levensloopregeling. Dit kan nooit ten laste van de overheid komen. Ik vind het amendement sympathiek en

laat het oordeel aan de Kamer, maar ik vind het niet helemaal probleemloos.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): De staatssecretaris verwijst naar eventuele extra kosten, maar ik wijs hem erop dat de mensen dan wel weten waar zij aan toe zijn.

Grosso modo hoor ik een positieve inslag bij de staatssecretaris. Is hij het wel met de indieners van het amendement eens, dat wij hiermee de levensloopregeling een vliegende start kunnen geven?

Staatssecretaris **Wijn**: Ja, dat heb ik ook aangegeven door te zeggen "dubbele kans". In het amendement staat dat het voorstel gedurende het hele jaar zal gelden. Misschien kunnen de indieners overwegen om de terugstortmogelijkheid die erin zit te beperken tot enkele maanden, in plaats van tot een heel jaar, omdat dit goed is voor de banken en de verzekeraars. Ik zou dat van de Kamer een aardige geste vinden aan de banken en verzekeraars.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): U hebt ook even de andere indiener aangekeken. Wij komen daar onderling wel uit.

De heer **Crone** (PvdA): Daar komen wij wel uit, maar ik vind het een beetje overdreven om nu over hoge kosten voor banken en verzekeraars te spreken, want zij krijgen ook een extra kans. Ik heb dit uitgelegd aan de hand van een voorbeeld. Mensen blijven nu allemaal op de automatische piloot in de spaarloonregeling zitten, want dat zijn zij gewend. Zij leggen ongeveer € 650 in, meer mag niet. Als die mensen overstappen op een levenslooppproduct en meer gaan sparen – dat mag, zelfs 12% – dan is ook de verdienste voor de verzekeraars hoger, want dan kunnen zij 12% beleggen in plaats van € 650. Dus er zitten ook enorme kansen in voor die verzekeraars. Wat zijn het toch een sukkel dat zij niet snappen dat de mensen voor wie zij het doen, namelijk hun klanten, vragen om extra bedenktijd. Dan helpen wij hen aan extra bedenktijd, en is het weer niet goed! Opportuniteiten, zou ik zeggen tegen de heren. Kansen!

Staatssecretaris **Wijn**: Zonder de kwalificatie van de heer Crone over te willen nemen, geef ik toe dat hij gelijk heeft dat hier voor de verzekeraars een fantastische marktkans ligt. Ik ga ervan uit dat men te zijner tijd vanuit de verzekeringsbranche zal opmerken over dit kabinet: wat hebben wij veel kansen van dit kabinet gekregen ...

De heer Crone vroeg naar de dividendbelasting in samenhang met de levensloopregeling. Voorzover ik weet heeft hij daarover nog geen amendement ingediend.

De heer **Crone** (PvdA): Dat komt eraan.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik begrijp dat het amendement zou inhouden dat niet de werknemer maar de uitvoerder van de levensloopregeling de ingehouden dividendbelasting kan verrekenen. Die dividendbelasting moet dan worden bijgeschreven op het levenslooptegoed. Later komt dat eruit als verlov wordt opgenomen.

Daar is iets voor te zeggen, want het neemt een onbedoeld voordeel weg, namelijk dat in box 1 de 25%

Wijn

dividendbelasting onbelast blijft. Tegelijkertijd treedt de levensloopregeling over een week of zes in werking. Banken en beheerders van beleggingsinstellingen hebben hun systemen al vrijwel op orde. Daarom hebben wij er op dit moment niet voor gekozen om een dergelijk voorstel te doen.

Omdat het amendement nog niet is ingediend, heb ik nog niet kunnen overleggen met mijn collega van Sociale Zaken. Misschien kan de heer Crone het meenemen naar volgende week.

De heer **Crone** (PvdA): Ik wil het best meenemen naar volgende week, maar misschien zegt men dan dat ik te laat ben omdat het Belastingplan vorige week is behandeld. Ik begrijp dat de langere bedenktijd te maken heeft met de VPL, maar u zei daarnet dat het geen slecht plan is; u mag dit ook in een nota van wijziging meenemen. U mag er ook morgen over nadenken.

Staatssecretaris **Wijn**: U kunt erover nadenken of u het amendement volgende week wilt indienen. U hoort van mij geen uitgesproken negatieve reactie op een amendement dat u eventueel zou hebben ingediend, want er is wel iets te zeggen voor het systeem dat u voorstelt. Als u een amendement volgende week indient zullen wij niet zeggen: er zijn nu nog maar vijf weken en vorige week waren er nog zes. Dat zou flauw zijn. Ik heb het liefst dat wij dit onderwerp behandelen in het bijzijn van minister De Geus. Ik geef aan dat er best wat te zeggen is voor het systeem dat u voorstelt. Als u een amendement terzake indient, zal ik niet zeggen dat het kabinet de aanneming ervan ontraadt.

Mevrouw Dezentjé Hamming heeft gevraagd naar de afdrachtvermindering voor de scheepvaart. Het is waar dat aftrekposten in de loonsfeer direct doorwerken naar de afdrachtvermindering. Dat geldt ook voor deze afdrachtvermindering. Overigens geldt dat ook voor de afdrachtvermindering voor speur- en ontwikkelingswerk. Het is bijna een automatisme dat dat eruit valt. In die zin heeft elke wijziging van een tarief van de loonbelasting meteen gevolgen voor de mate waarin de afdrachtvermindering te gelde kan worden gemaakt. Dat is zowel positief als negatief. In 1994 is bij de bespreking van de zeedagenaftrek gezegd dat er nu eenmaal plussen en minnen zijn. Wijzigingen in de wet leiden soms tot een hogere afdrachtvermindering door lagere premies. Ergo, het systeem valt samen te vatten met de woorden: you win some, you lose some. Nu wordt gevraagd om voor een kleine groep een uitzondering te maken, maar die uitzondering is inhoudelijk zeer moeilijk te verdedigen. Daarom vind ik dat wij het inherente gevolg van het systeem moeten billijken.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): U spreekt van een uitzondering voor een kleine groep. Echter, er is al een uitzondering. Zouden hier dan niet aparte regels moeten gelden? Nogmaals, werkgevers en werknemers in de scheepvaartsector hebben een budgettair neutrale oplossing voorgesteld. Bent u daar dan niet gevoelig voor?

Staatssecretaris **Wijn**: Het is altijd fijn als men voor een budgettair neutrale oplossing kiest. Dat geldt ook als men het tarief van 52% naar 60% brengt en een overeenkomstig bedrag in de tweede schijf terugboektoekt. Dan werkt men ook budgettair neutraal. Bij mijn

afwijzing heb ik het niet over dit aspect. Het gaat erom dat meerdere afdrachtverminderingen gelden. Denk aan speur- en ontwikkelingswerk. Al die afdrachtverminderingen hebben een rechtstreekse doorwerking op de ruimte voor de levensloop. Je kunt zo'n element niet in het ene geval, bijvoorbeeld bij de zeedagen, in aanmerking nemen, maar dat dan in het andere geval niet doen. Dat is de moeilijkheid. Wij hebben nu eenmaal te maken met een bepaald systeem. De aftrekposten in de loonsfeer hebben hun doorwerking bij de afdrachtverminderingen. Soms kan het effect zijn dat lagere premies gelden. Dat is een feit. In deze specifieke sector geniet men een voordeel, maar tegelijk moet je zeggen: elk voordeel heb zijn nadeel. Het mes snijdt aan twee kanten: lagere premies, maar ook minder levensloopruimte.

Voorzitter. Ik kom te spreken over het onderwerp buitengewone uitgaven. De heer Vendrik is even weg en dus stap ik gauw hierop over.

De **voorzitter**: De heer Vendrik luistert mee en dus stel ik voor dat u gewoon uw betoog vervolgt.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik zie de heer Vendrik binnenkomen. Ere wie ere toekomt: als het gaat om dit dossier heeft de heer Vendrik in de afgelopen jaren zeer hard gewerkt. Ik vrees dat dit het eerste jaar wordt waarin ik niet met hem meega. Ik doel nu op zijn voorstel dat hij met zijn amendement doet. Daarmee wil hij brillen uit het pakket halen, maar de rollator erin laten. Ik vind het heel moeilijk uit te leggen waarom iemand met een bril van min 13 niet chronisch ziek of gehandicapt zou zijn en iemand met een rollator wel. Dit geeft precies aan waarom wij over de regeling voor de buitengewone uitgaven fundamenteel van gedachten moeten wisselen. Ik zeg niet dat het onzin is om de brillen uit het pakket te halen. Ik zeg ook niet dat het onzin is om de huisapotheek eruit te halen. Dat al helemaal niet, want aan de huisapotheek zit weinig buitengewoons. Het kabinet komt GroenLinks al een heel eind tegemoet, want het voorstel van het kabinet kent een hoog nivellerend element. Ik pleit ervoor dat wij eerst bekijken hoe wij in de toekomst moeten omgaan met de buitengewone uitgavenregeling. Dat zal niet gemakkelijk zijn, maar ik heb er alle vertrouwen in dat de ambtenaren met een verstandige manier komen om er in de toekomst mee om te gaan.

Ik heb nog twee andere argumenten. Dat wil ik ook zeggen tegen de woordvoerders die hebben gezegd dat zij misschien met de heer Vendrik meegaan en dat zij er positief tegenover staan.

Uit het onderzoek van NIVEL blijkt dat 47% van de chronisch zieken en gehandicapten de post hulpmiddelen voor gemiddeld € 450 opvoert. Daarin zitten ook brillen et cetera. Als wij de brillen eruit halen als specifieke uitgave, kan dat ook ten nadele zijn van chronisch zieken en gehandicapten. Daarbij blijft het opblaasargument staan dat de vermenigvuldigingsfactoren ook op de forfaits van toepassing zijn. Op die manier kun je bijvoorbeeld voor een gehoorapparaatje, dat relatief goedkoop is, soms het drie-, viervoudige terugkrijgen. Dat geldt ook voor de rollator.

Ergo, ik vind het sleutelen aan kostenposten op dit moment een te grote ingreep in de buitengewone uitgaven. Wij willen juist de samenhang tussen buitengewone uitgaven en zorgtoeslag bekijken: wat is

Wijn

nu wel buitengewoon en wat niet? Daarom ontraad ik aanneming van het amendement.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Wat zal ik zeggen?

De **voorzitter**: Wat u op uw hart heeft!

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Dat zijn veel dingen, maar u wilt graag dat ik het kort houd.

Ik heb een reactie en een vraag. De reactie is dat de verkrapting van de definitie voor de specifieke kosten mij mede is ingegeven in eerdere debatten met de staatssecretaris. Hij gaf het al aan met het voorbeeld van de bril: met een beetje dure bril maak je meteen aanspraak op het chronischziekenforfait; is dat wel redelijk? Dat vond ik een terecht punt. Dat is een reden waarom ik dat in het amendement heb gestopt. Ik begrijp ook wel dat het een tegenreactie uitlokt, of het nu de rollator is of een bril met een sterkte van min 13, maar op een gegeven moment moet ergens de grens worden getrokken. Ik heb die grens getrokken. Die is in zekere zin beter dan wij nu hebben, maar ik geef onmiddellijk toe dat je daarover kunt twisten.

De staatssecretaris en ik waren "partners in crime": die 96 mln. moest echt naar chronisch zieken en gehandicapten. De intentie van mijn amendement is dat het vooral bij de mensen met hoge specifieke kosten terecht komt. Ik heb altijd begrepen dat er sympathie voor bestond bij collega's en dat wij ons vooral over die groep zorgen maakten. Ik hoop dat de staatssecretaris die intentie deelt. Doet hij dat? Als dat namelijk het geval is, hebben wij toch een stap gezet. Dan kunnen wij kijken of wij in dit debat nader tot elkaar kunnen komen. Het is niet mijn intentie om hier met gescheiden geesten de zaal uit te wandelen. Als wij een stap kunnen zetten, ben ik graag bereid tot bewegen, maar dan wel op basis van dezelfde intentie. Laten wij proberen die 96 mln. die GroenLinks en het CDA graag echt terecht willen laten komen bij chronisch zieken en gehandicapten vooral terecht te laten komen bij de groep met hoge specifieke kosten. De staatssecretaris zegt dat 47% van de groep chronisch zieken en gehandicapten gemiddeld € 450 aan specifieke kosten opgeeft. Als een deel van die groep door het uitzonderen van de bril onder de grens van € 311 valt en daardoor het chronischziekenforfait niet krijgt, dan is dat de prijs die wij willen betalen. Voor deze groep met lage specifieke kosten is het aannemelijk dat er minder verborgen kosten zijn. Het is ook vanzelfsprekend dat zij niet dat forfait mogen meeslepen als compensatie voor die verborgen kosten. Ook dat vind ik niet zo'n sterk argument.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik had het overigens over de post hulpmiddelen toen ik het over het onderzoek had. Verder vind ik het eigenlijk vreemd dat u mij deze vraag überhaupt stelt. U vraagt wat mijn intentie is. Ik heb voorgesteld de drempel te verhogen. En voor wie is het behalen van de drempel relatief makkelijk? Voor chronisch zieken en gehandicapten. U zegt vervolgens dat het geld terecht moet komen bij chronisch zieken en gehandicapten. Wat doen wij? Wij verhogen de vermenigvuldigingsfactor. Het bevalt mij niet dat er in uw rustig gebrachte interruptie een toontje sluipt alsof wij verschillende intenties hebben. Die verschillen zijn er niet, want de nota van wijziging wil ervoor zorgen dat het bedrag dat voor de buitengewone uitgaven ter

beschikking staat, beter terecht komt bij chronisch zieken en gehandicapten. Wij verhogen een stukje van de drempel, opdat chronisch zieken en gehandicapten die drempel makkelijker zullen bereiken. De vermenigvuldigingsfactor wordt verhoogd omdat die factor juist toeziet op mensen met specifieke kosten. U stelt echter voor om te gaan rommelen, te gaan muteren in die specifieke kosten. En dan zou het ineens wel de intentie zijn om het terecht te laten komen bij de chronisch zieken en gehandicapten. Ik betoog juist dat wat u doet met die specifieke ziektekosten, geen garantie geeft dat dat voor chronisch zieken en gehandicapten beter uitpakt. Ik heb u daarvoor een paar voorbeelden gegeven. Doet u deze interruptie nu niet langs de weg van de intenties, nadat wij zo goed samengewerkt hebben. Daar kan bij mij geen twijfel over bestaan.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Het gaat hier volgens mij echt om een misverstand. Ik heb niet gevraagd of het de intentie van de staatssecretaris is om het geld bij chronisch zieken en gehandicapten terecht te laten komen. Dat was mijn punt helemaal niet en daar spreek ik de staatssecretaris ook niet op aan, want dat zie ik. Op het moment dat de staatssecretaris 96 mln. vrijspeelt via het verhogen van de drempel en het loslaten van het maximum aan de drempel voor buitengewone uitgaven, om dat geld te verwerken in de aftrekpost specifieke kosten als onderdeel van die buitengewone uitgaven, dan is dat uiteraard geen discussiepunt meer. Dat vraag ik de staatssecretaris dus ook niet. Ik vroeg hem wel of hij mijn intentie rond de bestemming van het geld deelde. Dat was mijn vraag. Ik wilde daar verder niets mee insinueren. Dat is echt een misverstand.

Staatssecretaris **Wijn**: Dan vind ik het een evidente vraag, die ik ook aan de heer Vendrik kan stellen. Waarom brengt hij het ouderdomsforfait onder de vermenigvuldigingsfactor? Als hij dat doet met het chronischziekenforfait en het arbeidsongeschiktheidsforfait, dan kunnen wij nog een discussie hebben over de maatvoering, maar hij brengt het ouderdomsforfait zelfs onder de vermenigvuldigingsfactor. Daarvan kun je natuurlijk niet op voorhand zeggen dat dat dus goed is voor chronisch zieken en gehandicapten.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Is de staatssecretaris het eens met de intentie achter het amendement om de beschikbare 96 mln. vooral terecht te laten komen bij mensen met een chronische ziekte of een handicap met veel specifieke kosten? Dat kan ook betekenen: ouderen. Zij zijn helaas vaker chronisch ziek of gehandicapt dan jongeren. Zij krijgen niet zomaar de faciliteit dat hun forfait, het ouderdomsforfait, onder de vermenigvuldigingsfactor wordt gebracht. Nee, zij moeten eerst over de drempel van € 311 voor specifieke kosten. De definiëring daarvan maken wij krappere. Nogmaals, het is mijn intentie om ervoor te zorgen dat die beschikbare 96 mln. terecht komt bij mensen met hoge specifieke kosten in verband met een chronische ziekte of een handicap. Wij kunnen discussiëren over de vraag of dat met mijn amendement lukt. Ik sta open voor debat; het blijft een lastige systematiek. Ik insinueer niet. Ik vraag de staatssecretaris slechts of hij het eens is met mijn intentie. Die dure 96 mln. moet vooral bij de groep met de meeste kosten terecht komen. Uit het onderzoek blijkt dat die groep er in de overgang van 2003 naar 2004

Wijn

minder op vooruit is gegaan of zelfs verlies heeft geleden, indien men in 2003 al op grond van de oude regeling gebruik mocht maken van de chronischzieken-faciliteit.

Staatssecretaris **Wijn**: Dan is het toch goed dat wij de intentie goed hebben uitgesproken. Wij gaan met de intentie waarmee wij naar binnen gingen dus ook naar buiten, zij het dat wij over de invulling van die intenties misschien van mening verschillen. Ik heb daarom een vraag aan de heer Vendrik. In mijn nota van wijziging stel ik voor om de drempel iets te verhogen. Daarover zijn wij het met elkaar eens. Door het verhogen van de vermenigvuldigingsfactor, die helemaal van toepassing is op de specifieke kosten, stemmen wij het bedrag van 96 mln. beter af op de mensen met specifieke kosten. De heer Vendrik gaat een stap verder en wil zelfs in de specifieke kosten iets wijzigen. Dat gaat mij na de afgelopen jaren een brug te ver. Ik weet dan immers niet meer of de definitie van de specifieke kosten nog wel voldoende aansluit bij het zijn van gehandicapt of chronisch ziek. De heer Vendrik wil de brillen eruit halen, maar de rollator erin laten. Dat is nou precies waar het wringt. Ik snap wel dat hij bij die brillen uitkomt, maar dan kan ik hem ook vragen waarom de rollators er niet uit hoeven. Waarom is iemand met een bril van min dertien minder chronisch ziek of gehandicapt dan iemand met een gehoorapparaat dat op de allerlaagste stand kan worden ingesteld? De heer Vendrik verandert zaken in de specifieke kosten. Daar stop ik, want dan is het voor mij niet meer precies duidelijk wat wij willen. Dat er een probleem is en dat de buitengewone uitgaven zo langzamerhand niks meer te maken hebben met buitengewoon zijn, daarover zijn wij het met elkaar eens.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): De staatssecretaris vraagt mij: als de bril eruit gaat, waarom de rollator dan niet? Die vraag geldt natuurlijk ook voor de staatssecretaris. Hij maakt het in zijn voorstel mogelijk dat op de specifieke kosten, inclusief bril en rollator, van mensen met een verzamelinkomen beneden grofweg € 30.000 een vermenigvuldigingsfactor van meer dan twee wordt toegepast.

Staatssecretaris **Wijn**: Ja.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik kies voor een andere systematiek en maak de definitie van specifieke kosten beperkter. Dan geldt de vraag evenzeer voor hem als voor mij.

Staatssecretaris **Wijn**: Zeker niet.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Daar wil ik graag een reactie op.

De staatssecretaris noemt vervolgens iemand die een gehoorstoornis heeft en voor een luttel bedrag een gehoorapparaat kan kopen. Als dat de enige specifieke kostenpost is die deze persoon heeft, dan is die persoon in zijn beleving misschien wel chronisch ziek omdat hij een permanente gehoorstoornis heeft, maar de fiscale faciliteit wordt niet op grond van die titel toegepast. Het gaat juist om de persoon die op grond van een chronische ziekte of handicap veel kosten maakt. Dat is het punt. In dat geval hoort daar een ruime fiscale faciliteit voor te zijn. Daar waren wij het over eens. Ik

begrijp de redenering van de staatssecretaris over het gehoorapparaat niet. Zowel in zijn voorstel als in het mijne het gaat om een bescheiden kostenpost van € 100 of € 200 in een jaar. Dat is lastig voor de betrokkene, die dit kwalificeert als een buitengewone uitgave, maar meer ook niet indien er geen sprake is van meer specifieke kosten.

Staatssecretaris **Wijn**: Er zit toch een paradox in de redenering van de heer Vendrik. Hij versmalt de specifieke kosten om ze vervolgens met de vermenigvuldiging over het chronischziekenforfait – dan weet je al helemaal niet wat voor kosten dat zijn – onder de vermenigvuldigingsfactor te brengen. In die figuur zit een contradictie. Je haalt de brillen uit de specifieke kosten, maar een aantal andere specifieke kosten haal je er niet uit om je zo beter op de chronisch zieken te richten. Vervolgens brengt hij echter een forfait, dat natuurlijk ook ongericht is, onder de vermenigvuldigingsfactor. Dat is een contradictie.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): In een eerder debat heeft de staatssecretaris gezegd dat hij het vreemd vindt dat bij een bril van meer dan € 311 het chronisch-ziekenforfait wordt meegesleept als een indicatie van verborgen kosten. Dat zou inderdaad vreemd zijn als mensen met alleen een bril van meer dan € 311 voor de rest geen verborgen kosten hebben. Daarom juist kies ik ervoor om de definitie van "specifieke kosten" wat krappert te maken. Dan weet ik namelijk zeker dat mensen die meer dan € 311 kosten maken, bijna altijd verborgen kosten hebben. Het is dus niet contradictoir, maar consistent. Die kosten zijn bijna altijd een voorbode van veel meer verborgen kosten. Dan is iemand echt chronisch ziek en gehandicapt conform onze definitie. Het is dan ook terecht dat die persoon het chronisch-ziekenforfait krijgt.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik begrijp waarom de heer Vendrik met het voorbeeld van de bril is gekomen, maar nu geef ik het voorbeeld van de rollator. Je koopt een rollator van € 312. De heer Vendrik telt daarbij dan € 776 aan chronischziekenforfait bij. De som daarvan wordt dan nog eens met 2 vermenigvuldigd. Je zit dan ineens op een aftrek van meer dan € 2000 terwijl het om een rollator van € 312 gaat. Ik begrijp dat hij dat bij de bril te gek voor woorden vindt, maar bij de rollator geldt toch hetzelfde? De heer Vendrik stelt een verschuiving in de specifieke kosten voor waarvan ik zonder een breed onderzoek naar de buitengewone uitgaven niet meer kan overzien of het nog om rechtvaardige zaken gaat. Ik zeg overigens niet dat de heer Vendrik iets onrechtvaardigs voorstelt. Mijn voorstel gaat in zijn richting en voor het overige vind ik dat wij het daar even bij moeten laten. In de eerste helft van volgend jaar zal hierover worden gerapporteerd. Ook wat betreft de buitengewone uitgaven zijn wij een beetje vastgelopen en daarom doe ik nu liever even niets meer na de aanpassingen op prinsjesdag en naar aanleiding van de motie-Halsema/Verhagen.

Ik kom nu in willekeurige volgorde te spreken over een aantal onderwerpen. De heer Crone heeft een amendement ingediend met betrekking tot de kennisbox. Het kabinet heeft te kennen gegeven niet veel te voelen voor een kennisbox maar open te staan voor argumenten. Die argumenten moeten naar voren worden gebracht in de

Wijn

brede discussie over het VPB-pakket 2007. Dan weten wij ook beter wat wel en niet kan in Europa en kunnen wij een afweging maken tussen ingroeimodellen en modellen waarbij het in één keer wordt ingevoerd. Daarom ook ontraad ik aanneming van dit amendement. Wij komen hierover nog wel te spreken aan de hand van de nota Werken aan winst.

In de fiscale werkgroep van de Europese Raad is gesproken over de vraag hoe om te gaan met de bpm. Toen bleek dat een meerderheid van mening is dat deze aankoopbelasting niet hoeft te worden afgeschaft. Daar zijn wij niet ongelukkig mee. De bpm mag bijvoorbeeld in het kader van de kilometerheffing afgeschaft, maar de EU stelt ons niet voor een voldongen feit. Ook ik heb het bericht in de krant gelezen over constructies om de bpm te omzeilen. Het was prettig dat het bedrijf bij naam werd genoemd. In dergelijke specifieke situaties wordt altijd gekeken naar het totale feitencomplex. Mijn eerste indruk op basis van het krantenbericht is dat wij hier goed naar moeten kijken. Als de Belastingdienst ergens dergelijke constructies opmerkt, wordt er hard ingezet om die te bestrijden.

Ik wil graag een jaar ervaring opdoen met de voorfinanciering van bpm door ondernemers, dus tot 1 juli 2006. Er kan in het begin best sprake zijn geweest van aanloopproblemen. Ik heb de indruk dat wij na een jaar wel kunnen vaststellen of de overgrote meerderheid van de bij de Belastingdienst bekende ondernemers weet hoe het zit. Wij kunnen misschien iets doen voor een vrijstelling in de showroom om op die manier te voorkomen dat er geld wordt rondgepompt, maar er zullen natuurlijk altijd uitzonderingen zijn, want je kunt niet altijd alles met gesloten beurzen doen. Mevrouw Dezentjé Hamming heeft haar punt goed gemaakt, maar ik wil een jaar ervaring opdoen. Bij het volgende Belastingplan kunnen wij dan bezien of er een aanpassing nodig is. Wij staan altijd open voor suggesties.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Waarom zouden wij daarmee wachten? De ondernemers wijzen er nu al op dat er zo nu en dan sprake is van een liquiditeitsprobleem. De terugvordering is niet altijd binnen een maand afgerond ook al was dit vorig jaar beloofd. Ik kan niet beoordelen in hoeveel gevallen hiervan sprake is. Kan de staatssecretaris aangeven in hoeveel gevallen die termijn van een maand wordt overschreden? Wij kunnen dan beoordelen of de Belastingdienst zich aan de afspraken houdt. Dit probleem kan volgens mij met een eenvoudige praktische oplossing het hoofd worden geboden. Waarom zouden wij daar dan mee wachten tot het Belastingplan 2007? Dit is toch verspilling van tijd.

Staatssecretaris **Wijn**: Het systeem is nu een maand of vijf oud. Ik heb begrepen dat in de meerderheid van de gevallen de termijn van een maand wordt gehaald. Ik vind het reëel om het dan een jaar aan te kijken. Ik denk dat de ondernemers die hierdoor in liquiditeitsproblemen komen, wel door hun bank zullen worden geholpen. In het normale verkeer tussen bank en cliënt kan hier meestal wel een mouw aan worden gepast. Ik snap wel wat mevrouw Dezentjé Hamming zegt en ik denk dat wij misschien een vrijstelling voor de showroom moeten overwegen. Ik wil dit wel nauwgezet bezien om te voorkomen dat er misbruik kan ontstaan. Er mogen geen risico's worden neergelegd bij de dealer of bij de aankoper van de auto. Ik vraag de Kamer daarom

vriendelijk om mij een jaar de tijd te gunnen. Ik kom hier volgend jaar met prinsjesdag op terug. Bovendien krijgen wij het natuurlijk praktisch gezien ook niet voor elkaar om na vijf maanden ervaring, zes weken voor het einde van het jaar nog naar een andere systematiek over te gaan.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): De staatssecretaris sprak over de sluiproute in het voorbeeld dat is genoemd en zei dat er keihard moet worden ingegrepen. Welke instrumenten heeft hij om zo'n sluiproute af te snijden?

Staatssecretaris **Wijn**: Ik moet uitkijken met precieze bewoordingen. Uit mijn studietijd heb ik een mooie Latijnse kreet onthouden, namelijk "fraus legis". Later heb ik begrepen dat je daarmee ontzettend moet uitkijken, omdat het een uitgeprocedeerd juridisch begrip is geworden in de fiscaliteit. Maar het zit in die hoek. Het gaat om de vraag of het een constructie is met als duidelijk doel om de wet te omzeilen of aan belasting te ontkomen. Er zijn ook andere discussies over de bpm die te maken hebben met internationaal gebruik, internationale huur en verhuur. Er loopt ook een enkele rechtszaak over. Zoals het voorbeeld in de krant werd gepresenteerd, had het er alle schijn van dat het een belastingconstructie is die wij vanwege dat feit kunnen aanpakken. Dit voorzover wij dat hebben kunnen zien. Wij kunnen dat niet op dit individuele geval van toepassing verklaren, want daarvoor kennen wij de feiten niet. Bovendien ben ik in dat geval gehouden aan mijn geheimhoudingsplicht.

Een aantal woordvoerders hebben de differentiatie in de bpm naar voren gebracht. Moet die differentiatie relatief of absoluut zijn? Ik denk dat de heer Crone het juist zei. Het relatieve sluit namelijk aan bij de wijze waarop mensen kiezen welke auto zij nemen. Iemand die een auto koopt, zal eerst bepalen in welke klasse hij een auto koopt. Koopt hij een auto uit het topsegment of een kleine middenklasser? Hij zal kijken of zo'n auto past bij zijn gebruiksvoorkeur, status of in het setje auto's waaruit hij mag kiezen voor de auto van de zaak. De heer Van As zal dit wel herkennen. Vervolgens zet men een aantal van die auto's op een rijtje. Binnen die groep wordt vervolgens gekeken waarop het grootste bpm-voordeel wordt behaald. Dat is relatief. Daarom zou ik niet naar een absoluut systeem willen gaan. Als bijvoorbeeld in de klasse grote middenklasse, mooie grote auto's van € 60.000 à € 70.000, niet één auto een differentiatie zou hebben naar bpm, dan werkt het instrument niet meer. De heer Rouvoet is van mening dat het systeem absoluut moet zijn, maar de facto is dat al zo. De kleinere auto's hebben sowieso relatief minder uitstoot. Daar zal het vaste bedrag van de bonus-malus relatief zwaarder uitpakken. In die zin kun je de redenering ophouden dat in de huidige relatieve differentiatie toch absolute kenmerken zitten.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Dit raakt precies aan het punt waarop ik een motie overweeg. Ik wil nu niet zozeer verschuiving van de relatieve naar de absolute zuinigheid bepleiten. Maar volgens mij moet er een matrixbenadering denkbaar zijn waarbij wordt voorkomen dat auto's die 1:3, 1:4 of 1:5 rijden, per saldo relatief gunstig uit de premiereregeling springen of worden gesubsidieerd ten opzichte van het lagere prijssegment. Dit is namelijk het kabinetsvoorstel dat de staatssecretaris

Wijn

ris verdedigt. Je zou dit ook anders kunnen aanpakken. Mijn voorstel is om dit te combineren. Dit kan bijvoorbeeld door de malus in de lagere prijssegmenten lager te stellen dan in de hogere prijsklassen. Volgens mij is dat een combinatie van relatief en absoluut die zeer wel verdedigbaar en uit te werken is. Hiermee wordt het effect voorkomen dat wij allebei niet willen. Dit doet niets af aan het feit dat het koopgedrag van een consument zodanig is dat men binnen een prijssegment gaat kijken en vergelijken, want dat effect houdt je in het door mij voorgestelde systeem.

Staatssecretaris **Wijn**: Dan moet ik even afwachten wat de heer Rouvoet precies van de regering wil en welke motie hij daarover indient. Ik laat dat op mij inwerken en kom dan wel met een oordeel.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): In die motie zal niet veel meer staan dan wat ik nu zeg. Naast de relatieve zuinigheid moeten wij ook de absolute zuinigheid daarin verwerken. Dat kan door alleen de malus in het lagere prijssegment lager vast te stellen dan in het hogere, waardoor je een combinatie van die effecten krijgt. Het koopgedrag van consumenten zal er niet door veranderen, want zij zullen nog steeds binnen een segment naar relatieve zuinigheid kijken. Daarnaast heb je het element van de absolute zuinigheid verdisconteerd en dat lijkt mij alleen maar gunstig.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik vind het al niet heel gemakkelijk om de huidige matrix in één keer toe te lichten, maar u stelt nu eigenlijk een driedimensionale matrix voor. De huidige matrix bestaat uit de categorieën A tot en met G. Daarbinnen maken wij onderscheid naar hybride en niet-hybride. U wilt in elke cel van de matrix een nieuwe matrix invoeren, in de vorm van een soort staffel.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Voorzitter...

De **voorzitter**: Dit is nu de derde keer dat u over dit onderwerp van gedachten wilt wisselen. Ik stel voor dat u een motie indient. De staatssecretaris zal daar dan op reageren.

Het woord is aan de heer Vendrik.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Mijn voorstel zou zijn om in de categorie "PC-Hooftractoren" op het meest vervuilende exemplaar, dat één op twee rijdt en een enorme CO₂-uitstoot veroorzaakt, een forse malus te zetten via de bpm. Dat geldt kan ten dele worden gebruikt om het schoonste exemplaar, in de categorie auto's die minder verbruiken dan één op twintig, juist zwaar te bevoordelen. Is dat mogelijk, of wil de staatssecretaris per soort auto precies budgettair neutraal blijven wat betreft de bonus-malus? Zo lees ik zijn voorstel.

Staatssecretaris **Wijn**: In de categorie SUV's wordt de zuinigste al ingedeeld in klasse A en de minst zuinige in klasse G. Althans, de Europese Commissie bepaalt de wijze van indelen. Als je in de vervuilendste klasse zit, krijg je een malus op de bpm. Zit je in de zuinigste klasse, binnen de categorie SUV's, moet je er iets bovenop doen. Ik ga er nu vanuit dat de SUV's een categorie vormen, maar ik ken niet de exacte benchmarks. Bij SUV's loopt de gradatie misschien van één op vijf naar één op vijftien. Bij een kleinere auto

loopt deze misschien tussen één op acht en één op twintig. Per klasse is er een "spread" van één op zoveel naar één op zoveel, enzovoort. Langs die spread zijn wij aan het differentiëren. Om daarbinnen ook nog naar absolute zuinigheid te differentiëren, zie ik niet één, twee, drie voor mij.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Wat is het probleem? Hoe zuiniger een auto is in absolute zin, des te groter het voordeel. Voor een auto die één op dertig rijdt, waar ik misschien ooit nog eens in kom te rijden, krijgt men een voordeel ten nadele van de auto waarin de heer Van As rijdt; die rijdt namelijk vier op één, zo begreep ik van hem. Nou ja, goed dan, één op twee.

De **voorzitter**: Ik stel voor dat wij bij het onderwerp blijven, ook gezien het tijdstip.

Staatssecretaris **Wijn**: Mijnheer Van As, ik zal u een beetje helpen: wij hebben het over de auto van mevrouw Van Gent... ik bedoel van de man van mevrouw Van Gent.

De klasse-indeling wordt al vastgesteld op basis van het absolute verbruik. Nu wordt een dubbele indeling voorgesteld, waarbij er binnen de al bestaande relatieve indeling nog eens een extra indeling wordt gemaakt naar absolute zuinigheid. Ik zie dat niet, omdat de relatieve indeling al is gebaseerd op het absolute onderscheid in verbruik. Ik denk dat wij chronisch langs elkaar heen praten, maar ik weet één ding. Als je de zuinigste auto koopt uit de categorie middenklasser, heb je bpm-voordeel. Als je de minst zuinige koopt in absolute zin, heb je een nadeel.

Het amendement van mevrouw Dezentjé Hamming heeft betrekking op de vraag of je de zuinigheid moet meten bij aankoop of bij levering. Wij zijn daarin afhankelijk van Europa. Als Europa een nieuwe indeling maakt, dan volgen wij die gewoon. De levertijden van nieuwe auto's hangen af van de fabrikant. Soms staat een nieuwe auto al ergens klaar en soms wacht je zes maanden voordat die geleverd wordt en kun je op internet volgen waar je zit in het proces van productie. Het kan een enkele keer voorkomen dat de relatieve zuinigheid van de nieuwe auto gedurende de wachttijd verandert, soms in je voordeel, soms in je nadeel. Ik denk dat dealers de kopers gewoon moeten waarschuwen dat naarmate de levertijd langer is, het risico toeneemt dat de relatieve positie van hun nieuwe auto vanwege nieuwere modellen op de markt verandert. Ik zie geen mogelijkheid om dat te wijzigen. Dit verschijnsel zal zich blijven voordoen. Ook hiervoor geldt weer: you win some, you lose some. Bovendien hoor ik van de Belastingdienst dat ten minste 99% van de verkochte auto's bij levering geen ander label heeft dan bij de koop. Dan lijkt het een overzichtelijk probleem.

Voorzitter. Dan kom ik op het onderwerp brandstoffen. De fractie van het CDA heeft een vraag gesteld over biobrandstoffen. Dat onderwerp moet de Kamer bespreken met staatssecretaris Van Geel. Als volgens uw Kamer de bijmengpercentage verplicht omhoog moet, moet dat primair besproken worden met staatssecretaris Van Geel. Mevrouw Dezentjé heeft volgens mij gelijk dat de prijs dan vermoedelijk iets omhoog gaat. Fiscaal doen wij het in het eerste jaar en daarna zijn het plichten die onder de wetgeving van VROM vallen. Dat betekent dat ik daar niet verder over wil spreken.

Wijn

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Voorzitter. Ik wil de staatssecretaris toch even van repliek dienen. Wij hebben het hier over fiscale maatregelen. In die zin vindt onze fractie het toch belangrijk dat dit onderwerp als onderdeel van het belastingplan aan de orde komt en behandeld wordt.

Staatssecretaris **Wijn**: Voorzitter. Er zijn ook vragen gesteld over puur plantaardige olie en de vrijstelling van projecten daarvan. Had mevrouw Van Vroonhoven daarover een amendement ingediend of niet?

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Nee. Wij overwegen een motie om ervoor te zorgen dat wij de accijnsvrijstelling voor puur plantaardige olie kunnen behouden. Nu wil het kabinet naar een stimuleringsregeling toe en daar zijn wij geen voorstander van.

Staatssecretaris **Wijn**: Voorzitter. Dan houd ik het bij wat ik hierover in het wetgevingsoverleg heb gezegd. Ik wacht een eventuele motie af en belast de eerste termijn van dit debat daar niet verder mee.

Dan kom ik op het onderwerp huisvesting. Er is een amendement ingediend, een vrijstelling voor starters op de woningmarkt in achterstandswijken. Daar heb ik toch wat lastige vragen bij. Om te beginnen berekent VROM een jaarlijkse derving van 33 mln., terwijl het amendement uitgaat van een jaarlijkse derving van 9 mln. Het amendement is in die zin niet gedekt. Het is ook zeer de vraag of het voornemen geen dubbele rechtsongelijkheid creëert. Die vrijstelling geldt alleen in bepaalde wijken. Waarom geldt zij dan niet in andere wijken? De vrijstelling geldt ook alleen voor starters. Waarom geldt zij dan niet ook voor niet-starters? Dat zal heel lastig uit te leggen zijn aan niet-starters met een laag inkomen die ook aangewezen zijn op het segment van de goedkopere woningen en die dus misschien ook in de achterstandswijken aan het zoeken zijn.

Bovendien is het uitvoeringstechnisch ook lastig hoe dit nu allemaal moet met de notaris en de overdrachtsbelasting. Als u hiermee iets zou willen, doet u dat dan middels een subsidie. Ik zeg overigens niet dat het kabinet er dan wel voor zou zijn, maar dit lijkt mij een iets geëigender instrument. De dekking haalt u hier uit het Investeringsfonds Stedelijke Vernieuwing. Toen ik in de oppositie zat, hield zelfs de oppositie zich nog aan de regel dat je overboekingen tussen uitgaven en inkomsten of tussen twee begrotingen deed bij de financiële beschouwingen en daarna niet meer. Kennelijk is die regeling verloren gegaan. Ik zal tegen mijn partijgenoten zeggen: als wij ooit weer eens in de oppositie zitten, laat je dit dan nooit meer door een PvdA'er in de regering aanleunen. In deze zin is het amendement wat ons betreft niet goed gedekt. Dat geldt overigens ook voor het laten vervallen van het maximum in het eigenwoningforfait. U weet dat wij in de complexe hypotheekrenteaftrek niets willen veranderen. Dan fluiten wij beiden bekende liedjes.

De heer **Crone** (PvdA): Gelet op uw politieke opmerking, hoop ik dan niet dat CDA en PvdA samen een kabinet zullen vormen.

Staatssecretaris **Wijn**: Dan sluiten wij wel weer een wapenstilstand.

De heer **Crone** (PvdA): De kern is dat de Zalmnorm tegenwoordig ook voortdurend wordt overtreden door minister Zalm om de begroting sluitend te krijgen. Het echte kernpunt zal ook morgen bij de VROM-begroting terugkomen, namelijk de dekking en de vraag om hoe veel mensen het nu gaat. Gaat het om 33 mln. mensen of, naar ons idee, om 9 mln. mensen? Wij willen hieraan desnoods voor 20 mln. dekking geven. Het argument van de rechtsongelijkheid wijs ik af. Wij mogen in een territoriaal duidelijk afgebakend gebied natuurlijk dit soort zaken doen, want dat doen wij met allerlei andere voorzieningen ook. Wij zullen het morgen bij de begroting van VROM en donderdag bij de stemmingen wel zien.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik wijs er wel op dat in de fiscaliteit iets andere normen gelden voor rechtsgelijkheid en staatssteun dan in de subsidiesfeer, maar dat ontkent u ook niet. Bij de begroting van VROM zal dit wel goed worden besproken.

Het amendement tot vrijstelling in box 3 van het onderhoudsfonds van een vereniging van eigenaren vind ik een ander voorbeeld van rechtsongelijkheid. Waarom zou een huizenbezitter die netjes reserveert op zijn bankrekening voor groot onderhoud dat wel in box 3 moeten optellen, terwijl hij dit via een vereniging van eigenaren niet zou mogen doen? Ik meen dat dit schuurt. Daarom ben ik ook niet zo'n voorstander van dit amendement.

Bij de zelfstandigenaftrek 65-plus neem ik voor het gemak ook de SPOK van de heer Rouvoet. Ik herhaal dat wij echt willen afwachten waarmee de SER en de STAR zullen komen. De huidige leeftijdsgrens van 65 jaar voor de zelfstandigenaftrek vormt geen leeftijdsdiscriminatie. In die zin moet ik ook de aanneming van het amendement van de heer Irrgang ontraden.

Wat het voorstel voor cd-roms en leermiddelen betreft, wijs ik erop dat Europese regelgeving bepaalt dat schoolboeken onder het lage tarief mogen vallen en cd-roms onder het hoge tarief moeten vallen. Dat is nu eenmaal zo. Dat was al voor het beleidsbesluit het geval. Iets anders mag gewoon niet van Europa.

De heer **Irrgang** (SP): Dat is zo, maar in dit geval gaat het om een samengesteld product, namelijk van boeken met een laag tarief en cd-roms met een hoog tarief. De vraag is of in dat geval het lage tarief op het geheel moet worden toegepast of het hoge tarief. Dat is een interpretatiekwestie. Ik vraag u om die interpretatie anders te maken. Dat kunt u ook doen als u dat zou willen.

Staatssecretaris **Wijn**: Dit betekent een herhaling van het wetgevingsoverleg, waarbij wij het verschil hebben besproken tussen de kindersurprise – het chocolade-ei met het kleine cadeautje erin – en de combinatie van cd-rom en schoolboek. De hele discussie over bijkomend product, samengesteld product of wegend product hebben wij toen gevoerd. Dat is ook het stellige inzicht van de 30.000 mensen van de Belastingdienst; de macht van het getal is altijd relatief, dat begrijp ik ook wel. Dat is wat alle fiscaal geschoolden mij vertellen. Ik heb het zelf ook nog eens nageslagen in de regelgeving. Dan is het op een gegeven moment dus gewoon zo.

De heer **Irrgang** (SP): Ik blijf van mening dat sprake is

Wijn

van een interpretatie. Wij zullen dus wel zien in hoeverre dit eventueel strijdig is met het Europees recht. Volgens mij is het dan ook nog eens aan de rechter om het uiteindelijke oordeel te vellen.

Staatssecretaris **Wijn**: Dan ga ik over tot een volgend onderwerp: de vragen van mevrouw Dezentjé Hamming en de fiscale faciliteit daarbij voor gehandicapten. Gehandicapten kunnen sinds de afschaffing van het grijs kenteken voor particulieren in een auto met een grijs kenteken rijden tegen het lage tarief. Oorspronkelijk hebben wij daarbij verlangd dat sprake was van gebondenheid aan een rolstoel. Ik kan mij zelfs herinneren dat bepaald was dat deze rolstoel niet opvouwbaar mocht zijn. De bestelauto moest bovendien worden gebruikt voor het vervoer van een gehandicapte conform de definitie van de Wet voorzieningen gehandicapten. Het gaat over mensen, en dan is het wel eens vervelend, maar je moet nu eenmaal definities hanteren.

Vervolgens hebben wij dit op grond van een toezegging aan de Eerste Kamer op ruimhartige wijze toegepast. Wij hebben de eis die normaal aan bestelauto's wordt gesteld dat er een tussenschot moet zijn tussen de passagiersruimte en de laadruimte laten vallen wanneer de bestelauto wordt gebruikt voor het vervoer van iemand in een rolstoel. Er is bovendien sprake van nog een andere verruiming, namelijk dat wij de eis dat de auto uitsluitend ten behoeve van het vervoer van de invalide mag worden gebruikt, hebben laten vallen. Ook gezinsleden mogen er mee rijden, zonder dat de gehandicapte hoeft mee te rijden. Met betrekking tot overlijdensgevallen hebben wij ook een versoepeling doorgevoerd.

De faciliteit strekt zich dus nadrukkelijk niet uit tot personenauto's. Zonder in casuïstiek te willen vervallen, kun je grofweg het volgende zeggen, dat ook geldt voor de voorbeelden die mevrouw Dezentjé Hamming noemde: wie vroeger geel reed, zal nu ook nog geel rijden en wie vroeger grijs reed, zal ook nu nog grijs rijden. Het vervoer van personen die in een rolstoel zitten gebeurde altijd al met geel, omdat daarbij de verplichting geldt dat mensen naar buiten moeten kijken. Bij grijs geldt immers de verplichting dat de laadruimte geen open ramen mag hebben. Op het moment dat een autosituatie wordt voorgespiegeld waarbij iemand in de rolstoel wordt vervoerd, kon dat vroeger geen grijs zijn omdat er dan open ramen moesten zijn. De hoofdlijn in alle gevallen van casuïstiek was dus, dat als men in de situatie van vroeger geel reed, men nu ook geel moet rijden en als men in deze situatie vroeger grijs reed, dan is dat ook nu het geval.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Ik moet toch even de casuïstiek in, want wij krijgen hierover een aantal klachten. Ik leg ze daarom toch maar even aan de staatssecretaris voor. Het eerste geval betreft een gezin met vier kinderen, waarvan een gehandicapt is. Men kan bijvoorbeeld kiezen voor een Volkswagen Transporter. De bus in grijze uitvoering heeft dan geen volwaardige zitplaats voor alle gezinsleden, maar met geel kenteken wel. Dat scheelt voor dit gezin € 13.000. Wij moeten dan toch even de casuïstiek ingaan om te bezien of hier sprake is van rechtsongelijkheid. Ik begrijp misschien de uitleg van de staatssecretaris toch niet helemaal goed.

Staatssecretaris **Wijn**: De hoofdlijn is, of men grijs nodig

heeft voor het vervoer van de hulpmiddelen. Daarom is casuïstiek in deze gevallen zo lastig. Je kunt zeggen dat als men vroeger geel had men ook nu geel houdt en als men vroeger grijs had men nu ook grijs houdt. Dan is het heel moeilijk om ons in de casuïstiek te begeven. Dan krijg je te maken met zaken als: je had vroeger grijs en je hebt nu grijs, maar je zit met zoveel mensen in de auto dat het niet meer in het grijs past en daarom zou moeten overstappen naar een andere auto. Dan kwam je ook in de vroegere situatie bijna altijd al terecht bij busjes die geschikt zijn voor het vervoer van meer personen. Zij hebben altijd al een geel kenteken gehad en hebben nooit een grijs kenteken gekregen, omdat in dergelijke busjes altijd al open ramen hebben gezeten.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Waar ligt de grens? U spreekt over een auto met dubbele cabine met een grijs kenteken, die geschikt zou zijn voor een groot gezin met een gehandicapte.

Staatssecretaris **Wijn**: Een auto met een grijs kenteken moet noodzakelijk zijn vanwege het vervoer van het hulpmiddel, daar ligt de grens. Dit staat ook in de wet. De toepassing van deze regel hangt af van de individuele situatie. Voor de rechtvaardigheidsgrond kan men als lijn vasthouden dat als men vroeger een geel kenteken had, men nu ook een geel kenteken krijgt en als men een grijs kenteken kreeg, men nu ook een grijs kenteken krijgt, maar dan wel vanwege het hulpmiddel.

Mevrouw Van Vroonhoven heeft gevraagd hoe het precies zit met de 90% voor de algemeen nut beogende instellingen. Het is louter de bedoeling om misbruik of oneigenlijk gebruik tegen te gaan. Het moet dus echt gaan om het algemeen nut. Het is niet de bedoeling om hiermee de definitie van het algemeen nut te veranderen, noch direct, noch indirect. Wij hebben hier slechts één bedoeling, namelijk dat gelden die uit een uitstelling voor algemeen nut vloeien, terecht komen bij een goed doel en niet terecht komen bij het louter individuele doel van iemand die een relatie heeft met de schenker. Het standaardvoorbeeld is dat iemand geld stort in een stichting voor algemeen nut, en dat de uitkeringen vervolgens gaan naar de kinderen van de persoon die in die instelling voor algemeen nut geld heeft gestort. Dat kan natuurlijk niet en dat is wat deze nota van wijziging beoogt te voorkomen. Het beoogt nadrukkelijk niet om de definitie van "algemeen nut" indirect, dan wel direct te veranderen. Het kan niet zo zijn dat langs de weg van de uitgaven een instelling van algemeen nut haar status verliest. Daarover hebben wij duidelijk met elkaar gesproken bij de notitie over algemeen nut in de toekomst. Er is slechts één bedoeling, er wordt slechts één zaak beoogd. Dat wordt nu op deze wijze geoperationaliseerd, maar de wijze van operationaliseren is natuurlijk een afgeleide van het doel dat wij willen bereiken. Het doel dat wij willen bereiken heb ik u zojuist geschetst.

De heer Van As heeft een vraag gesteld over de kansspelbelasting. De kansspelbelasting komt altijd ten laste van de prijswinnaars en niet ten laste van de goede doelen. Dit betekent dat men, afhankelijk van de vraag of men bruto of netto betaalt, de belasting uit de totale prijzenpot moet betalen. De totale prijzenpot bestaat dan uit de prijzen plus de kansspelbelasting.

De heer Rouvoet heeft gesproken over een evaluatie van belastingsubsidies. Wij hebben een overzicht van de

Wijn

evaluatie van belastingfaciliteiten voor 2006 gegeven in de Miljoenennota. Dit overzicht is voor 2007 nog niet beschikbaar. Was het wel beschikbaar, dan zou ik aarzelen om het te geven, omdat ik vind dat dit aan mijn opvolgers is. Ik vind dat zij moeten bepalen welk ritme zij voor de evaluatie van de belastinguitgaven willen hanteren. Daarbij geldt natuurlijk wel dat elke belastingfaciliteit elke vijf jaar moet worden bekeken.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Dit is politiek gezien een brisante mededeling van de staatssecretaris. Ik leid eruit af dat deze staatssecretaris geen verantwoordelijkheid meer zal dragen voor de begroting 2007. Dat betekent dat wij een kabinetscrisis krijgen voor september aanstaande, waarvan akte.

Staatssecretaris **Wijn**: Excuses, ik moet het anders zeggen. In de Miljoenennota 2007 zal het lijstje komen voor de evaluatie 2007. Dat is nu nog niet klaar. Maar ik zou het u sowieso niet geven voor 2008 en verder.

Mevrouw Dezentjé Hamming vroeg of kan worden nagegaan of loon in natura en vergoedingen mogelijk is. Daar zal ik naar kijken.

De heer Van de Vlies heeft een amendement ingediend over de mantelzorgkorting. Wij vervallen enigszins in een herhaling van zetten. Ik weet dat hij teleurgesteld is over wat ik daarover heb gezegd, maar vervolgens herhalen wij aan beide kanten de argumenten en loopt het toch weer vast. Mijn stellige indruk is dat de Belastingdienst niet in staat is om te beoordelen of er sprake is van mantelzorg. Ik vind dat inspecteurs daarvoor niet competent zijn, of men zou allerlei ingewikkelde constructies moeten bedenken.

Ik heb aangegeven dat men inderdaad over de pgb's kan zeggen dat niet iedereen beschikking heeft over zo'n pgb. Mijn stellige overtuiging is dat de verstrekker van AWBZ-zorg uit kostenbesparing altijd iemand die door middel van mantelzorg uit AWBZ-voorzieningen kan blijven zal steunen. De fiscaliteit is toch meer een generiek instrument, ook als men kijkt naar het aantal mensen. Daarom vind ik dat men het in de subsidie sfeer moet zoeken bij het ministerie van VWS, al dan niet gekoppeld aan de Wmo. Ik meen dat wij dit moeten laten bij het beleidsterrein van VWS en dit niet via de fiscaliteit moeten regelen.

De heer **Van der Vlies** (SGP): Als er een relatie is van de zorgafhankelijke met de AWBZ is het maar zeer de vraag of de zorgfinancier bereid zal zijn die mantelzorger een onkostendeclaratie aan te bieden. Bovendien heeft niet iedereen een relatie met de AWBZ, want een mantelzorger kan ervoor zorgen dat iemand die relatie niet of nog niet hoeft aan te gaan. Daar gaat het om. De staatssecretaris zegt dat de fiscaliteit niet bij machte is om te preciseren wie, waar en wanneer in aanmerking komt, maar hetzelfde probleem hebben wij bij de vrijwilligers.

Staatssecretaris **Wijn**: Nee, want bij vrijwilligers kijken wij of zo iemand vrijwilligerswerk verricht voor een organisatie waarvan wij zeggen: iemand die daarvoor werkt, doet vrijwilligerswerk. Dus daar zit men in een andere institutionele omgeving. U zegt: misschien komt men dan nog niet in contact met de AWBZ, omdat mantelzorgers juist ervoor zorgen dat men daarin niet komt. Maar hoe moet een belastinginspecteur vaststellen dat er sprake is van zorgafhankelijkheid, noodzakelijke

zorg of vervanging van beroepsmatige hulp op het moment dat men nog niet richting de AWBZ gaat?

De heer **Van der Vlies** (SGP): Omdat het amendement vastlegt dat bij ministeriële regeling moet worden verklaard dat er een medische indicatie aan ten grondslag moet liggen. Het is natuurlijk niet zo dat iedereen die zijn vinger opsteekt en zegt: ik zorg voor iemand in de straat, in aanmerking komt.

Staatssecretaris **Wijn**: Maar als je terecht komt in de wereld van medische indicaties, zit je ook in het medische circuit. Daarmee kom je ook richting AWBZ. De huisarts moet bijvoorbeeld aangeven dat er een medicatie geldt voor ondersteuning van huishoudelijk werk. Daarmee is toch sprake van een relatie met de AWBZ. Dan kunnen wij toch in gemoede de vraag niet aan een belastinginspecteur voorleggen. Ik wijs erop dat het voor de regionale indicatieorganen al ingewikkeld is om de thuiszorg te indiceren. Die hebben daar al moeite mee aan de hand van de medische verklaringen. Hoe is het dan mogelijk zoiets door een belastinginspecteur te laten doen?

De heer **Van der Vlies** (SGP): Als men in staat en bereid zou zijn om de mantelzorger met de AWBZ tegemoet te treden, is er een oplossing, maar tot nu toe blijkt dat nergens uit. Dat brengt de systematiek ook niet met zich mee. Dat is juist het probleem.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik ontken ook niet dat zich op dat punt mogelijk er een probleem voordoet. Ik vind alleen dat u dat probleem moet bespreken met staatssecretaris Ross. U zegt dat de AWBZ en eventueel ook de Wmo onvoldoende maatwerk bieden en dat de werkers in die sfeer onvoldoende inlevingsvermogen in de specifieke, persoonlijke situatie van de cliënt hebben. Als dat zo is, moet er iets gebeuren. Echter, als men in het medische circuit in brede zin dat invoelingsvermogen of inschattingsvermogen al niet heeft, dan kun je toch niet in gemoede van een belastinginspecteur verwachten dat hij dat inschattingsvermogen wel heeft.

Voorzitter. Ik kom te spreken over de bedrijfsopvolging. Op dat punt heeft de heer Van As amendementen ingediend. Die amendementen zien op zeer specifieke situaties. De doorschuifregelingen richten zich eigenlijk allemaal op continuïteit van het bedrijf. Je zou onzes inziens te ver gaan als je elementen inbrengt die niet direct de continuïteit betreffen of niet direct een samenhang met het bedrijf hebben.

Het amendement-De Nerée tot Babberich c.s. betreft de alcoholaccijns. Wij vinden dat de dekking die het amendement aangeeft niet deugt en daarom zijn wij niet voor aanneming van dit amendement.

De heer **De Nerée tot Babberich** (CDA): Ik wijs erop dat bij de politieke beschouwingen dezelfde dekking is gebruikt voor andere maatregelen. Het kabinet heeft met een brief zijn zegen aan die dekking gegeven. Het ging daarbij om dividenden uit staatsleningen. Ik begrijp niet waarom een dekking bij de politieke beschouwing wel goed is en die nu ineens wordt afgewezen. Als je staatsdeelnemingen verkoopt en de opbrengst daarvan gebruikt als dekking, handelt men verkeerd. Daarover had de heer Crone het. Het betreft hier echter dividenden van staatsdeelnemingen en met name die staatsdeel-

Wijn

nemingen die een triple A rating hebben. Die zijn ongelooflijk vet geworden.

Staatssecretaris **Wijn**: Het gaat om een dekking die gedeeltelijk is gebaseerd op inverteer-effecten. Dat is lastig; dat kan niet. Het gebruik van dividenden als dekking gaat in tegen de regels die wij hebben afgesproken.

De heer **De Nerée tot Babberich** (CDA): Ik begrijp niet dat een dekking die bij de politieke beschouwingen is gebruikt en door het kabinet is geaccordeerd nu wordt afgewezen. Wij beseffen dat dit geldt voor de inverteer-effecten. Daarom hebben wij erbij gezet dat, voorzover voor 2006 dekking nodig is, wij dat zullen dekken uit de verhoogde dividenden.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik kom bij het amendement van mevrouw Van Vroonhoven over dorpshuizen en teruggave van energiebelasting. Ook hier is een probleem in de dekking, waarbij ik toegeef dat het amendement nog geen 1 mln. kost. In die zin is het amendement formeel niet gedekt.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Als de staatssecretaris problemen heeft met de dekking, wil ik hem wel een suggestie aan de hand doen. In de nota naar aanleiding van het verslag staat bij de tabaksmiddelen vermeld dat er eventueel een opbrengst van in te ramen is. Kan dat een suggestie zijn?

Staatssecretaris **Wijn**: Ik heb gezegd wat ik erover gezegd heb.

Ik loop de amendementen langs in de volgorde waarin ze zijn ingediend.

De amendementen op de stukken nrs. 7 en 8 zijn besproken. Aanneming van het amendement op stuk nr. 11 ontraden wij krachtig vanwege de definities over verzamelinkomen die wij bij de Zorgtoeslagenwet al hebben behandeld. Wij ontraden aanneming van het amendement op stuk nr. 12. Ook ontraden wij aanneming van het amendement op stuk nr. 14 over de afschaffing van de leeftijdsgrens van 65 jaar. Wij ontraden aanneming van het amendement-Van der Vlies op stuk nr. 15 over een verhoging van de accijns op bier en overige alcoholhoudende dranken en een verhoging van de kinderkorting voor hetzelfde bedrag, hoewel er formeel niets mis is met de dekking.

Wij ontraden aanneming van de amendementen op de stukken nrs. 17, 18 en 19. Wij ontraden krachtig aanneming van het amendement op stuk nr. 21 over verhoging van de arbeidskorting. Ook aanneming van het amendement-Van As op stuk nr. 22 wordt ontraden. Wij hebben de amendementen op de stukken nrs. 27 en 30 besproken. Het amendement op stuk nr. 32 heb ik eveneens besproken; aanneming ervan wordt ontraden. Datzelfde geldt voor de amendementen op de stukken nrs. 33, 34 en 35. Wij ontraden ook aanneming van het amendement op stuk nr. 37 over de oldtimerregeling. Hetzelfde geldt voor het amendement op stuk nr. 38. Het oordeel over het amendement op stuk nr. 39 laten wij aan de Kamer.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): De staatssecretaris zegt tussen neus en lippen door dat wij mijn twee amendementen al in het wetgevingsoverleg hebben behandeld.

Quod non, zeg ik dan nog maar eens. Het ene amendement was op de valreep ingediend en het andere is pas daarna ingediend, dus dat kunt u niet besproken hebben. Zou u op zijn minst enige woorden willen wijden aan het gewijzigde amendement over de spaargift? Ik heb er een andere vormgeving aan gegeven. Hetzelfde geldt voor het amendement over de oldtimers, waarin ik een ingroeimodel heb voorgesteld.

Staatssecretaris **Wijn**: Met de oldtimers zijn wij bang voor allerlei ongewenste effecten, zoals tijdelijk schorsen. Vaak gebruikt men die auto's alleen in de zomer. Dat geeft administratieve rompslomp met in- en uitschrijven voor kwartalen motorrijtuigenbelasting.

Het element van de spaargift hebben wij in het wetgevingsoverleg besproken.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): De staatssecretaris suggereert nu dat je, als je de grens voor de vrijstelling verschuift van 25 naar 30, ineens problemen krijgt met tijdelijk schorsen, enzovoort. Ik neem aan dat hij deze reactie zelf ook niet serieus neemt.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik heb gezegd wat ik erover gezegd heb.

Het oordeel over het amendement op stuk nr. 40 laat ik over aan de Kamer. Aanneming van het amendement op stuk nr. 41 wordt ontraden. Datzelfde geldt voor het amendement inzake de kennisbox, alsmede de amendementen op de stukken nrs. 44 en 45. Over het amendement op stuk nr. 48 hebben wij reeds gesproken bij het wetgevingsoverleg. Ik ontraad aanneming ervan. Dat geldt ook voor het amendement op stuk nr. 49.

Er zijn ongetwijfeld wat vragen blijven liggen. Mijn beantwoording leek misschien af en toe wat rommelig, maar ik heb geprobeerd de hoofdpunten eruit te pakken. Dat was niet altijd bevorderlijk voor de lijn in het verhaal. Het leek misschien zelfs of het niet bevorderlijk was voor de snelheid, maar dat was het uiteindelijk wel.

De heer **Irrgang** (SP): Ik heb vragen gesteld over de Wajongkorting.

Staatssecretaris **Wijn**: Daarop zal ik in tweede termijn terugkomen.

De vergadering wordt enige ogenblikken geschorst.

□

De heer **Crone** (PvdA): Voorzitter. Ik dank de staatssecretaris oprecht voor zijn antwoorden. Na diep beraad met oud-minister Bas heb ik nog drie punten.

Ik handhaaf mijn amendement over de autokostenfictie bij de bestelauto's. De staatssecretaris heeft in dit opzicht een wonderlijke kenschets gegeven. Het meest vergaande amendement was volgens hem het amendement van mevrouw Dezentjé Hamming. Daar heeft hij gelijk in. Dat gaat het verst. Daar kun je voor of tegen zijn, maar daar zijn wij allemaal tegen. Vervolgens zegt de staatssecretaris dat mijn amendement het minst ver gaat en dat het amendement van de heer De Nerée tot Babberich daar tussenin zit. Mijn amendement is naar de mening van de staatssecretaris onaanvaardbaar, terwijl dat de huidige systematiek juist het dichtst nadert, maar over het amendement van de heer De Nerée tot

Crone

Babberich moet de Kamer een uitspraak doen. Die logica ontgaat mij, behalve dan dat het een politieke logica is. Er is zelfs geen meerderheid in zicht voor het amendement van de heer De Nerée tot Babberich. Ik denk dat het het beste is om de enige uitvoerbare regeling te hebben en die ligt dicht bij mijn amendement. Het amendement van de heer De Nerée tot Babberich leidt tot een enorme chaos. Dan staan wij hier volgend jaar opnieuw om dit probleem op te lossen.

Dan de verzilveringsproblematiek. Wij hebben dingen geïncasseerd, maar dan blijkt weer dat de verzilvering er nog niet is omdat de VVD ertegen is. Een volgend kabinet moet dat doen. Ik begrijp dat wij niet veel meer kunnen doen. In feite is dit kabinet dus uitgeregeerd. Het beslist niet meer. Dat verbaast mij, want D66 heeft op het congres steeds gezegd dat dit kabinet niet is uitgeregeerd. D66 wil doorgaan, als dat nodig is ferme maatregelen nemen en de rug recht houden. Het lijkt mij daarom verstandig om te pogen het kabinet op het punt van de verzilvering in beweging te houden. Wij zijn er blij mee dat het kabinet in het voorjaar een notitie uitbrengt over een toeslag voor kinderen, maar het gaat natuurlijk ook om de ouderen. Ook zien wij graag dat het wat eerder gebeurt. Ik dien daarom een motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de regering het bestaan en de ernst van het verzilveringsprobleem erkent;

overwegende dat de regering inzet op de introductie van een kindertoeslag per 2008, waarin de kindgerelateerde kortingen zullen worden opgenomen;

overwegende dat het ook wenselijk is de verzilveringsproblemen van ouderen op te lossen;

verzoekt de regering, de Tweede Kamer uiterlijk begin 2006 te informeren over de uitbetaling vanaf 2008 van zowel kinder- als ouderenkortingen en daarbij ook aan te geven onder welke voorwaarde verzilvering reeds per 1 juli 2007 kan worden gerealiseerd,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Crone, Van As, Van der Vlies, Rouvoet, Vendrik en Irrgang.

Zij krijgt nr. 50 (30306).

De heer **Crone** (PvdA): Voorzitter. Wij hebben kort gesproken over de compensatie voor de hogere energieprijzen. Ik prijs mij gelukkig dat wij steeds een grote Kamermeerderheid hebben onder aanvoering van het CDA en de PvdA om die compensatie te bieden. Minister Zalm heeft al laten weten dat hij het allemaal een beetje overdreven en onzin vindt, dus laten wij minister Zalm nog een politiek signaal geven via een motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de energierekening voor gezinnen circa € 50 hoger uitvalt dan verwacht;

overwegende dat de gasbaten zijn toegenomen;

verzoekt de regering, compensatie voor de gestegen energieprijzen te bieden door verlaging van het aansluittarief voor energieafnemers per 1 januari aanstaande,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Crone, Vendrik en Irrgang. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 51 (30306).

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Er is ook verwezen naar het rtl4-nieuws. Morgen wordt de heer Zalm naar de Kamer gevraagd, zodat wij hem rechtstreeks om tekst en uitleg kunnen vragen. Dat lijkt mijn fractie de beste weg om tot een oordeel te komen.

De heer **Crone** (PvdA): Ik had begrepen dat de CDA-fractie om een brief zou vragen. Ik heb niet begrepen dat er morgen een extra debat komt, maar des te beter.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Morgen is er een regeling van werkzaamheden. Dan zal inderdaad om een brief gevraagd worden waarin de heer Zalm tekst en uitleg geeft.

De heer **Crone** (PvdA): Wij zullen zien. Hoe eerder, hoe beter. Mijn route gaat in ieder geval het snelste.

Voorzitter. Ik ga niet in op allerlei andere opmerkingen of amendementen. Wij wachten de stemming af.

De heer **Irrgang** (SP): Voorzitter. Ik wil in deze tweede termijn alleen een motie indienen die betrekking heeft op de btw op leermiddelen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de schoolkosten voor veel ouders de laatste jaren sterk zijn gestegen;

overwegende dat dit mede veroorzaakt wordt door het feit dat elektronische leermiddelen, die onderdeel uitmaken van leerpakketten, door een beleidsbesluit van 15 december 2004 belast worden met het hoge btw-tarief van 19% en niet met het lage btw-tarief van 6% waar schoolboeken onder vallen;

Irrgang

verzoekt de regering, dit beleidsbesluit met terugwerkende kracht terug te draaien zodat elektronische leermiddelen, die onderdeel uitmaken van leerpakketten, wederom onder het lage tarief van 6% vallen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Irrgang, Crone en Vendrik. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 52 (30306).

De heer **Bakker** (D66): Voorzitter. Ik dank de staatssecretaris voor zijn eloquente antwoorden. Dat is het beste bewijs dat het kabinet niet uitgeregeerd is en ook niet moet zijn.

Ik heb een amendement ingediend over de vakbondscontributie. De aftrek is een aantal jaren geleden bewust afgeschaft en nu is het er via een omweg weer ingebracht. Dat vind ik raar. Wij moeten nu vaststellen of wij de vakbondskas willen spekken op kosten van de belastingbetaler of dat wij ouders die allebei werken en een laag inkomen hebben via de aanvullende combinatiekorting nog wat extra koopkracht geven. Ik vind die keuze niet moeilijk en ik beveel mijn amendement nog eens van harte in de aandacht van kabinet en Kamer aan.

Voorzitter. Over de accijnzen wil ik de volgende motie indienen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat is gebleken dat accijnsverhogingen in het verleden hebben geleid tot aanmerkelijke, onbedoelde economische effecten en in het bijzonder tot marktverstoringen in de grensstreken;

constaterende dat over de marktverstoringende werking van accijnzen weinig bekend is;

voorts overwegende dat ook accijnsbewegingen in aangrenzende landen daarop van invloed zijn;

verzoekt de regering, nader onderzoek te (doen) verrichten naar de effecten van accijnsaanpassingen op de relevante markten en branches en hierover de Kamer in te lichten,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Bakker, Dezentjé Hamming en Van Vroonhoven-Kok. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 53 (30306).

De heer **Bakker** (D66): Voorzitter. De verzilveringsproblematiek valt inderdaad op korte termijn niet te regelen. Hier zitten een politieke kant – de wapenstilstand – en een uitvoeringskant aan. Het denken mag in ieder

geval niet stilstaan. De staatssecretaris heeft aangekondigd dat hij komend voorjaar met een notitie komt. Ik wil daar graag enige richting aan meegeven en daarom dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat belastingkortingen door sommige inkomensgroepen soms niet langer verzilverd kunnen worden omdat de kortingen groter in omvang zijn dan de verschuldigde belasting;

van mening dat deze verzilveringsproblematiek nader onderzoek behoeft;

voorts overwegende dat verschillende opties denkbaar zijn, zoals de door de regering voor 2008 reeds aangekondigde kindertoeslag, maar ook andere, zoals gerichte verzilveringsregelingen tot en met vormen van negatieve inkomstenbelasting;

van mening dat het wenselijk is dat een volgend kabinet daarover snel een besluit kan nemen;

verzoekt de regering, ten behoeve van de komende kabinetsformatie en een volgend kabinet de diverse mogelijkheden hiertoe in beeld te brengen en voor te bereiden, zodat in 2007 een verantwoorde keuze en een snelle invoering mogelijk worden gemaakt,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Bakker. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 54 (30306).

De heer **Bakker** (D66): Het lijkt mij dat wij hierover nader kunnen spreken naar aanleiding van de notitie van de staatssecretaris die wij in het voorjaar ontvangen.

De heer **Van der Vlies** (SGP): Onze fractie denkt altijd zorgvuldig na over ingediende moties. Vaak wordt dan de vraag gesteld wat het verschil is tussen een motie en de toezegging van een bewindsman. Kan ik dat even meekrijgen?

De heer **Bakker** (D66): De staatssecretaris heeft gemeld dat de motie-Crone niet kan worden uitgevoerd en dat hij zich beraadt op de invoering van een kindertoeslag in 2008. In de motie wordt deze optie ook genoemd. Er zijn echter ook andere mogelijkheden, zoals gerichte verzilveringsregelingen. De heer Crone heeft daartoe een aantal voorstellen gedaan. Ik vind zijn uitwerking minder interessant, maar op zichzelf wel denkbaar. Dit gaat tot en met veel verdergaande vormen van negatieve inkomstenbelasting. Tijdens de vorige kabinetsformatie zijn die vormen buiten haken gezet. Gelet op de problematiek waar wij tegen aan lopen, is het echter van belang dat wij het spectrum van mogelijkheden in beeld krijgen, ongeacht het feit dat een deel van het kabinet wellicht wat minder in sommige mogelijkheden ziet. Dit

Bakker

spectrum moet wel in beeld zijn en ook zodanig voorbereid zijn dat die keuze kan worden gemaakt. De motie is dus veel breder dan de toezegging van de minister.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Is het de uitdrukkelijke bedoeling van de heer Bakker dat de informatie die hij van de staatssecretaris vraagt alleen zal worden gebruikt door een volgend kabinet of acht hij het ook nog denkbaar, afhankelijk van de informatie die de staatssecretaris verschaft, dat er per 1 januari 2007 een vorm van verzilvering wordt ingevoerd?

De heer **Bakker** (D66): Ik vind dat je dit niet moet uitsluiten, maar de uitvoeringsrealiteit alleen al gebiedt ons om over 2008 te denken, nog los van de politieke realiteiten die hier achterliggen en die in dit debat ook aan de orde zijn geweest, zij het zijdelings. Wij moeten erkennen dat er geen uitvoeringsmodaliteiten zijn om dit in 2007 te doen. Mocht blijken dat dit anders is, bijvoorbeeld tijdens de bespreking van de notitie van de staatssecretaris, dan zullen wij die afweging wel weer maken.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Ik heb nog een vraag over de eerste motie die de heer Bakker heeft ingediend over de accijnzen. Mag ik die zo verstaan dat hij het kabinet vraagt te onderzoeken of accijnzen doen waarvoor zij bedoeld zijn, namelijk het gedrag beïnvloeden?

De heer **Bakker** (D66): Gedragsbeïnvloeding is mede een doel van accijnzen. Er is altijd veel discussie over de vraag in hoeverre dit wordt bereikt. In ieder geval zie je dat er ook onbedoelde economische effecten optreden. Toen twee jaar geleden de accijns op sterke drank werd verhoogd, had dit effect in de grensstreken. Wij hebben dit ook op een ander moment gezien. Toen de benzineaccijns werd verhoogd, heeft Nederland gekozen voor specifieke verlaging van de accijnzen in de grensstreek. Vervolgens werden wij hiervoor door Europa op de vingers getikt. Die marktverstoringen zijn wel reëel. In denk dat je, gelet op de open grenzen, hier meer over zou moeten weten om te voorkomen dat wij hier af en toe met symboolpolitieke maatregelen bezig zijn zonder dat wij weten wat dit in de economische praktijk voor gevolgen heeft. Dat gedragsbeïnvloeding daar het decor van vormt, is een feit.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Voorzitter. Ik meld u dat ik het amendement op stuk nr. 27 over het afschaffen van de bijtelling op grijs kenteken handhaaf. Ik moest op enig moment glimlachen om de gedetailleerde discussie over voorbanken, achterbanken, hekken, enzovoort. Dit heeft mij ertoe gebracht om een motie te formuleren, omdat ik van mening ben dat er een bredere visie en beoordeling ten grondslag moeten liggen aan de verdere discussie hierover, namelijk de fiscale behandeling van de zaak. Ik dien daarom mede namens mijn collega Van Vroonhoven de volgende motie in:

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de fiscale wetgeving veel administratieve lasten met zich meebrengt;

overwegende dat het kabinet streeft naar 25% vermindering van de administratieve lasten;

constaterende dat de Wet op de loonbelasting 1964 als uitgangspunt bepaalt dat tot het loon niet behoren vergoedingen en verstrekkingen die naar algemene maatschappelijke opvattingen niet als beloningsvoordeel worden ervaren;

constaterende dat in de praktijk de wet- en regelgeving op het vlak van loon in natura erg gedetailleerd is en tot veel bureaucratie leidt;

constaterende dat de behandeling van loon in natura aan vernieuwing toe is;

verzoekt de regering, vóór 1 mei 2006 een overzicht te geven van alle bepalingen op het gebied van loon in natura en privé-gebruik van bedrijfsmiddelen en voorstellen te doen voor een herziening van deze wetgeving om de bepalingen te vereenvoudigen en waar mogelijk af te schaffen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Dezentjé Hamming en Van Vroonhoven-Kok. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 55 (30306).

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Is niet de logische consequentie van de motie van mevrouw Dezentjé Hamming dat haar amendement over de fiscale bijtelling van de auto van de zaak wordt ingetrokken? Ik begrijp dat wij nog een heel fundamentele discussie gaan krijgen. Zou dat geen consequenties moeten hebben voor hetzelfde type amendement dat van de zijde van de CDA-fractie is ingediend? Trek het amendement maar in en dan voeren wij dat fundamentele debat nog wel een keer in het voorjaar.

Mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD): Ik heb geen behoefte om mijn amendement in te trekken, omdat dit alleen de fiscale behandeling van de auto van de zaak betreft. Ik trek het natuurlijk veel breder, want ik heb het over de algemene problematiek van loon in natura. Ik wil de regelgeving sterk vereenvoudigen. Laat het schrappen van de bijtelling voor grijs kenteken maar de eerste stap zijn. Dat de rest moge volgen.

Ik wil het nog over de voorfinanciering van de bpm door de mkb'ers hebben. Ik was niet helemaal tevreden over de beantwoording van de staatssecretaris. Ik zou dit toch iets dwingender aan hem willen voorleggen. Daarom dien ik mede namens de heer Crone de volgende motie in.

Dezentjé Hamming

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de huidige bpm-regeling voor grijs kenteken voor ondernemers inhoudt dat ondernemers de bpm bij aankoop van bedrijfswagens moeten voorfinancieren;

constaterende dat de voorfinanciering van bpm voor ondernemers een liquiditeitsprobleem oplevert;

verzoekt de regering, de systematiek van de bpm-heffing per 1 juli 2006 aan te passen zodat de ondernemers geen bpm hoeven voor te financieren,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Dezentjé Hamming en Crone. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 56 (30306).

De heer **Van As** (LPF): Voorzitter. Wij danken de staatssecretaris voor zijn beantwoording, zij het dat niet alle vragen naar onze tevredenheid zijn beantwoord. Dat is ons verschil van mening en daar ben je oppositiepartij voor. Om de discussie te bekorten, dien ik een drietal moties in. De eerste motie betreft het Europees recht. De motie beoogt een jaarlijks overzicht te bewerkstelligen van de door de Nederlandse belastingplichtige aangespannen procedures en de mogelijke financiële gevolgen van deze procedures.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat Europees recht fiscaal en budgettair een steeds grotere betekenis in Nederland krijgt;

overwegende dat een overzicht van het budgettaire belang van de Nederlandse procedures waarin een beroep op Europees recht wordt gedaan, nu ontbreekt;

verzoekt de regering, jaarlijks als bijlage bij de Miljoenennota of het Belastingplan een overzicht te verstrekken van de lopende fiscale procedures voor het Hof van Justitie waarin Nederland partij is, alsmede het budgettaire belang van deze procedures,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van As, Crone, Irgang en Vendrik. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 57 (30306).

De heer **Van As** (LPF): Voorzitter. Voorts willen wij een motie indienen over het keuzeregime. Deze motie beoogt dat inwoners van emigratielanden als Turkije en Marokko met een partner in Nederland niet de algemene heffingskorting kunnen terugvragen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat zij het onwenselijk vindt dat de in Marokko of Turkije woonachtige partner van een woonachtige binnenslands belastingplichtige in Nederland de algemene heffingskorting terugvraagt;

verzoekt de staatssecretaris bij ministeriële regeling Turkije en Marokko uit te sluiten als landen waarvan de inwoners een beroep op het keuzeregime van artikel 2.5 van de Wet inkomstenbelasting 2001 kunnen doen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van As. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 58 (30306).

De heer **Van As** (LPF): Onze laatste moties betreft de vrijwilligersregeling. Deze motie is eigenlijk het simpelst. Aan de burger is naar mijn mening niet uit te leggen dat de kostenvergoeding, dus niet eens loon, onbelast is voor de loonbelasting, maar gekort kan worden op zijn uitkering. Leuker kunnen wij het niet maken, onlogischer wel.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat het onwenselijk is dat mensen met een uitkering worden gekort op hun uitkering voorzover de kostenvergoeding meer bedraagt dan € 375 per jaar (bedrag 2005), maar minder dan € 1500 per jaar;

verzoekt de staatssecretaris, de Regeling Wet werk en bijstand aldus te laten aanpassen dat het bedrag als bedoeld in artikel 7, letter h, van voornoemde ministeriële regeling per 1 januari 2006 wordt verhoogd tot € 1500 per jaar,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van As. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 59 (30306).

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Voorzitter. Het voornemen om tot een gedifferentieerde bpm te komen is goed, dat heb ik duidelijk aangegeven. Wat mijn fractie

Rouvoet

betreft kan het nog beter, en een aantal andere fracties is het daarmee eens. Daarom dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat in het Belastingplan 2006 een bpm-differentiatie naar relatieve zuinigheid wordt voorgesteld en dat hiermee wordt aangesloten bij het bestaande stelsel van energielabels;

overwegende dat er door de voorgestelde bpm-differentiatie relatief grote prijsverschuivingen zullen optreden in de goedkopere marktsegmenten (kleine auto's) en relatief kleine prijsverschuivingen in de duurder marktsegmenten (grote auto's), waardoor de voorgestelde differentiatie in de duurder marktsegmenten slechts een geringe effectiviteit zal kennen;

van mening dat ook absolute zuinigheid tot uitdrukking dient te komen in de bpm-differentiatie;

verzoekt de regering, de voorgenomen bpm-differentiatie zodanig vorm te geven dat naast relatieve zuinigheid ook absolute zuinigheid als criterium wordt meegenomen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Rouvoet, Vendrik, Irgang, Crone en Van der Vlies. Zij krijgt nr. 60 (30306).

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Wij kunnen het hebben over de wijze waarop de staatssecretaris een en ander precies wil uitwerken, maar de strekking van de motie is volgens mij duidelijk. Ik heb hem reeds de suggestie aan de hand gedaan om per marktsegment een andere range van bedragen voor te stellen. In feite is dat hetzelfde als wat de heer Vendrik voorstelde, namelijk een verschuiving van het bovenste naar het onderste segment te realiseren en de bonus in het onderste segment te betalen uit de zwaardere malus in de bovenste, duurder segmenten, zodat het effect voor kleine goedkope auto's niet disproportioneel zal zijn en er werkelijk effect is te verwachten in de duurder marktsegmenten. De impact van de zuinigheid moet in de aanschafprijs van de auto op een evenredige manier worden doorvertaald, of het nu gaat om een Fiat Panda of om een Volvo S80. De procentuele effecten zouden wat mijn fractie betreft ongeveer in dezelfde orde van grootte moeten liggen. Deze motie is volstrekt budgettair neutraal te implementeren.

Ik dank de staatssecretaris voor zijn uitvoerige beantwoording. Hij heeft hier ruim tweeënehalf uur gestaan. In dat kader maak ik een licht ironische opmerking: dank voor de gedegen en grondige bespreking van mijn beide amendementen. Omdat deze in het staartje van zijn verhaal zaten, zal ik hem dat niet al te zeer euvel duiden, maar er zit beduidend meer in dan hij op dat moment kon vermoeden.

□

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter. Ik begin met een suggestie aan u. Het is niet voor de eerste keer dat wij merken dat het debat over het Belastingplan een inkomenspolitiek debat zou moeten worden. Hier zit, traditioneel op het gebied van de inkomenspolitiek, een heel machtig man. Tegen de tijd dat wij echter in detail het inkomenspolitieke debat met het kabinet kunnen voeren, is het begin of half december. Dan staat daar een minder machtig man, te weten de minister van Sociale Zaken. Het belastingsplan van deze staatssecretaris is dan zo ongeveer al de Eerste Kamer gepasseerd. Voor mijn fractie is dat een zeer onbevredigende situatie. Ik begrijp dat de staatssecretaris op grond van de traditie tegen mij zegt: voor het algemene debat over de inkomenspolitiek moet u bij een ander zijn. Maar deze staatssecretaris is toch behept met het meest uitgebreide instrumentarium waarmee je inkomenspolitiek kunt voeren? Ik verzoek daarom de voorzitter om deze tegenstelling in de tijd nog eens te heroverwegen in het Presidium en te bezien of er iets aan te doen valt. Bij mijn fractie leidt de huidige gang van zaken bij herhaling tot een onbevredigende uitkomst, omdat wij voortdurend het verkeerde debat met helaas ook de verkeerde bewindspersonen voeren. Dat betekent dat er per saldo nooit een goed debat met de goede bewindspersoon gevoerd wordt. Dat zou ik aan u willen meegeven. Het is ook jammer dat de machtigste man van dit kabinet vandaag dit debat met ons niet aan heeft gewild, ook al geeft de traditie daartoe aanleiding.

Mijn tweede punt betreft de verzilvering. Ik maak de collega's attent op een amendement dat mijn collega Van Gent heeft ingediend bij het lopende debat over de wijziging van de AOW. Het is een klein wetsvoorstel. Met dat amendement maakt zij de verzilvering van niet uitbetaalde ouderenkortingen voor ouderen per 1 januari 2006 wel degelijk mogelijk. Voor de techniek van het geheel verwijs ik naar het betreffende amendement (30314, stuk nr. 8). Wij hoeven dus niet te wachten op een volgend kabinet. Voor de ouderen zouden wij via de systematiek die mevrouw Van Gent voorstelt verzilvering al kunnen regelen via de Sociale Verzekeringsbank.

Wat de toekomst betreft en vragen zoals wel of geen negatieve inkomensbelasting, wel of geen kinder- of ouderentoeslagen of welke toeslagen er ook maar wenselijk zouden zijn om af te komen van het steeds nijpender wordende verzilveringsproblematiek, baseert deze staatssecretaris zich op de feitelijke onmogelijkheid van invoering voor 1 januari 2008. Aangezien dat zo'n zware rol speelt in dit debat, dien ik de volgende motie in. Daar zie ik toch wel aanleiding toe.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat er onduidelijkheid bestaat over de toekomstige uitvoeringsmogelijkheden van de Belastingdienst en de Belastingdienst/Toeslagen met betrekking tot het oplossen van de verzilveringsproblematiek;

van mening dat het inzicht in de mogelijkheden van

Vendrik

inkomenspolitieke instrumenten van groot belang is voor het te voeren politieke debat;

verzoekt het kabinet, de Kamer voor de komende begrotingsbehandeling van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een uitvoeringstoets van de Belastingdienst toe te sturen, waarin er ingegaan wordt op de mogelijkheden voor invoering van een negatieve inkomstenbelasting per 2007 en 2008 en de mogelijkheden voor omvorming van kinder- en ouderenkortingen in toeslagen in 2008 en de financiële en personele consequenties van de verschillende keuzen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Vendrik, Crone en Irrgang. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 61 (30306).

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter. Tot slot een opmerking over mijn amendement op stuk nr. 49 met betrekking tot buitengewone uitgaven, in het bijzonder de specifieke kosten die chronisch zieken en gehandicapten in rekening mogen brengen. Ik heb uitvoerig met de staatssecretaris daarover van gedachten gewisseld. Ik dank hem overigens voor de beantwoording, zeker op dat punt. Dat geldt natuurlijk ook voor zijn antwoorden op andere punten, maar in dit punt was ik bijzonder geïnteresseerd.

Mijn conclusie is dat ik het amendement staande houd. Ik vind het verweer van de staatssecretaris niet overtuigend genoeg. Hij is zelf begonnen met het aanwijzen van het probleem aan de randen van de regeling, de beroemde bril, zou ik willen zeggen. Ik doe daar een oplossingsvoorstel voor. Ik realiseer mij ook goed dat mijn oplossing niet in alle situaties 100% dekkend is, maar ik probeer wel een stap te zetten.

De staatssecretaris vraagt vervolgens wat ik met de rollator wil. Voorzover deze überhaupt door mensen zelf betaald wordt – er zijn gemeenten die ze kosteloos verstrekken via de Wvg aan de betreffende inwoners – geldt juist daar de vraag die ik aan de staatssecretaris heb gesteld. Als meestal oudere mensen een rollator aanschaffen en daar een eigen bijdrage voor betalen die zij binnen de huidige regeling als specifieke kosten zouden mogen opvoeren, en dat bedrag komt boven de € 313 uit – het drempelbedrag voor het verkrijgen van het chronischziekenforfait en in mijn situatie ook voor het onderbrengen van het ouderdomsforfait onder de vermenigvuldigingsfactor – hoe kan de staatssecretaris dan hardmaken dat er in dat geval geen sprake zou zijn van verborgen kosten? Juist ouderen hebben die verborgen kosten. Daar zijn nu juist die forfaits voor bedoeld. Mijn enige substantiële wijziging ziet er op dat het forfait onder de vermenigvuldigingsfactor wordt gebracht, in dit geval het ouderdomsforfait, omdat de persoon in kwestie een laag verzamelinkomen heeft en daarmee het tariefnadeel als het ware gecompenseerd wordt door de vermenigvuldigingsfactor. En waarom zou er een onderscheid zijn tussen een bejaarde met een rollator en een hoog inkomen en een bejaarde met een rollator en een laag inkomen? De vermenigvuldigingsfactor strekt er juist toe om dat verschil in inkomen bij de verzilvering van deze aftrekpost zo veel mogelijk weg te werken. Ik zou niet weten wat daar nu precies tegen is.

De strekking van het amendement is juist om mensen met een laag inkomen en met hoge specifieke kosten, of zij nu beneden of boven de 65 zijn, tegemoet te komen. Ik houd dat staande.

□

De heer **Van der Vlies** (SGP): Voorzitter. Ik kom graag even terug op de discussie over het amendement op stuk nr. 30 over de mantelzorgkorting. Ik wil graag geduld oefenen in de politiek. Dat moeten wij vaak ook, maar ik wil niet als een soort pingpongbal heen en weer getikt worden van het ene naar het andere debat.

Ik ga even terug naar de historie. In september vorig jaar was er een grote landelijke manifestatie van de koepel van mantelzorgers. Er was een Kamerbrede vertegenwoordiging en aan de forumtafel in de grote zaal werd de toezegging gedaan dat wij het zouden regelen dat er een tegemoetkoming zou komen voor de mantelzorgers, analoog aan die voor vrijwilligers. Het was namelijk niet goed te vatten waarom iemand die als vrijwilliger in zijn vrije tijd met een ehbo-band op een braderie rondstapt daarvoor wel een tegemoetkoming ontvangt, terwijl iemand die als mantelzorger in diezelfde vrije tijd iemand in zijn woonomgeving steunt, op een zodanige wijze dat opname in een woonzorgcomplex of een verpleeghuis net nog niet nodig is, die tegemoetkoming niet krijgt. Dat was de casus. Toen hebben wij gezegd: dat gaan wij regelen. Een poosje later hebben wij hier het debat daarover gevoerd, met de motie-Van der Vlies, die breed werd gesteund, waarop wij een reactie hebben gekregen van het kabinet. Die reactie hield in dat het kabinet die motie niet al te gemakkelijk zou uitvoeren, omdat er heel veel vragen bij te stellen zouden zijn: hoe indiceer je dat, hoe bepaal je dat, hoe controleer je dat?

Ik heb mij vervolgens ingespannen om in samenspraak met landelijke organisaties van mantelzorgers en dergelijke tot die criteria te komen. Die criteria heb ik ingebracht in het wetgevingsoverleg van vorige week. Toen lag het amendement er nog niet; dat erken ik. Het was toen mijn zwakke punt dat ik dat nog niet technisch had uitgewerkt, maar de hoofdlijnen waren geschetst. Toen al was er de referentie naar het VWS-debat. Dat hebben wij vorige week gevoerd, en alle woordvoerders op het punt van de mantelzorg hadden daarvoor heel veel belangstelling. Zij hingen aan mijn lippen en zeiden: volgende week hebben wij het debat over het Belastingplan, en dan tikken wij dit af.

Dat zou nu kunnen gebeuren, maar warempel, de staatssecretaris zegt dat ik toch echt bij VWS moet zijn. Van dat gepingpong houd ik niet. Laten wij dit nu even regelen. Ik kijk alle woordvoerders van de andere fracties nu even in de ogen opdat zij zich verstaan met hun volksgezondheidswoordvoerders, bij wie zij zullen kunnen verifiëren wat ik hier nu zeg. Ik sta hier geen smoesjes te verkopen. Vorige week was er Kamerbrede belangstelling voor dit ondersteuningsmechanisme. Ik ben nog heel zorgvuldig ook met mijn uitspraak dat de invoering niet per 1 januari aanstaande mogelijk is; dat begrijp ik ook wel. Ik laat dit ingaan per 1 januari 2007. Dan hebben wij nog een jaar de tijd om de ministeriële regeling, die inderdaad nodig is, op een zorgvuldige wijze tot stand te brengen.

De vragen die de staatssecretaris opwierp begrijp ik best, maar dan hebben wij er een jaar de tijd voor om dit

Van der Vlies

keurig te formuleren. Ik doe dus een klemmend beroep op de Kamer om in dit geval het preadvies van de staatssecretaris maar niet te volgen en de indiener van het amendement, samen met enkele collega's – de heren Crone en Rouvoet – wel te volgen. De argumentatie heb ik gegeven. Daar kan niemand omheen. Ik ben hier niet emotioneel over, maar ik beveel dit wel met grote klem in de aandacht van de collega's aan, vanwege het commitment dat wij hierover vorig jaar hebben uitgesproken.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Voorzitter. Van onze kant nog twee moties en een overgebleven vraag. De moties hebben beide betrekking op de biobrandstoffen. De eerste dienen wij in omdat wij graag zouden zien dat de verplichting tot bijmenging wordt opgenomen en dat het percentage van de bijmenging zal oplopen. Deze motie luidt aldus.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat biobrandstoffen, mede gezien de dreigende verandering van klimaat en de zorg voor de zekerheid van onze energievoorziening, een bijdrage kunnen leveren aan een duurzame energievoorziening;

constaterende dat in het Belastingplan 2006 wordt aangekondigd dat vanaf 2007 een verplichte bijmenging van 2% geldt voor biobrandstoffen;

constaterende dat Nederland hiermee voldoet aan de inspanningsverplichting uit de Europese richtlijn 2003/30/EG;

van mening dat verplichte bijmenging vanaf 1 januari 2007 inhoudt dat aan de pomp alleen nog maar benzine en diesel met bijmenging te verkrijgen zou moeten zijn;

verzoekt de regering, deze verplichting tot bijmenging zoveel mogelijk conform de Europese ambities op te laten lopen tot 5,75% in 2010,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Vroonhoven-Kok en Bakker. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 62 (30306).

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Voorzitter. In het licht van dezelfde biobrandstoffen, maar ten aanzien van de puur plantaardige oliën, dienen wij een tweede motie in om de accijnsvrijstelling die ons tot 2010 in het vooruitzicht is gesteld, te handhaven.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat biobrandstoffen mede gezien de dreigende verandering van klimaat en de zorg voor zekerheid van onze energievoorziening, een bijdrage kunnen leveren aan een duurzame energievoorziening;

van mening dat puur plantaardige oliën (PPO) een van de mogelijke oplossingen is om te komen tot een meer duurzame energievoorziening;

constaterende dat het kabinet van zins is de bestaande goedwerkende langjarige accijnsvrijstelling voor PPO te vervangen door een stimuleringsregeling;

van mening dat de bestaande faciliteit in ieder geval tot 2010 loopt en in de sector goed is ontvangen en goed werkt;

verzoekt de regering, de bestaande langjarige accijnsvrijstelling voor PPO in stand te houden;

verzoekt de regering, tevens het mogelijk te maken dat nieuwe projecten eveneens onder de accijnsvrijstelling vallen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Vroonhoven-Kok en Bakker. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 63 (30306).

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Voorzitter. Tot slot wil ik terugkomen op een vraag die ik eerder heb gesteld maar die ik eigenlijk toch iets beter door de staatssecretaris beantwoord zou willen hebben. Deze vraag betreft algemeen nut beogende instellingen in de tweede nota van wijziging. Ik heb gevraagd in hoeverre de verstraking noodzakelijk is. Ik heb daarbij gesteld dat wij niet te gemakkelijk heen moeten stappen over de kritiek die in de sector leeft. Er wordt voor gekozen om het criterium te verstrakken tot 90%. Mijn vraag aan de staatssecretaris luidde, of dit kan worden versoepeld tot 80%. Dat scheelt 10%, maar daarmee komen wij wel tegemoet aan de hindernissen die in de praktijk op dit terrein worden ervaren. Concreet vraag ik aan de staatssecretaris voor welk misbruik hij nu eigenlijk zo erg bang is. Bestaat niet de mogelijkheid om er in de praktijk toch iets soepeler mee om te gaan?

Staatssecretaris **Wijn**: Voorzitter. Ik zal de moties bespreken in de volgorde waarin zij zijn ingediend. Ik zal daarbij per spreker ook ingaan op de vragen die eventueel nog resteren. Allereerst de motie op stuk nr. 50 van de heer Crone c.s. Het moge duidelijk zijn dat ik het aannemen van deze motie ontraad omdat het standpunt van de regering precies staat omschreven in de brief die ik de Kamer heeft gestuurd naar aanleiding van een eerdere motie-Crone. Wij hebben de zaak toen uitgebreid besproken. Deze motie wijkt ervan af. Daarom ontraad ik het aannemen ervan.

De heer **Crone** (PvdA): Als wij debatten voeren en er een

Wijn

motie naar aanleiding van een brief wordt ingediend, is het wonderlijk als de staatssecretaris daarop op deze manier reageert. Dan hoeven wij geen debat meer te voeren en kan het kabinet per brief reageren. In mijn motie wordt erkend dat in 2006 niet kan wat in de eerdere motie werd uitgesproken. Vervolgens wordt gevraagd om nog eens uit te leggen waarom het niet in 2007 kan. Er staat niet dat het toch in 2007 moet. Er wordt alleen gevraagd om het nog eens uit te leggen. In de motie wordt bovendien gevraagd om in te gaan op de ouderenkorting. In de brief wordt daarop niet ingegaan. Ik vraag de staatssecretaris daarom om niet het zware woord "ontraden" te gebruiken. Het is een breed ondersteunde motie. Misschien haalt hij wel een meerderheid.

Staatssecretaris **Wijn**: Ik blijf toch bij het ontraden van aanneming van de motie, omdat deze geen recht doet aan mijn inbreng in eerste termijn. Ik heb aangegeven waarom verzilvering per 1 juli 2007 niet kan, ik heb aangegeven op welke problematiek wij dan stuiten en ik heb ook aangegeven waarom het kabinet zich richt op kinderkortingen en niet ook op ouderenkortingen. Deze motie legt per saldo vast dat er een politiek meningsverschil is. Dat is natuurlijk de reden waarom ik de aanneming van deze motie ontraad.

De aanneming van de motie op stuk nr. 51 moet ik ook ontraden, omdat wij nog terugkomen op het integrale koopkrachtbeeld. Het is wel duidelijk dat de heer Crone en andere ondertekenaars hierover al een positie hebben ingenomen. Ik heb RTL Nieuws niet gezien, maar ongetwijfeld heeft hij daar gezegd wat in deze motie staat. Hij krijgt nog in een aantal debatten de kans om dit standpunt te herhalen.

De motie op stuk nr. 52 over de leermiddelen is een uitnodiging om dwingende voorschriften vanuit Europa terzijde te leggen. Een motie die het kabinet oproept iets tegen regelgeving te doen, zullen wij natuurlijk altijd ontraden. In Europa voeren wij overigens wel discussie over de mogelijkheden voor het gebruik van een laag btw-tarief. De inzet van de regering bij de discussie over de btw-heffing op de arbeidsintensieve diensten hebben wij ongeveer zes keer in algemene overleggen besproken.

Van de motie op stuk nr. 53 van de heer Bakker c.s. om een onderzoek te doen verrichten vind ik dat "doen" tussen haakjes wel interessant. Ik herinner mij een motie-Bakker waarin staat dat wij moeten ophouden met het laten doen van externe onderzoeken. Desalniettemin ben ik het wel met de heer Bakker eens.

De heer **Bakker** (D66): "Doen" staat tussen haakjes, dus u mag het ook zelf doen, maar ik heb alleen gedacht aan de overbezetting van het ambtelijke apparaat. Vandaar dat "doen" tussen haakjes staat.

Staatssecretaris **Wijn**: Dat stellen wij op prijs, want het was de afgelopen weken wel druk voor het ambtelijke apparaat. Mijn opmerking is als scherts bedoeld.

Ik laat de motie graag over aan het oordeel van de Kamer. Ik kan mij voorstellen dat de Kamer iets meer grond onder de voeten wil over de gedragseffecten, daarom kan ik mij de motivatie van de indiener goed voorstellen.

De motie op stuk nr. 54 gaat over het in kaart brengen van bredere mogelijkheden van negatieve inkomstenbe-

lasting, verzilveringsregelingen, dan alleen de kindertoeslag. Ik moet de aanneming van deze motie helaas ontraden. Het kabinet zet in op de kindertoeslag. U krijgt daarover een brief in de eerste helft van 2006. Vanuit onze optiek zullen wij niet aan een verbreding werken.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik herinner mij een debat met de minister van Financiën over de vlaktaks. Daartoe werd opgeroepen in het Liberaal Manifest. Ik heb toen aan de minister van Financiën mondeling vragen gesteld en mijn verbazing uitgesproken over het feit dat de minister zei dat de ambtenaren van zijn departement daarnaar nog even zouden kijken. Toen ik mijn verbazing daarover uitsprak, zei hij dat als er plannen komen van andere partijen met het oog op de komende regeerperiode, dat ook kan. Waarom gaan ambtenaren van het ministerie van Financiën wel in opdracht van de minister van Financiën een onderzoek doen naar de vlaktaks van de VVD? Zo is het volgens mij gegaan. Waarom wordt de motie van de heer Bakker, ook ten behoeve van de komende kabinetsformatie, ontraden en niet uitgevoerd? Dat past toch in hetzelfde vlak als de activiteit van ambtelijke zijde in de richting van het plannetje van de VVD?

Staatssecretaris **Wijn**: Ik was ook bij dat debat aanwezig en ik herinner mij daarvan een heel andere conclusie, namelijk dat het kabinet geen onderzoek doet naar de vlaktaks, maar dat iedereen, elke partij die assistentie wil bij het ontwikkelen van eigen plannen inzake de vlaktaks, daarvoor assistentie kan krijgen in technische zin van ambtenaren van het ministerie van Financiën. Dat geldt ook voor die partijen die langs de lijnen van de motie-Bakker, die nog in stemming moet worden gebracht, assistentie zouden willen krijgen, maar dat geldt dan voor individuele partijen. Het is geen brede kabinetsactie. Dus in die zin geldt hiervoor dezelfde reactie als voor de vlaktaks.

Dan kom ik bij de motie op stuk nr. 55, waarin de regering wordt verzocht om inzicht te geven op het gebied van loon in natura en privé-gebruik van bedrijfsmiddelen. Die motie wil ik overlaten aan het oordeel van de Tweede Kamer. Ik heb toegezegd dat wij hiernaar uitkijken. U kunt deze motie kwalificeren als een ondersteuning van het beleid.

De motie op stuk nr. 56 is ingediend door mevrouw Dezentjé Hamming en de heer Crone. Ik heb aangegeven dat ik de aanneming van deze motie ontraad. Ik heb wel een positieve houding ten aanzien van de richting die in de motie wordt neergelegd, alleen hield ik aan tegen de datum 1 juli 2006.

Dan komen wij bij de motie-Van As c.s. over een bijlage bij de Miljoenennota voor de lopende zaken. Het is moeilijk om het budgettaire belang daarvan aan te geven. Wij hebben dat ook niet gedaan in de brief die wij naar de Kamer hebben gezonden. Ik zie nu opeens dat de bijlagen al op internet staan! Ik zal dit even toelichten: wij hebben een beleid om de bijlagen in het boekwerk van de Miljoenennota zo beperkt mogelijk te houden, zodat het een dunne, toegankelijke miljoenennota wordt. Op internet zetten wij wat vroeger de papieren bijlagen waren. Daar staan al de lopende zaken bij. Ik zeg de Kamer graag toe dat wij zullen proberen om die bijlagen actueel te houden. Dit is dus een overbodige motie in de klassieke zin van het woord, maar materieel wordt u op uw wenken bediend.

Wijn

De motie over de algemene heffingskorting voor Marokko en Turkije komt enigszins uit de lucht vallen. Er zit een ingewikkelde problematiek achter. Ik kan vanuit deze situatie niet overzien wat precies de relatie is met Marokko en Turkije op fiscaal gebied en hoe dat past binnen de Europese economische ruimte, waarvan in elk geval Turkije deel uitmaakt. Daarbij zijn nu twee heel specifieke landen genoemd. Waarom niet bijvoorbeeld de Verenigde Staten? Waarom niet Curaçao of de Antillen? Waarom niet Brazilië? Er zit dus een zekere willekeur in de motie. Wat ik u wel toezeg is dat ik in bredere zin zal kijken naar het internationaal verrekenen van heffingskortingen en de juridische motivering daarachter, en naar wat daarin wel en niet mogelijk is. Dat kan niet meer mee voor het jaar 2006, maar ik zeg toe dat ik de Kamer daarover een brief stuur.

De heer **Van As** (LPF): Ik trek deze motie in en verzoek de staatssecretaris hierop schriftelijk te reageren. Dat hoeft niet op stel en sprong.

De **voorzitter**: Aangezien de motie-Van As (30306, nr. 58) is ingetrokken, maakt zij geen onderwerp van beraadslaging meer uit.

Staatssecretaris **Wijn**: Voorzitter. Aanneming van de motie van de heer Van As op stuk nr. 59 moet ik helaas ontraden. Wij willen echt aan de gemeenten overlaten hoe zij omgaan met de mensen in de bijstand. Dat brengt de centralisatiegedachte die aan de Wet werk en bijstand ten grondslag ligt met zich mee. Daarom houden wij hier de oude grens aan. Er is altijd het dilemma van enerzijds het willen stimuleren van vrijwilligerswerk en het niet structureel ontmoedigen van het doen van betaald werk. Met de criteria die wij hebben aangegeven, hebben wij geprobeerd evenwicht aan te brengen bij het nastreven van beide doelstellingen.

Aanneming van de motie-Rouvoet c.s. op stuk nr. 60 moet ik helaas ook ontraden. Ik heb proberen te betogen dat het huidige systeem ook al met het gevraagde rekening houdt en dat dat aansluit bij het aankoopgedrag van consumenten. Wij zouden verder het geheel zeer complex maken door beide elementen in aanmerking te nemen. Ik ontraad dus aanneming van de motie, maar wacht natuurlijk de stemming af.

Met de motie-Vendrik c.s. wordt de regering verzocht om de Kamer voor de komende begrotingsbehandeling van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een uitvoeringstoets te sturen. Ook aanneming van deze motie ontraad ik. Ik heb al voldoende gezegd over de uitvoering. Ik vind verder dat met deze motie geen recht wordt gedaan aan de uitgebreide discussie die wij daarover hebben gevoerd.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter. Dit commentaar van de staatssecretaris bevreemdt mij want hij heeft ons met een briefje van een half A-4tje een reactie op de motie-Crone gegeven. Ik mag aannemen dat de staatssecretaris bij de Belastingdienst te rade is gegaan over de uitvoeringscomplexiteit die de motie al dan niet met zich zal brengen, want dat speelt in de brief een zware rol. Ik neem aan dat daarover een intern stuk beschikbaar is. Het lijkt mij heel vreemd dat de staatssecretaris mij inzage in dat stuk zou weigeren. Ik geef hem vier weken de tijd om het wat op te waarderen, zodat het

voor de Kamer beschikbaar kan komen. Ik begrijp hier niks van.

Staatssecretaris **Wijn**: De motie vraagt om een uitvoeringstoets. Dat vergt weer de opstelling van een uitgebreid stuk. In een wetgevingsoverleg van 's ochtends twaalf tot 's avonds elf en vandaag in een debat waarin ik tweeënhalf uur aan het woord ben geweest, heb ik zeer uitvoerig stilgestaan bij de uitvoeringsproblematiek die hiermee verbonden zou zijn. Ik wil de heer Crone niet in mijn kamp te trekken, maar hij zei: eerlijk is eerlijk, maar bij het verhaal van de staatssecretaris moet ik mij node neerleggen. Ik ga dan niet akkoord met een motie waarin wordt gevraagd om een nadere uitvoeringstoets. Ik heb hier uit-en-te-na in een technische toelichting aangegeven waarom het gevraagde niet kan. Ik begrijp wel dat de heer Vendrik wil dat dit politiek zo lang mogelijk door blijft zeuren, maar ik heb hierover echt gezegd wat daarover te zeggen is. Ik ontraad dan ook het aannemen van deze motie.

De heer Vendrik heeft nog een opmerking gemaakt over zijn amendement op stuk nr. 49 over de buitengewone uitgavenregeling. Wat hij er nu bijhaalt, namelijk dat er een samenloop kan zijn tussen de eigen bijdrage in de AWBZ en het al dan niet aan de orde zijn van specifieke kosten, is op zichzelf niet onterecht. Hij zegt erbij dat je ook moet kijken naar vergoedingen uit hoofde van de WVG, de Wet voorzieningen gehandicapten. Daarmee onderstreept hij alleen maar de stelling mijnerzijds dat dit een zeer brede en complexe kwestie is. Ik handhaaf daarom mijn stelling dat wij nu geen nadere verschuivingen of aanpassingen op het gebied van specifieke kosten moeten aanbrengen. Zijn bijdrage in tweede termijn zie ik alleen maar als ondersteuning van mijn stelling dat het nu allemaal zo complex is geworden dat wij dat integraal moeten bekijken.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Het wordt ingewikkeld. Ik reageer voortdurend op de staatssecretaris, zo ook op het voorbeeld van de rollator. Dan krijg ik het argument terug dat het allemaal zo complex is dat er niets wordt veranderd. Ik vind dat een ingewikkelde manier van debatteren. Ik heb gezegd dat het mogelijk is dat gemeenten een rollator vergoeden. Dat komt niet terug als specifieke kosten, want de persoon in kwestie betaalt de rollator niet zelf. Als dat wel het geval is, hoe kijken wij er dan tegenaan? Mijn punt is dat het logisch is dat de rollator voorlopig wordt gehandhaafd als specifieke kostenpost indien er een eigen bijdrage voor gevraagd is, omdat er vaak verborgen kosten mee samenhangen. Mijn punt gaat niet over de complexiteit van de regeling, maar juist over de logica van de regeling. Ik zou het prettig vinden als de staatssecretaris daarop wil reageren, mocht hij daartoe in staat zijn op dit moment. Het argument van de complexiteit kenden wij al, maar veel beter hebben wij op dit moment niet.

Staatssecretaris **Wijn**: Elke keer als wij spreken over de rollator, het gehoorapparaat, de rolstoel, een paar krukken of de bril kom je steeds uit bij de vraag of het echt hoort bij iemand die chronisch ziek of gehandicapt is. Vervolgens is de vraag of het gaat om buitengewone uitgaven. Op dit moment hebben wij geen overkoepelend kader om te zeggen dat iets kwalificeert als buitengewoon en ook als buitengewoon in de fiscaliteit hoort dan wel dat het meer in de subsidiesfeer hoort. Ik

Wijn

kan mij heel goed voorstellen dat uit zo'n onderzoek blijkt dat wij een aantal zaken in de subsidiesfeer laten doen. Ik bestrijd niet dat datgene wat de heer Vendrik heeft gezegd juist is. Ik zeg niet dat hij onzin sprak. Ik zeg alleen dat het adstrueert hoeveel regelingen hierbinnen samenlopen. Ik vind dat het nu te ver gaat om hiermee verder te gaan. Het aantal woorden dat deze discussie kost vind ik overigens ook een bewijs voor mijn stelling.

Ik kom op het amendement van de heer Van der Vlies op stuk nr. 30. Ik ken de heer Van der Vlies inmiddels zeveneneenhalf jaar en weet dat hij een veelvoud daarvan in de Kamer loopt. Wanneer hij irritatie uitstraalt, weet ik dat het een reëel signaal is. Zo heb ik het althans ervaren. Ik vind het heel vervelend dat u het gevoel hebt heen en weer gepingpongd te worden. Ik hoop dat u mijn opmerkingen niet alleen heeft verstaan als doorschuiven naar de begroting VWS. Ik hoop ook dat u ervan overtuigd bent dat ik inhoudelijk heb aangegeven waarom de Belastingdienst niet in staat is om dit amendement uit te voeren. Het was niet louter een procedureel heen en weer pingpongen. Ik heb ook geprobeerd een inhoudelijke reactie te geven.

Alvorens te komen tot twee nabranders over zaken die ik in eerste termijn heb laten liggen, ga ik in op de twee moties van de CDA-fractie. De eerste motie gaat over het in stand houden van de bestaande langjarige accijns-vrijstelling voor PPO. Puur plantaardige olie verdient uit het oogpunt van milieurendement en kosteneffectiviteit geen bijzondere behandeling. Daarom liggen nieuwe projecten niet in de rede. Bestaande projecten kunnen worden ondergebracht in een subsidieregeling voor het innovatieve spoor. Ik zie dan ook geen reden om de accijnsvrijstelling te continueren en ontraad aanneming van de motie.

De tweede motie van mevrouw Van Vroonhoven wil de verplichte bijmenging laten oplopen tot 5,75% in 2010. De regering heeft gezegd dat vanaf 2007 2% verplicht bijgemengd moet worden. Ik ontraad aanneming van de motie, want zij loopt vooruit op verdere besluitvorming.

Mevrouw Van Vroonhoven is op de goede doelen ingegaan en heeft gevraagd of de 90% geen 80% kan worden. Ik zal daar nog even over nadenken, maar als zij niets van mij hoort, luidt het antwoord ontkennend. Het gaat er niet om om direct, namelijk langs de giftenkant, of indirect, langs de uitgavenkant, de definitie van algemeen nut dan wel de definitie van algemeen nut beogende instelling te veranderen. Het enige wat beoogd wordt, is het voorkomen van misbruik. Dan moet gedacht worden aan situaties waarin de schenker bepaalde belangen heeft bij het uiteindelijke doel dat via de algemeen nut beogende instellingen wordt ondersteund. Het potentiële misbruik daar willen wij aanpakken. Het doel is vormgegeven langs de route van de percentages. Mocht die 80% een idee lijken, dan stuur ik daarover voor de stemmingen een brief. Thans heb ik niet de indruk dat wij dat gaan doen.

De heer Crone heeft gelijk dat de auto van de zaak behoort tot de grondslag inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet als meer dan 500 km wordt gereden. De werkgever is dan ook verplicht om de wettelijke tegemoetkoming te betalen. Als de werknemer verklaart niet privé te rijden en hij doet dat alsnog, wordt er geen naheffing bij de werkgever ingesteld en is de werkgever niet verplicht om de wettelijke tegemoetkoming te betalen.

De heer **Crone** (PvdA): De werknemer moet dan in de naheffing ook de werkgeversbijdrage in de Zorgverzekeringswet betalen. Dat is een forse aanslag bovenop de inkomstenbelasting. Het amendement van mevrouw Dezentjé gaat heel ver en werd afgewezen. Mijn amendement ging het minst ver. De heer De Nerée zit daar tussenin. De staatssecretaris heeft echter met dat laatste amendement de minste moeite.

Staatssecretaris **Wijn**: Dat is juist. In de aanvliegroute haakt de heer De Nerée aan bij het gebruik als zodanig. Uw aanvliegroute haakt aan bij de auto als zodanig.

De heer Irgang vroeg of de Wajongkorting automatisch kan worden gegeven. Kan het niet via de loonbelasting lopen? Hoe zit het met de slapende Wajongers? Bij het UWV loopt het al zo. De heer Irgang vraagt mij hoe het zit met de mensen die elders werken en de Wajongkorting dan toch niet krijgen. Die mensen werken bijna altijd bij gemeenten of de sociale werkvoorziening. Met werkgevers, gemeenten en de sociale werkvoorziening hebben wij afgesproken te bekijken of wij op een zo kort mogelijke termijn een en ander via de loonheffing kunnen doen. Ik heb al gezegd dat wij de briefactie van vorig jaar hebben herhaald. In die zin probeer ik de heer Irgang tegemoet te komen.

De **voorzitter**: Ik dank de staatssecretaris. De heer Van der Vlies wil ter afronding van dit debat nog een opmerking maken.

De heer **Van der Vlies** (SGP): Voorzitter. De staatssecretaris heeft in mijn richting het woord "irritatie" gebruikt. Ik heb toen met een gelaatsuitdrukking aangegeven dat ik dat onnodig vond. Eerlijk gezegd, vind ik het nog correcter om dat even in publiek te zeggen, zodat het ook in de Handelingen terecht komt. Dat begrip heeft de staatssecretaris onnodig in mijn richting gebruikt. Je kunt een verschil van inzicht hebben over de urgentie van iets, maar irritatie was er bij mij niet. Het beeld van het pingpongen, dat kun je hier gelukkig best gebruiken zonder daar een heleboel boosheid in mee te geven. Dat was bij mij helemaal niet het geval.

Staatssecretaris **Wijn**: Waarvan akte!

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik maak de leden erop attent dat wij aanstaande donderdagmiddag over dit onderwerp zullen stemmen.

Ik dank de mensen die ons op dit late uur hebben ondersteund.

Sluiting 01.00 uur

Lijst van ingekomen stukken, met de door de Voorzitter terzake gedane voorstellen:

1. vier koninklijke boodschappen, ten geleide van de voorstellen van (rijks)wet:

Wijziging van de Ontgrondingenwet (30346);
Samenvoeging van de gemeenten Obdam en Wester-Koggenland (30348);